

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Конкурс

Усьоме комп'ютер поїхав у Корюківку

СТОР. 7

Роздуми з приводу

Теорія змови-2

СТОР. 21

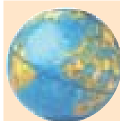

Спорт

Осінь — пора відставок?..

СТОР. 24

№ 175 (4925) ВІВТОРОК, 21 ВЕРЕСНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Протягом цього тижня уряд внесе у Верховну Раду проект Податкового кодексу

Цього тижня у сесійній залі планують розглянути близько восьми десятків питань. Частина з них перейшла із минулого сесійного тижня. Таким чином, серед інших, народні депутати мають заслухати 12 законопроектів, визначених Президентом як невідкладні. Зокрема, проект закону про ратифікацію Конвенції Ради Європи з приводу протидії торгівлі людьми. Та зміни до деяких законодавчих актів щодо відповідальності перевізників, які здійснюють міжнародні пасажирські перевезення тощо. У порядок денний також включено 17 урядових проектів законів.

У вівторок парламентарії запланували розглянути 20 документів. Чотири із них проходитимуть процедуру повторного першого читання. У цьому переліку — проект змін до деяких законодавчих актів, які регулюють дотримання законодавства про заборону грального бізнесу. На традиційний день опозиції, середу, значиться лише 14 законопроектів. СТОР. 2

«ГОЛОС» ПОЧУТО

Газета має рацію — порушення були

Головне управління Держкомзему в Київській області за дорученням Держкомзему України розглянуло статтю Івана Ілляша «Землепродавці» («Голос України» за 17.06.2010), у якій, зокрема, йшлося про накладання земельних ділянок ТОВ «Обрій-Люкс» на земельні ділянки членів СТ «Околиця» та СТ «Укрводексплуатація» в межах Гнідинської сільської ради Бориспільського району Київської області.

Друкуємо з незначним скороченням відповідь заступника начальника головного управління Р. Байденка. СТОР. 10

У центрі Харкова горів університет

У суботу в Харкові ліквідовували пожежу на даху Національного університету імені В. Каразіна. НП сталася через порушення правил пожежної безпеки під час ремонту покрівлі, що призвело до вибуху газового балона. Як повідомляє прес-служба МНС, 17 відділень Державної пожежної охорони ліквідовували вогонь на площі близько 400 кв. м. На щастя, жертв і постраждалих немає.

Військові навчання: пожежа на воді

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Днями у Криму гралися у війну. Тут відбулися маневри Військово-Морських сил України. За підтримки берегових підрозділів та авіації морський десант висадився на узбережжі під особистим наглядом міністра оборони Михайла Єжеля. Голова військового відомства разом із начальником Генштабу та керівним складом ЗС України спостерігав за навчаннями з полігона «Опук».

Так відбувалася активна фаза чергового етапу комплексу навчань з органами військового управління та військами і силами «Взаємодія-2010». Заходи в рамках цих навчань відбуваються в усіх регіонах країни: на 14 полігонах понад 7 тисяч військовослужбовців відпрацьовують оборону, контрнаступ, проведення спеціальних операцій, **повідомляє Департамент преси та інформації МО України.** СТОР. 13

ПОДІЇ

Переговори можуть закінчитися черговою газовою війною?

Уряд країни продовжує вести переговори з Росією про скасування газових контрактів, укладених у січні минулого року. І в України навіть з'явилися козирі для переговорів із Москвою. Про це у прямому ефірі одного із вітчизняних телеканалів заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров. За його словами, формула, що лежить в основі розрахунку ціни на газ, ані поточним ринковим умовам, ані потребам економіки нашої країни не відповідає. СТОР. 14

Картопля вдвічі дорожча за пшеницю і втричі — за жито

Рекордної ціни досягла картопля на Волині. На ринках Луцька її продають по чотири гривні за кілограм, що вдвічі дорожче, як на цю пору торік. До того ж «другого хліба» продавці на базарах майже не пропонують, його досить вигідно селяни реалізують на полі. Майже в кожному селі можна побачити заготівельників із східних та південних областей України. Оскільки картоплі бракує, то їм доводиться витрачати по кілька днів, щоб наповнити вантажівку. І це за того, що влада заявляє про майже мільйонний врожай цієї культури. Однак цей облік приблизний і аж ніяк не точний, оскільки майже 100 відсотків картоплі вирощують у приватних господарствах. Виграють від цього дефіциту селяни, які не полінилися посадити якомога більше бульб. За інформацією голови облдержадміністрації Бориса Клімчука, селяни області вже вторгували за «другий хліб» 250 мільйонів гривень, **повідомляє наш власний кореспондент у Волинській області Микола ЯКИМЕНКО.**

Юного грибника знайшли прикордонники

Минулої суботи прикордонники відділу прикордонної служби «Гірськ» за півгодини розшукали 13-річного мешканця міста Щорс, котрий заблукав у лісі під час збирання грибів поблизу Сеньківки Городнянського району. Про його зникнення повідомив міліцію, різноманітні служби батько. Хлопчину невдовзі знайшли за кілометр від села Гасачівки та за п'ять кілометрів від кордону. Йому було надано першу медичну допомогу. Винуватця пригоди незабаром чекала зустріч із щасливими батьками, **інформує наш власний кореспондент у Чернігівській області Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

■ Податківці Києва виявили на ринку вантажівку з 20 тоннами кавунів, що реалізовувалися без дозвільних документів **(Укрінформ).**

■ На Харківщині відзначили 245-річчя області **(Укрінформ).**

■ СБУ викрила канал контрабанди з Китаю до України нової психотропної речовини **(УНІАН).**

■ У Києві всі 190 лікувально-профілактичних закладів готові до опалювального сезону 2010—2011 рр., запевняє КМДА **(УНІАН).**

■ В Узбекистані заборонили рекламувати тютюн і алкоголь **(УНІАН).**

25 вересня Президент Польщі Броніслав Коморовський планує вшанувати пам'ять загиблих під Харковом польських офіцерів

З Асамблеї отримуємо позитивні оцінки і виважені рекомендації

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у понеділок зустрівся з Президентом Парламентської асамблеї Ради Європи Мевлютом Чавушоглу.

На початку зустрічі, яка, за словами В. Литвина, відбулася вчетверте за поточний рік, Голова Верховної Ради високо оцінив рівень співпраці України з Радою Європи та з її Асамблеєю. «З боку Асамблеї ми завжди отримуємо позитивні оцінки і виважені рекомендації щодо нашої роботи, — сказав він. — Ваше бачення і дружні поради для нас будуть вкрай важливими для організації виконання всіх зобов'язань, які взяла на себе Україна при вступі до Ради Європи».

У свою чергу, Президент ПАРЄ заявив, що «дуже радий бачити стабільну коаліцію у Верховній Раді, стабільність в уряді і прагнення Президента та парламенту продовжувати реформи».

Під час зустрічі сторони обговорили питання, пов'язані з організацією виконання зобов'язань України перед РЄ.

Зокрема, В. Литвин зазначив, що парламент має ухвалити закон про прокуратуру, Виборчий кодекс, Кримінальний кодекс, пакет законів щодо протидії корупції, ретельно проаналізувати процес реалізації судової реформи і вносити необхідні зміни до законодавства із урахуванням рекомендацій Венеціанської комісії, а також завершити конституційну реформу шляхом внесення до Основного Закону змін, «які б відповідали реаліям часу». Верховна Рада, за його словами, також має намір розглянути пакет законопроектів щодо вдосконалення законодавства у сфері свободи слова і ЗМІ. «Для України виконання цих зобов'язань — справа честі, — заявив керівник парламенту. — Після прийняття цих рішень можна буде говорити про переведення нашої співпраці з Радою Європи і з ПАРЄ на новий рівень».

Президент ПАРЄ повідомив, що наступного тижня Україну відвідають співдоповідачі Моніторингового комітету Асамблеї, висловивши сподівання, що цей візит стане гарною можливістю обговорити, як Україна дотримується своїх зобов'язань.

На думку М. Чавушоглу, реалізація згаданих реформ сприятиме просуванню України на шляху європейської інтеграції. Президент ПАРЄ висловив сподівання на підписання у найближчому майбутньому Угоди про асоціацію між Україною і Євросоюзом, наголосивши, що Асамблея «повністю підтримує» євроінтеграційні прагнення України.

В. Литвин подякував М. Чавушоглу за його позицію. «Ми розраховуємо, що підтримка з боку ПАРЄ і Ваша особиста підтримка будуть вкрай важливими для нас. Не йдеться про дату вступу до ЄС, йдеться про те, що ці документи повинні мати яскраво виражений інтеграційний характер», — додав він.

Торкаючись внутрішньополітичної ситуації, В. Литвин наголосив на важливості збереження стабільності в країні, розуміння необхідності переведення діалогу між владою та опозицією у правове річище, зазначивши також, що вкрай важливо «зберегти демократичні надбання і привнести їх в економічну сферу». Голова Верховної Ради висловив сподівання, що конструктивна позиція Президента ПАРЄ сприятиме кращому розумінню у Раді Європи та у Європі загалом процесів, які відбуваються в Україні.

Сторони також обговорили питання щодо роботи української парламентської делегації у ПАРЄ. За словами В. Литвина, йдеться, зокрема, про «поєднання зусиль, аби і Рада Європи, і ПАРЄ відігравали все більш активну роль у реалізації завдань, які ми зобов`язані виконати».

Під час брифінгу по завершенні зустрічі В. Литвин заявив, що у нього «є всі підстави стверджувати, що у співпраці України з ПАРЄ є об'єктивізм і прагнення вийти на спільний позитивний результат».

«Потенціал і рівень співпраці між Україною і Радою Європи дозволить нам, виконавши всі зобов`язання, вирішувати питання про переведення взаємин у нову фазу — пост моніторингову, сказав він. — Щоб така постановка питання була реальною, Україна має виконати всі свої домашні завдання».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Парламентарії мають виходити зі спільної відповідальності перед народом і країною

Голова Верховної Ради Володимир Литвин високо оцінює підсумки офіційного візиту до Австрійської Республіки. Коментуючи в інтерв'ю журналістам результати зустрічі з членами австрійсько-української групи з міжпарламентських зв'язків та Комітету у закордонних справах Національної Ради Австрії та візиту у цілому, В. Литвин висловив задоволення підсумками переговорів. «Я ще раз переконався у тому, що треба якомога частіше практикувати такі зустрічі та діалоги, щоб ми набагато краще стали розуміти один одного», — сказав він. Голова Верховної Ради також висловив сподівання, що у «наших австрійських колег з'явилося більш повне розуміння того, що відбувається в Україні, чого ми прагнемо і що ми будемо робити».

Водночас, сказав В. Литвин, в української делегації «склалося уявлення про досвід, який ми можемо перейняти у австрійських колег». За його словами, надзвичайно важливим є те, що політики інших країн під час переговорів і зустрічей на міжнародному рівні не демонструють «зведення політичних рахунків одне з одним, а говорять, виходячи із спільної відповідальності за справу, яку вони роблять, спільної відповідальності перед своїм народом і країною». «Нам потрібно цього навчитися», — наголосив він.

Керівник українського парламенту зазначив, що протилежна поведінка вітчизняних політиків призводить до того, що «до нас втрачають інтерес і повагу».

«Ми маємо говорити однією мовою і намагатися розв'язувати ті питання, які є чутливими для наших людей і які важать дуже багато для того, щоб в Україну прийшли інвестиції», — сказав він. — Саме з таких позицій ми вели діалог під час цього візиту».

Він також звернув увагу на цінність досвіду Австрії у збереженні історичних пам'яток, зазначивши, що країни з високими показниками економічного росту дбають про збереження свого історичного минулого, «історичної пам'яті».

До складу української парламентської делегації увійшли народні депутати Сергій Клюєв, Віталій Курило, Тетяна Засуха та Руслан Князевич.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Протягом цього тижня уряд внесе у Верховну Раду проект Податкового кодексу

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Засідання погоджувальної ради. Борис Тарасюк, Володимир Скубенко (на передньому плані), **Максим Луцький, Тарас Чорновіл** (на задньому плані).

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Третина з них — відзначення пам'ятних дат. Серед решти — такі резонансні документи, як встановлення мораторію на підвищення пенсійного віку для жінок та введення податкових канікул для малого бізнесу. Як зауважив бютівець Андрій Кожем'якін, його фракція й надалі наполягатиме на розгляді цих та низки інших спеціальних питань у Верховній Раді. Йшлося насамперед про постанови, зареєстровані депутатами-опозиціонерами, в яких засуджуються дії влади (з огляду на хвилю, як стверджують представники БЮТ, політичних арештів) та недотримання органами виконавчої влади повноважень у частині положень про права народних депутатів. За словами Голови Верховної Ради Володимира Литвина, ці питання справді варто розглянути. Але зробити це буде можливим тільки після того, як відповідні постанови пройдуть усі необхідні процедури реєстрації. По обіді в середу також відбудуться парламентські слухання на тему: «Економічні реформи: реальність та очікування українського бізнесу».

У четвер парламентарії мають намір розглянути 38 питань порядку денного, із них 13 — у другому читанні. На цей день також намітили низку документів для повторного розгляду, у тому числі і з пропозиціями Президента. На обід запланована традиційне для четверга питання про обрання та звільнення суддів.

П'ятницю мають намір розпочати годиною запитань до уряду. Представник опозиції, керівник фракції «НУ—НС» Микола Мартиненко запропонував запросити у парламент міністра соціальної політики, щоб заслухати з його уст інформацію про те, як у нас нараховуються субсидії населенню на житлово-комунальні послуги. Жоден з учасників погоджувальної ради не висловив заперечень із цього приводу. У останній день цього сесійного тижня планують заслухати й звіти чотирьох тимчасових слідчих комісій. Як зауважив Володимир Литвин, далі переносити їх парламент не має змоги. Мовляв, якщо комісії нема що сказати, то й роботу її варто припинити. Глава парламенту також звернув увагу на те, що у Верховній Раді існує певна проблема, пов'язана з роботою комітетів. Для того, щоб заслухати інформацію про це, Володимир Литвин запропонував провести окреме засідання з головами комітетів та керівниками фракцій.

Як зауважив під час обговорення порядку денного очільник Партії регіонів Олександр Єфремов, уряд уже цього тижня внесе у парламент проект Податкового кодексу. Хоча цей документ потребує детального обговорення, народний депутат закликав колег не затягувати його розгляду, адже саме від цього залежить, коли Верховна Рада зможе ухвалити бюджет на наступний рік. Олександр Єфремов також наголосив на необхідності вже цього тижня розглянути у другому читанні проект закону про реєстр виборців. Він також звернув увагу на те, що четверо новообраних суддів Конституційного Суду мають скласти присягу з трибуни Верховної Ради. Це питання парламентарії можуть розглянути вже сьогодні.

Натомість комуніст Петро Симоненко, як і представник БЮТ, під час обговорення робив акцент саме на соціальних питаннях. Водночас він наполягав на необхідності врегулювати у вітчизняному законодавстві моменти, які розв'язують руки зернотрейдерам.

Надія СМІЯН.

У міністра хочуть запитати: чому так мало громадян просять державної допомоги

У НОМЕР

Під час учорашньої прес–конференції Голова Верховної Ради Володимир Литвин підтвердив, що у п'ятницю народні депутати можуть заслухати інформацію міністра соціальної політики та праці Василя Надраги. Нині по субсидії звернулося близько 350 тисяч людей. У міністра, зокрема, хочуть поцікавитися: чому так мало громадян просять державної допомоги.

Володимир Литвин також припустив, що цього сесійного тижня блокувань більше не буде. «Хочу сподіватися, що натхнення на блокування трибуни Верховної Ради вже вичерпане, — сказав він. — Оскільки це зменшує можливості, зокрема, опозиційної фракції, обговорити те, що вони вважають за потрібне».

Відповідаючи на питання про можливість розгляду проекту Податкового кодексу, Володимир Литвин зазначив: у вівторок завершується останній термін, коли уряд може зареєструвати свій документ у парламенті як альтернативний. Адже відразу після заслуховування інформації Кабміну про результати всенародного обговорення два народних депутати Сергій Терьохін і Микола Катеринчук зареєстрували свій об'ємний проект Податкового кодексу. Таким чином, уряд має право подати власний варіант економічної конституції. Водночас Володимир Литвин поінформував, що в Кабінету Міністрів проситимуть, аби Верховній Раді надали 450 копій цього документа, бо парламент немає технічної змоги розтиражувати документ. А пропозиція ознайомитися з його електронною версією суперечить Регламенту. Незважаючи на жодні обставини, проект Податкового кодексу розглядатиметься за повною процедурою, наголосив Голова Верховної Ради. Для цього доведеться витратити не лише весь вересень, а й жовтень. «Це надзвичайно важливий документ, наслідки якого відчують на собі не лише кожне підприємство, а й кожна людина», — сказав він. Коментуючи емоційні заяви Миколи Азарова про те, що «Блок Литвина» має покинути коаліцію, якщо не голосуватиме за податкову конституцію, запропоновану урядом, Володимир Литвин повідомив: «У мене відбулася розмова з Миколою Яновичем за його ініціативою, ми порозумілися. Я прийняв його порозуміння у формі вибачення. Переконаний, що цього достатньо».

Відповідаючи на запитання журналістів, як український парламент боротиметься із технічною кризою, зокрема, із нестачею паперу, Голова Верховної Ради заявив: «Раціонально працювати». Володимир Литвин поінформував, що зараз здійснюється аналіз роботи кожного комітету. І за результатами проведуть засідання керівників комітетів, аби визначитися, де найслабші місця, і здійснити кадрові ротації. Володимир Литвин припустив, що може стати питання про укрупнення деяких комітетів.

Надія СМІЯН.

Поведінка вітчизняних політиків призводить до того, що «до нас втрачають інтерес і повагу»

Законопроект про стягнення пені пропонується доопрацювати

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці рекомендує парламенту відправити на доопрацювання законопроект про внесення змін до статті 2 Закону «Про тимчасову заборону стягнення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за житлово–комунальні послуги».

Законопроектом (реєстр. №7013), поданим Кабінетом Міністрів, пропонується внести зміни до чинного закону, передбачивши, що його дія припиняється з 1 січня 2011 року. При цьому визначено, що нарахування та стягнення пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги (водопостачання, газ, електрична енергія, теплова енергія, водовідведення, утримання і експлуатація житла на прибудинкових територіях, сміттєзбирання, ліфтове господарство) здійснюватиметься на суму заборгованості, яка утворилася з 1 січня 2011 року.

Члени комітету під час обговорення звернули увагу на те, що відповідно до чинного закону введення заборони на стягнення пені було вимушеним кроком, оскільки держава не виконувала зобов'язання з виплати заробітної плати, пенсій, стипендій, інших грошових виплат населенню. При цьому, умовою скасування цієї заборони законом визначено усунення Кабінетом Міністрів заборгованості з виплати заробітної плати та інших виплат.

Народні депутати зазначили, що впродовж 1996—2010 років не запроваджено дієвих механізмів не тільки щодо своєчасної оплати відповідних послуг населенням, а й юридичними особами, зокрема, розрахунків таких суб'єктів, як держава — за нарахування субсидій, підприємства теплокомуненерго перед постачальниками (газ, водопостачання, теплопостачання).

Водночас, на думку парламентаріїв, є нагальним і залишається невирішеним питання щодо оплати за користування жилим приміщенням у будинку (квартирі), що належить громадянинові, яке назавжди покинуто, оскільки воно не врегульовано Житловим кодексом Української РСР. Це стосується насамперед Донецької та Луганської областей. За інформацією Міністерства з питань житлово-комунального господарства, такі борги є безнадійними і станом на 27 липня 2010 року дорівнюють 1,2 мільярда гривень.

Члени комітету вважають, що прийняття законопроекту без усунення причин, які свого часу спонукали до прийняття рішення про заборону стягнення пені, призведе лише до збільшення суми заборгованості населення з оплати житлово-комунальних послуг, а для деяких категорій боржників і до перетворення заборгованості у «безнадійну» для її погашення. А це, у свою чергу, може призвести до звернення її стягнення на належне цим особам житло та втрату його ними.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

ЦВК діяла виключно в межах своїх повноважень

У Центральній виборчій комісії відкидають звинувачення лідера партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко про тенденційний підхід до формування виборчих комісій на місцевих виборах. На цьому, як повідомляє УНІАН, наголосив член ЦВК Михайло Охендовський під час учорашньої прес-конференції.

Він порадив не пов'язувати проблеми всередині партії з процесом підготовки до виборів. «З проблеми окремих політичних сил абсолютно не варто робити загальнонаціональну проблему підготовки до виборів. Якщо та чи інша політична партія має якісь конфлікти на рівні своїх місцевих організацій, то можна з прикрістю констатувати, що ця партія в якійсь частині просто не готова до виборів», — наголосив член комісії.

«Для ЦВК, як і для будь-якого іншого державного органу, існують відомості Міністерства юстиції, яке уповноважено реєструвати зміни, в тому числі щодо керівництва місцевих організацій політичних партій. Тому для всіх без винятку політичних партій ЦВК застосовувала один єдиний підхід при формуванні територіальних виборчих комісій», — підкреслив М. Охендовський. Відтак ЦВК враховувала подання кандидатур до ТВК від тих місцевих партій, які були зареєстровані в установленому порядку Міністерством юстиції України. І це стосується як Львівського, так і Київського обласних осередків «Батьківщини».

«Правомірність такого підходу була підтверджена 18 вересня постановою Київського Апеляційного суду», — наголосив М. Охендовський. За його словами, у разі врахування ЦВК будь-яких інших даних, комісія була б використана як інструмент легалізації змін, які відбуваються в керівництві місцевих осередків політичних партій.

Член Центрвиборчкому наголосив також, що територіальні виборчі комісії формуються ЦВК на паритетних засадах для всіх політичних сил. Зокрема, на посади голів, заступників голів та секретарів комісій призначено 453 особи від Партії регіонів (22,54%) та 451 особу від БЮТ (22,44%). Блок НУ—НС — 365 посад (18,16%), Блок Литвина — 304 посади (15,12%), КПУ — 247 посад (12,29%). Інші позапарламентські партії отримали 190 керівних посад у ТВК, кандидатури від них визначилися за результатами жеребкування.

Мовне питання не об'єднає націю

Законопроект про мови в Україні є антизаконним. Про це на прес–конференції заявив народний депутат, голова всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Г. Шевченка Павло Мовчан.

Цей документ, за його словами, означає продовження мовної війни проти України. А метою законопроекту є «збільшення асиметричної двомовності в країні на користь домінування мови сусідньої держави».

«Українська мова називатиметься державною, а по суті її витіснять з усіх сфер суспільного життя, всупереч Конституції і основним принципам європейської мовної політики і практики», — наголосив він.

Павло Мовчан переконаний: це може обернутися нестабільністю в країні та посилить розкол між людьми. «Якщо українську націю позбавлять своїх прав, перспективи, то матимемо неймовірну кількість конфліктів. Адже слово — це все, це дім, буття», — наголосив він. Натомість, за його словами, автори законопроекту вважають, що їхня ініціатива, навпаки, консолідує націю. (Нагадаємо, документ розроблений на підставі 16 законопроектів, поданих народним депутатом від Партії регіонів Вадимом Колесніченком). Та Павло Мовчан переконаний: дві мови — дві держави.

А Герой України, письменник Юрій Мушкетик наголосив, що законопроект про мови в Україні й надалі утверджує повне беззаконня в країні. «Те, що зараз робиться з мовою, страшно уявити. Немає мови — немає держави», — вважає він. Нині, за його словами, у Верховній Раді немає тієї політичної сили, яка протистояла б цьому. «Пригнічує те, що недостатньо молодих українців до кінця усвідомлюють цей процес і свою долю», — сказав Юрій Мушкетик.

Сергій МЕЛЬНИК.

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

Одні — чубляться, інші — потирають руки

На Рівненщині передвиборні перегони до місцевих рад вже позначились скандалами і заявами. Найгучніші з них припадають на найбільш структуровану в області УНП, яка досі відзначалася єдністю та міцною партійною дисципліною. На жаль, після смерті керівника обласного осередку УНП Василя Червонія тут почалися внутріпартійні розбірки та чвари, які завершились не лише виключенням з її лав колись активних членів УНП, а й розколом унпівської фракції у Рівненській обласній раді. Адже, судячи з повідомлення прес-служби обласної ради, на найближчій сесії буде оприлюднено рішення фракції УНП про виключення з неї колишніх найближчих соратників В. Червонія — Сергія Олексіюка, Олега Ковальчука, а також депутатів Оксани Заліпської, Лідії Кузьмук. До речі, Олега Ковальчука, який був першим заступником Василя Червонія, коли той обіймав посаду голови Рівненської ОДА, ще й «відлучили» від керівництва фракцією УНП в облраді.

Не переповідатиму різних чуток про справжню причину лихоманки в УНП, яка, судячи із заяви Рівненської обласної організації УНП для ЗМІ, має ще й майновий підтекст. Зрозуміло одне: від цього обласному осередку очок не додасться. Тож не виключено, що деякі політичні сили — опоненти УНП — задоволено потирають руки від чвар і скандалів у цій політичній силі.

Тим часом колишній член УНП, народний депутат України четвертого скликання Сергій Олексіюк недовго залишався позапартійним — п'ятого вересня його обрали керівником обласного осередку партії «За Україну!». До речі, обласний осередок цієї політичної сили не значиться серед партій, які 14 вересня підписали Меморандум про спільні дії під час передвиборної кампанії. У ньому передбачено «взаємні поступки при підготовці до місцевих виборів», у чому своїми підписами запевнили керівники обласних організацій УНП, «Батьківщини», Народної самооборони, Республіканської партії «Собор», Конгресу українських націоналістів, НРУ, «Свободи» і Партії захисників Вітчизни.

Багато «шишок» у зв'язку з неприєднанням до згаданого Меморандуму дісталося «Нашій Україні», список якої до Рівненської обласної ради очолить народний депутат України, колишній голова Рівненської ОДА Віктор Матчук. Схоже, Віктор Матчук не хоче вв'язуватись у політичні інтриги, а вестиме самостійну гру. До того ж, не приховує цілком конкретну мету — стати депутатом Рівненської обласної ради і навіть очолити її. Задля досягнення цієї мети, каже, готовий скласти мандат народного депутата України, щоправда, вже після очікуваного результату на місцевих виборах.

— Це не означає, що, ставши головою обласної ради, я спонукатиму депутатів вставляти палиці в колеса Партії регіонів та керівництву обласної державної адміністрації. Але відстоювати інтереси області, протидіяти неправомірним діям та намірам Києва, змушуючи столичне керівництво уважно ставитися до наших проблем, — це те, що я робитиму — однозначно. І робитиму — ефективно, — сказав Віктор Матчук.

Але, щоб здійснити задумане, номеру один від «Нашої України» в області В. Матчуку потрібно провести в облраду якомога більшу кількість депутатів, а також заручитися підтримкою депутатів інших політсил. Уже тепер видно, що боротьба за посаду голови Рівненської обласної ради видасться нелегкою - на неї буде чимало претендентів. Серед них, зокрема, — нинішній голова облради Олександр Данильчук, який очолить список претендентів депутатів до облради від «Батьківщини», а також балотуватиметься по мажоритарці від Березнівського району, звідки він родом.

Так само розраховує на підтримку земляків у Рокитнівському районі і нинішній голова Рівненської ОДА Василь Берташ. Як людина діла — врівноважена, вимоглива, принципова і водночас неконфліктна, свого часу на посаді першого заступника голови РОДА і зараз як керівник Рівненщини, як народний депутат України — він багато зробив для області. Відтак може розраховувати, як і на попередніх виборах, на солідну підтримку виборців, балотуючись по мажоритарці. Василь Берташ також очолить список кандидатів у депутати до обласної ради від Партії регіонів.

Цими днями здивував рівнян і міський голова Рівного Володимир Хомко, якого на попередніх виборах підтримували «Наша Україна» і тодішній голова РОДА Віктор Матчук. Він оголосив, що на нинішніх виборах балотуватиметься від мало розкрученої в області партії «Всеукраїнський патріотичний союз». Свій вибір пояснив тим, що йому «сподобалася назва: у ній є щось виразно позитивне — об'єднуюче і патріотичне». В. Хомко не приховував: якби цього не вимагало нинішнє законодавство, то він не балотувався б від жодної партії.

— На моє переконання, — міський голова — це насамперед господарник, а не політик. І його завдання — об'єднувати довкола себе всі політичні сили та служити всім мешканцям Рівного, незалежно від їхніх політичних уподобань, — підсумував Володимир Хомко.

Насправді ж такий «дипломатичний» вибір партії В. Хомком, від якої він балотуватиметься на посаду міського голови Рівного, пояснюється тим, що він не хоче псувати стосунки ні з Віктором Матчуком, який на попередніх виборах лобіював його просування на цю посаду, ні з нинішнім очільником області —регіоналом Василем Берташем, котрий, якщо не допомагатиме, то й не заважатиме йому знову стати міським головою.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ФОТОФАКТ

Перший в Україні пам'ятник видатному українському суспільному й державному діячеві, письменникові Володимиру Винниченку урочисто відкрито у Кіровограді біля державного педагогічного університету, що носить його ім'я.

Фото Ігор ФИЛИПЕНКО (Укрінформ)

УТОЧНЕННЯ

У номері «Голосу України» від 15 вересня 2010 р. (№ 171) в інформації про рішення Конституційного Суду України допущено прикру помилку.

Зміст заголовку публікації «Суперечки щодо соціальних виплат повинні вирішувати в порядку цивільного судочинства» не відповідає дійсності. Рішення КСУ від 9 вересня 2010 р. у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвідомчості справ, пов'язаних із соціальними виплатами» містить зовсім інший висновок. Суд визнав неконституційними положення Закону, згідно з якими адміністративні позови щодо соціальних виплат передавались з компетенції адміністративних судів на розгляд у суди загальної юрисдикції. Відповідно до рішення КСУ, розгляд таких справ має відбуватися в порядку адміністративного, а не цивільного судочинства.

Просимо пробачення у наших читачів.

Право і конституційне правосуддя

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Роль Конституційного Суду у вирішенні найважливіших питань життя держави та захисту прав громадян неможливо недооцінювати. Адже конституційне правосуддя в Україні відображає найважливішу функцію демократичної держави, покликаної забезпечувати верховенство права і Конституції, дотримання й охорону прав і свобод людини і громадянина, реальний захист конституційних цінностей. І тим більше цінно, коли аналізують його діяльність і досліджують питання, що виникають, відомий учений, заслужений юрист України, доктор юридичних наук, професор, постійний представник Верховної Ради України в Конституційному Суді України АНАТОЛІЙ СЕЛІВАНОВ і попередній голова Конституційного Суду України, заслужений юрист України, кандидат юридичних наук АНДРІЙ СТРИЖАК. Хто як не вони пізнали всю глибину конституційного правосуддя, знають увесь внутрішній механізм роботи суду, важкість пошуку аргументів для захисту позиції та відповідальності при прийнятті рішень, які можуть вплинути на життя всієї країни. А діляться вони цим у своїй новій книзі «Питання теорії конституційного правосуддя в Україні».

Як зауважили самі автори, Конституційний Суд стоїть на варті дотримання й застосування Конституції, привертаючи до себе увагу у вирішальні моменти історичних подій боротьби за владу, що підкреслює його величезний потенціал впливати на перебіг політичних, соціальних і економічних процесів, ставати учасником виконання державою зобов'язань перед народом, визначаючи його головну роль як суб'єкта історії, джерела будь-якої влади. Встановлення конституційної безпеки й конституційного правопорядку, усунення реальних зазіхань і гіпотетичних погроз правам і свободам людини звеличує Конституційний Суд у системі розділеної судової влади, відображуючи тенденцію концентрації її повноважень, незважаючи на судову реформу з усунення негативних явищ і структурної реорганізації органів судової влади. У заключному підсумку Конституційне правосуддя — остаточний «суддя» всім реформам, які повинні принести блага суспільству, але не за рахунок прав і свобод окремого громадянина, без шкоди принципам і суті кожної норми Конституції. Крім того, конституційне правосуддя — головна опора дотримання балансу влади, збереження стабільності Конституції, розвитку конституціоналізму в Україні. До нього звертаються політики та державні діячі, представники всіх органів публічної влади, особливо велика кількість клопотань надходить від громадян. Чи завжди Конституційний Суд виконує свою місію — бути судом конституційного порядку та справедливості, звертаючи увагу на проблеми, які з позицій права ніхто інший не здатен розтлумачити, розкрити та вказати шляхи вирішення? Практика досить суперечлива, тож критичний аналіз діяльності Конституційного Суду у випадках відвертого відхилення від цілей і завдань конституційного контролю цілком доречний, справедливо вважають автори.

У даній роботі, вперше присвяченій теоретичним проблемам конституційного правосуддя в Україні, зазначені найбільш важливі питання наукового осмислення процесів і результатів діяльності Конституційного Суду України, у реальних оцінках і підходах до важливої сфери застосування конституційної юрисдикції автори сформулювали власне бачення процесів та явищ, що відбуваються на «верхньому поверсі» судової влади, внесли своє розуміння конституційної думки, що створюється практикою конституційного правосуддя, суддями, котрі поєднують знання й досвід конституційного праворозуміння, глибоко проаналізовано значення категорії «право» для конституційного правосуддя. Завдяки цій книзі ближчим і зрозумілішим стане значення та діяльність суду, особливо його двох найважливіших напрямків — конституційного контролю й офіційного тлумачення норм Конституції й законів України, вплив суду на соціальні права, захист прав і свобод людини, основні напрямки його діяльності щодо забезпечення конституційного порядку в Україні, контроль відповідності Основному Закону України процедури внесення змін до Конституції, процедури імпічменту президента та діяльності Верховної Ради АРК. Також дізнаєтесь подальші напрямки вдосконалювання чинного законодавства щодо окремих аспектів діяльності Конституційного Суду.

Книга буде корисна вченим, суддям, працівникам державного апарату й усім, кого цікавить діяльність Конституційного Суду й питання захисту своїх прав.

Вл. інф.

Просто Козак

Сокирянський район Чернівецької області багато в чому унікальний. Географічне розташування, неповторні краєвиди, повільний глибокий Дністер створюють неабиякі рекреаційні перспективи, можливості для розвитку туризму, будівництво Дністровської ГАЕС, відродження майже знищеного останніми роками садівництва — серйозні капіталовкладення з держбюджету, сусідство з державним кордоном — простір для контрабандистів, а усе разом надає широке поле діяльності місцевим чиновникам — для всього, залежно від схильностей і вподобань. У райцентрі Сокиряни, як у жодному іншому районі, є жорстка опозиція до людей при владі, а самих цих людей міняють як рукавички — чи не щороку. Нині владу, причому обидві її гілки, представницьку і виконавчу, уособлює голова райдержадміністрації та районної ради Василь Козак. На посаді голови райдержадміністрації він уже був з 2003 по 2005 рік. Розмову про політику, економіку, Дністер і яблука ми розпочали в кабінеті голови, а завершували на борту катера, звідки було добре видно береги Дністра, і здавалося безхмарним майбутнє. У кожному разі плани у Василя Козака великі, і головне, за його словами, щоб влада, яку він, власне, й представляє, не перешкоджала їх утіленню в життя.

— Василю Васильовичу, з 2005 року вже четвертий за ліком керівник райдержадміністрації. Що залишили попередники?

— У 2005 році я залишив район на першому загальнорейтинговому місці. У 2010-му отримав його вже на дев'ятому. Зараз, за останніми підсумками, район посідає друге місце. До речі, чомусь так складається, що я заважаю політичній силі, яку підтримую. За Президента Кучми я був єдиним головою адміністрації — членом партії «Наша Україна». Після того, як президентом став Ющенко, я посаду втратив. Так само зараз я — єдиний голова РДА, член БЮТ. Хоча через те, що пішов в органи виконавчої влади, зайшла мова про виключення мене з блоку. Обласний бютівський очільник наразі призупинив моє членство. Натомість мені імпонує в нинішній владі те, що, коли призначали мене на посаду, не йшлося про вступ до Партії регіонів чи вихід з БЮТу. Я все одно вважаю, що тут має бути одна партія — тих, хто любить Україну і Сокирянський район зокрема.

— Очоливши райдержадміністрацію, ви залишились на посаді голови райради. Як це так?

— Посада голови райради за два місяці до виборів нікого вже не приваблює. Я писав заяву на сесію районної ради — її не задовольнили. Парадокс у тому, що на посаді голови райради я не отримую зарплату, а отже, підкід певною мірою меркантильний. Що ж до райради, тут від початку створено більшість за інтересами району, до якої увійшли люди з усіх представлених політичних сил, крім партії «Наша Україна». Взагалі про яке партійне розмаїття може бути розмова в районі? Розумію — у Верховній Раді, припускаю ще з натяжкою — в обласній.

— Ви прихильник мажоритарної системи?

— Цілком. Сьогодні в обласній раді Сокирянський район не має жодного депутата. В результаті я, як голова райради, не можу пропонувати внести поправку чи доповнення у певне рішення, яке стосується району. Мушу просити когось із депутатів обласної ради. Як може жити район із 45 тисячами населення, не маючи представництва в облраді? Тому я радий, що невдовзі кожен населений пункт отримає депутата в райраді за мажоритарними списками.

— З численних публікацій, де згадується ваше ім'я, зрозуміло, що маєте потужну опозицію...

— Я не назвав би її потужною, але вона є. І має гроші. А маючи певні кошти, можна замовити що завгодно. Мені ж моя опозиція дуже допомагає. Якби не це, коли я впевнений, що кожен мій крок під чітким контролем, вже давно б десь оступився. Генпрокуратура знає про мене все. За багатьма заявами з боку моїх противників проводили десятки перевірок, навіть порушували кримінальні справи. Єдине, у чому я, здається, моїм недругам не завинив — Леніна не вбивав. А так винний за дачі деяких відомих осіб, хоча рішення приймали на рівні області, і на виборчій дільниці начебто через мене у людини стався серцевий напад. Так, був факт у с. Романківці. Тоді, у 2004 році, члени виборчої комісії перекладали бюлетені зі стосу за одного кандидата до іншого. Спостерігач зафіксував цю ситуацію, я фільмував на відеокамеру. Тупа фальсифікація. Голові комісії стає від того погано. Інша ситуація: коли я був головою агроформування, мій колега написав скаргу, що мені списали 200 тисяч податків через збитки від стихії незаконно. Починається перевірка Генпрокуратури. Все виявилось законно. А той, хто скаржився, як з'ясувалось, отримав 270 тисяч. І чого писав? Знаючи про таку увагу, коли мене обрали головою райради, весь свій бізнес я продав. Після цього уже нема до чого вчепитися. Тож маючи таку, сказати б, опозицію, якби мене було за що посадити, давно би сидів.

— Яка ситуація в районі, я маю на увазі економіку?

— Що стосується загальної економічної ситуації, я вважаю її досить непоганою і контрольованою. На мою думку, людина, яка приходить сюди з іншого регіону, не знаючи місцевої специфіки, нічого зробити не зможе. За рік-півтора це просто нереально. Протягом останніх чотирьох років тут змінилися чотири голови РДА.

Тепер про розвиток. Найбільші перспективи бачу в рекреаційній галузі. З одного боку у нас Дністер, з другого — кордон із Молдовою. Наш район, як і гірський Путильський, має надзвичайно великі можливості у сфері рекреації. Не все вдається. Але вже сьогодні діє база «Вишнева», яка належить ВАТ «Дністровська ГАЕС», працює приватний підприємець Марунич із Чернівців, який будує базу «Дубово» у с. Непоротове. Одну з найкращих баз, яка буде в районі, зводить корпорація «Сварог» в урочищі «Вишневе». Великі надії покладаємо на те, що, зрештою, вдасться залучити стратегічного інвестора для розвитку туризму. У тому ж урочищі «Вишневе» передачено 20 га землі, які не включено до складу національного парку «Хотинський». Гадаю, за сприяння нинішнього голови ОДА Михайла Папієва ми зможемо невдовзі провести аукціон. Хоча, якби моя воля, віддавав би такі ділянки майже безоплатно, за умови, що людина чи фірма, які прийдуть, пообіцяють, що протягом трьох років буде повністю збудовано сучасну базу відпочинку з усією інфраструктурою.

— Результати цьогорічних жнив далекі від очікуваних...

— Так, і на те є об'єктивні причини. Як на мене, всі дрібні агроформування приречені. За нинішніх технологій майбутнє — за потужними виробниками сільгосппродукції. Якщо трактор МТЗ може за добу посіяти 15 га, сучасний механізм із супутниковою навігацією, які працюють на полях «Сварогу», за добу сіє 200 га. Від сучасних технологій нікуди не подітися. Про яку конкуренцію можна говорити? Я радий, що зумів привести в район корпорацію «Сварог», яка вже збирає пшеницю по 55 ц з га, кукурудзу — до 100 ц. Люди отримують зарплату. Після того, як «Сварог» посадив 170 га саду в Олексіївці, далекому бідному селі, там працює 100 осіб, середня зарплата — майже 2,5 тис. грн., сільрада має гроші в бюджеті. Сплачують податки. Крім того, корпорація бере участь у соціальному розвитку населених пунктів, Тільки у с. Ломачинці збудували дитсадок за 600 тис. грн.

За 32 млн. гривень вони викупили паї у власників у агрофірмі «Оршівці». За такі гроші в Україні, здається, ще сільгосппідприємств не купували. До речі, великі компанії я розділяю на два типи — які прийшли на лічені роки і які — назавжди. Якщо фірма викупає майновий комплекс у людей, а не бере в оренду, якщо починає будувати... «Сварог» уже збудував два сучасних сховища для яблук, вклавши 42 млн. грн., розвиває садівництво, хоча компенсацію від держави, передбачену відповідною програмою, не отримав. Якби отримали, було б іще одне.

Цьогоріч очікуємо валовий збір яблук майже 60 тис. тонн. А сховищ є на 3,7 тис. тонн. Решту продаємо за безцінь, а потім завозимо яблука з Польщі, де уряд безоплатно збудував і передав сільгоспвиробникам сховища на мільйон тонн. Я мав справу із землею і знаю, що сільське господарство — ризикована справа. Я не бачив у рейтингах мільярдерів когось, хто здобув би статки на землі. Тому, сподіваючись на подальшу співпрацю з потужними компаніями, покладаюсь, зокрема, й на урядову програму з розвитку молочної галузі. Є домовленість про будівництво великого молочного комплексу на території району. Непогані результати у рослинництві. Той же «Сварог» зібрав по 50 ц з гектара ранніх зернових. Для цього року дуже непогано.

Сергій СУЛИМА

На знімку: Василь КОЗАК, голова Сокирянської РДА; відремонтований клуб у с. Братанівка.

Всі дрібні агроформування приречені. За нинішніх технологій майбутнє — за потужними виробниками сільгосппродукції

Влада і контроль — утопія чи реальність?!

Упродовж історичних процесів державотворення, у періоди економічних спадів і підйомів влада завжди набувала характерних ознак, які апробовані часом та визнані, або засуджені суспільством. В умовах розвитку новітньої України сучасна влада має надзвичайно своєрідний портрет, який абсолютно властивий лише Україні. Серед характерних рис української влади передусім варто зазначити її нестабільність як один із основних негативних чинників, адже практично не було жодного уряду та виконавчого органу на місцях, які працювали б в єдиній команді більш як 2—3 роки та звітували перед громадськістю за реалізацію своєї програми та витрачені народні гроші.

Вертикаль влади

Сформована не за професійним принципом, а за партійною ознакою вертикаль влади в переважній більшості почала носити вузькоклanові інтереси, пріоритетами якої стали не питання соціально-економічного розвитку, а питання роздержавлення набутої десятиліттями державної власності, розкрадання землі та формування власного бізнесу.

Некоординована ротація, кадрова вакханалія набули норми, яка, по суті, паралізувала і центральні, і місцеві органи влади. Міністерські посади, керівні пости у регіонах тасуються, як карти у колоді. Ті, хто зміг утриматись при владі рік, а то і два, вважаються старожилами та професіоналами в системі державного управління. Наступна і вкрай небезпечна риса сучасної влади — це високий рівень її корумпованості. На жаль, це абсолютно об'єктивні речі; в умовах, коли влада є непрозорою, нестабільною, не відповідає за прийняття своїх рішень та їх наслідки — створюються умови для зростання корумпованого середовища. Всі дії влади приймаються та вирішуються через «номінал», у якому інтерес народу та соціальний ефект досягає нульового рівня.

Некоординована ротація, кадрова вакханалія набули норми, яка, по суті, паралізувала і центральні, і місцеві органи влади.

Це аж ніяк не повний перелік характерних ознак влади, за якими криється результат суспільного розвитку, рівень життя громадян нашої держави, захист їхніх прав та цивілізованого обличчя країни серед міжнародної спільноти.

Якими мають бути реальні механізми протидії хронічній хворобі влади?

Звісно, з таким діагнозом влада, що обирається народом, ніколи не служитиме йому, а тим паче, піклуватись про всенародне благо та світле майбутнє. З такими пороками влада діє суто за власними правилами, для задоволення своїх потреб. У такому форматі та режимі існування — будь-які дії влади ведуть не на розвиток держави, вирішення стратегічних завдань, а навпаки, такі форми у системі управління є основою для розвалу наявного потенціалу, до банкрутства держави, зубожіння її народу, втрати суверенітету, прав та свобод громадян.

Реальні наслідки пороку влади на поверхні: їх можна побачити у постійно зростаючих процесах інфляції, у борговій політиці міжнародних фінансових запозичень, у щорічно зростаючих цінах на енергоносії, комунальні послуги, товари побуту та продукти харчування.

Від уряду до уряду, немов у спадщину, передається: зубожіння переважної частини населення, різке розшарування на вкрай багатих і вкрай бідних, тіньовий сектор економіки та боргова податкова кабальна політика, ну і звісно — наміри боротьби з корупцією під гаслами та керівництвом тих державних діячів, які за сприяння самої корупції потрапили у структури державної влади.

Система контролю

У такому середовищі і з такою спадщиною будь-яка влада приречена до самоліквідації. Саме в таких умовах вкрай необхідна система контролю за діями влади.

Ознакою демократичного суспільства є підзвітна контрольована влада, що здатна забезпечити свою діяльність відкрито і прозоро перед суспільством та законом.

Політики та науковці констатують, що такий контроль в Україні є. Зокрема, він уособлює дії політичних партій, громадських організацій, парламентської коаліції та опозиції і багато інших суспільних інститутів. Так, безперечно, як де-юре подібні важелі впливу на владу надзвичайно важливі та необхідні, але як де-факто їх ефективність в умовах української демократії залишається вкрай низькою. Адже влада на всіх етапах своєї діяльності вміло маніпулює усіма політичними силами, як лівими, так і правими, а особливо у ході виборчих перегонів. За високі фінансові ставки провідні політичні партії, незважаючи на свою ідеологію та принципи, продають владі все: розум, честь та совість. Прямим свідченням такого «партнерства» є той факт, що жодна із парламентських партій, жодна із коаліцій не спромоглись за свої роки незалежності притягнути до відповідальності уряд за невиконання державного бюджету, розкрадання загальнодержавної власності та грошей громадян України.

На сучасному етапі для наведення порядку в країні, для забезпечення противаг серед гілок влади та контролю за організацією їх роботи необхідні нові незалежні інструменти контролю, що здатні забезпечити безпосередній вплив на владу, домогтись її відповідальності перед народом.

Таким реальним інститутом контролю, принаймні у сфері публічних фінансів, є на сьогодні Рахункова палата України.

Відповідно до ст. 98 Конституції України «Контроль від імені Верховної Ради України за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням здійснює Рахункова палата».

Сам принцип утворення такого конституційного органу парламентом, а значить, від імені народу, надає право Рахунковій палаті організовувати свою діяльність на принципах незалежності, плановості, об'єктивності, законності та гласності. В усіх країнах світу такі інститути наділені надзвичайно великими повноваженнями, а їх рішення, експертні висновки враховуються усіма гілками влади під час виконання їх повноважень.

Практика і форми зловживань з кожним роком вдосконалюються.

Як влада України реагує на існування незалежного фінансового контролю, і як в Україні забезпечується принцип незалежності такого контролю? Чи потрібний владі такий природний інститут державного контролю?

Відповідно до Закону України «Про Рахункову палату» Рахункова палата у кожному своєму звіті надає рекомендації парламенту, уряду, Президенту України щодо ліквідації причин, які ведуть до серйозних зловживань та порушень у фінансово-бюджетній системі країни.

За 13 років своєї діяльності практично в усіх звітах та висновках Рахункової палати розкривались фінансові схеми, зазначались персоналії державних постів, причетних до бюджетних правопорушень. Майже про всі фінансові зловживання інформовано Генеральну прокуратуру України.

Ось, наприклад, за останні три роки в результаті проведених контрольних заходів аудиторами Рахункової палати виявлено у 2007-му — більш як 12 млрд., у 2008-му — 19 млрд., у 2009-му — 36 млрд. гривень бюджетних правопорушень, за результатами яких відкрито лише 14 кримінальних справ. Але справа навіть не в кількості покараних чи звільнених з роботи порушників, причини та підстави правопорушень залишаються не усунутими, а практика і форми зловживань з кожним роком вдосконалюються.

Що змінилось у державі? Яка реакція влади і чи були потуги і бажання навести фінансовий лад, а значить, і перестати красти кошти у платників податків.

На превеликий жаль, жодних кардинальних змін не відбулося. Державний бюджет як був, так і залишився «годівницею» для політичних сил та владних структур. Рівень корупції в країні продовжує бути високим, корупція процвітає, а натомість головним корупціонером вже понад десять років залишається Павло Лазаренко, та заради престижу демократії декілька рядових маловідомих фігур. Все інше покрите туманом.

Здебільшого матеріали Рахункової палати, що розкривають жахливі речі у системі використання державних коштів практично в усіх сферах господарювання, залишаються під «сукном» та поза увагою правоохоронних органів.

Спрямованість на боротьбу

Водночас з єдиним в країні конституційним органом незалежного фінансового контролю (Рахункова палата) майже з перших днів його зародження розпочато боротьбу.

Рахункова палата, на відміну від багатьох інших органів державної влади, надає всі результати контрольних заходів на розсуд громадськості через засоби масової інформації. Така практика роботи, безумовно, була багатьом не до вподоби — правда, як то кажуть, «очі коле».

Ще у 1997 році за поданням Президента України Конституційний Суд України істотно обмежив повноваження Рахункової палати, а саме:

— організацію контролю за своєчасним виконанням доходної частини державного бюджету України визнано також, що не відповідає Конституції України і тим самим фактично Рахункову палату позбавлено можливості прозорого контролю та встановлення табу на контроль за доходами у держбюджет (лише волею Всевишнього та завдяки парламентській підтримці Рахункова палата у 2004 році добивається перемоги і змін до Конституції України. Їй поновлено функції контролю за доходною частину державного бюджету України);

— контролю за використанням об'єктів права власності, які не підлягають приватизації;

— контролю за грошовою емісією, використанням золотого запасу, дорогоцінних металів, каміння, наданням кредитів та здійсненням операцій з розміщення золотого і валютного резервів;

— контролю за виконанням рішень Верховної Ради України про надання Української позик і економічної допомоги іноземним державам, міжнародним організаціям та про одержання Україною від іноземних держав, банків та міжнародних фінансових організацій позик, які не передбачені державним бюджетом України, використання безоплатної допомоги України, одержаної з іноземних джерел, за грошовою емісією, використанням кредитних і валютних ресурсів органами виконавчої влади та їх посадовими особами, наданням кредитів і здійсненням операцій з розміщення золотого і валютного резервів, а також кредитними операціями.

Та скасовано низку інших норм, що регулюють фінансово-бюджетні відносини держави.

У своєму становленні та розвитку Рахунковій палаті з великими потугами вдавались будь-які організаційні, правові та інституційні заходи з розбудови та зміцнення принципу незалежності в її діяльності. А впродовж останніх років фактично розпочато відверту і пряму політику, спрямовану на ліквідацію незалежного органу державного фінансового контролю.

Недостатнє фінансування

Як по-іншому розуміти політику влади в частині виділення бюджетних коштів на утримання Рахункової палати?

У 2007 році за мінімальної потреби 67 млн. грн. на діяльність єдиного незалежного конституційного органу фінансового контролю виділено 55 млн. грн., 2008-го за потреби 109 млн. грн. — виділено 75 млн. грн., 2009-го за потреби 144 млн. грн. — виділено лише 54 млн. грн., а 2010-го, з врахуванням усіх чинників фінансової світової кризи та за умов запровадження жорсткої економії коштів Рахункової палати за бюджетними розрахунками у сумі 84 млн. грн. виділено 65 млн. грн.

Фактично не було жодного бюджетного року, коли урядом (в особі Мінфіну) були б враховані пропозиції Рахункової палати на її утримання.

Цифри кажуть самі за себе. Фактично не було жодного бюджетного року, коли урядом (в особі Мінфіну) були б враховані пропозиції Рахункової палати на її утримання.

Як результат, практично унеможливлюється процес розвитку інформаційно-аналітичної системи, матеріально-технічної бази територіальних управлінь Рахункової палати, відсутні кошти для запровадження та адаптації сучасних світових стандартів та методів зовнішнього аудиту.

За такого обмеженого утримання ледь-ледь вдається забезпечити основні контрольно-аналітичні заходи, не кажучи про матеріальні стимули і заохочення аудиторів. Водночас у переважній більшості країн, у тому числі наших сусідів — країн Сходу і Заходу, заради наведення порядку в державах, посилення боротьби з корупцією та бюджетними зловживаннями — вишукуються необхідні ресурси, щоб створити всі необхідні умови для забезпечення діяльності незалежних органів фінансового контролю, і особливо для матеріального захисту аудиторів, як то кажуть, на всяк випадок, щоб не було спокуси.

У достойній розвинутій країні не може й не повинно бути злиденного, бідного органу державного контролю, адже в іншому разі це суперечить прагненню зміцнення правопорядку в державі на всіх її рівнях.

Незважаючи на таке ставлення та «піклування» з боку влади, Рахункова палата виживає, існує і утримує свій авторитет і в Україні, і за її межами. Як то кажуть: «Ми бідні, але горді». Вона на сьогодні залишається однією з малочисельних державних структур у системі відповідних міжнародних організацій. Рахункова палата очолює спеціальну групу EUROSAI з аудита коштів, виділених на запобігання та ліквідацію наслідків катастроф; є членом ради керуючих EUROSAI, до якої входять 8 із 48 країн Європи членів EUROSAI, а Постійна Рада Організації з безпеки та співробітництва в Європі, учасниками якої є 56 країн, призначила Рахункову палату України виконувати функції зовнішнього аудитора ОБСЄ. Однак цього замало і, мабуть, справді є пророчими слова Великого українського Кобзаря Т. Г. Шевченка «... В своїй хаті своя правда». Не боротись із незалежним фінансовим контролем, а навпаки — необхідно розбудовувати систему державного контролю (якщо хочете, то народного контролю), яка повинна уособлювати широке представництво громадськості, мати свою прозору вертикаль і обов'язково бути незалежною від усіх гілок влади та політичних сил, у тому числі й у фінансовому забезпеченні. Для цього передусім потрібна політична воля та бажання влади навести порядок у державній казні, забезпечити прозорість та законність у витрачанні публічних фінансів. Влада і контроль — це речі абсолютно взаємопов'язані.

І коли перша нехтує не тільки напрацьованим продуктом інституту незалежного контролю, а й самою природою його існування, тоді ні про яку демократію, законність та порядок навіть не варто говорити.

Звісно, проблем у держави чимало — не завжди вистачає коштів на вирішення роками накопичених соціально-економічних проблем, але в умовах бюджетного дефіциту, зростання зовнішнього і внутрішнього боргу, тінізації економіки країни, наявності інфляції та корупції — контроль за надходженням і використанням кожної бюджетної копійки є одним із найважливіших питань у сучасних процесах державного управління.

Вимоги часу змушують переглянути підходи до відносин влади та контролю і особливо до існування незалежних державних і громадських інститутів.

Влада, якщо вона прагне до самоутвердження, до реалізації своїх конституційних повноважень і тим самим поліпшити стан справ у країні, просто приречена до визнання і сприйняття суті, характеру і потреби у забезпеченні розвитку системи державного фінансового контролю. Мова не повинна йти лише про утримання самого контролю — проблема не лише у цьому. Надання широких законодавчих повноважень, формування відкритих стосунків та реагування на результати діяльності державного контролю та усунення причин, що породжують фінансові правопорушення, діалог влади і структур контролю на державному і регіональному рівнях — це той важливий механізм і шлях до наведення порядку в державі, зміцнення її економічного, духовного і культурного потенціалу.

Нехтуючи таким підходом до формування цілком цивілізованих стосунків та розвитку інститутів демократичного громадянського суспільства, влада у супротив може отримати абсолютно нові форми контролю, які сформує суспільство для захисту прав і свобод, для збереження держави, у якій достойно повинні жити не тільки «круті» чиновники, а й її народ.

Анатолій ЮХИМЧУК,
народний депутат України
другого скликання.

Розпочато відверту і пряму політику, спрямовану на ліквідацію незалежного органу державного фінансового контролю

ГОЛОС УКРАЇНИ № 175 (4925)
ВІВТОРОК, 21 ВЕРЕСНЯ 2010

АКТУАЛЬНО

Банк для... обіцянок

Подарувати книжку сільській бібліотеці, зібрати речі для дитячого будинку чи посадити дерева у сквері дасть змогу так званий «банк обіцянок». Сторінка в Інтернеті, створена британською благодійною групою МайСесаеті (mySociety) 2005 року, допоможе зібрати однодумців та втілити задумане у життя.

Ідея полягає в тому, що людина заносить у базу даних якусь обіцянку, приміром, прибрати ділянку навколо будинку, якщо певна кількість людей (хай то буде 5, 20 чи 1000) погодяться зробити те саме. Якщо потрібна кількість людей зголошуються, необхідно виконати задумане. Усе абсолютно добровільно, проте працює, вважає творець «банку обіцянок» Том Стейнберг.

— Можливо, ви колись думали: я можу провести день без авто, але який сенс, якщо повітря в місті не стане чистіше, якщо того самого дня певна кількість жителів теж цього не зроблять.

Сайт — інтернаціональний, тож знайти прибічників доброї справи чи ідеї можуть жителі різних країн. Приміром, британка Ешлі Столл виконала вже три обіцянки. «Зайшовши на цей сайт, я подумала, що це дуже просто — зробити перший крок, тож якщо ніхто не зголоситься — нічого страшного. Крім того, чимало бажань інших людей видавалися досить неважливими порівняно з тим, що запропонувала зробити я». Річ у тім, що Ешлі закликала зібрати комплекти дитячої нижньої білизни для сиротинця в африканській Ліберії.

— Першого разу зголосилися 22 людей, у результаті зібрала більш як 750 пар білизни. Спробувала вдруге — цифра зросла аж до 856. Діти були дуже раді подарункам, — каже Ешлі, — адже те, що ми (у більш розвинених країнах) часто сприймаємо як належне, в багатьох країнах — розкіш. Крім того, для цих само дітей через «банк обіцянок» я збирала вітаміни. У результаті передала понад 9600 таблеток.

Долучаються до «банку обіцянок» й українські користувачі Інтернету. Переважна більшість закликів — на користь захисту української мови. Хтось обіцяє не ходити на дубльовані російською мовою фільми у кінотеатрах, хтось — не купувати «продукцію компаній, котрі у рекламних зверненнях, роликах чи на етикетках на території України використовують не українську». А ось, приміром, Дар'я Каленюк закликає відроджувати українське село. Вона пообіцяла цього року провести як мінімум один тренінг/семінар/зустріч для старшокласників в одній із сільських шкіл України, щоб передати свої знання і досвід місцевій молоді за умови, що 24 інші людини зроблять те саме. Цифра 24 символічна, адже відображає кількість областей України.

Якщо ж вам немає діла до інших людей, суспільних проблем чи довкілля — почніть із себе, кажуть ті, хто долучається до «банку обіцянок». Приміром, дайте слово перестати скаржитися на життєві обставини і спробувати щось зробити, щоб змінити їх.

Анна БОЙКО.

Ще раз про сепаратизм

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ

Ключовим чинником розвитку соціально орієнтованої економіки є людський потенціал нації, показник якого, за світовим рейтингом, лише за останніх п'ять років знизився в Україні на 7 пунктів, що відповідає 85-му місцю. Причина — в не завжди задовільному законотворенні не лише стосовно регуляторної політики, а й у царині соціально-трудових відносин. Саме тому публікацією «Піраміди» соціального діалогу» («Голос України» від 16 червня 2010 року) було започатковано серію статей на таку важливу для громадянського суспільства тему, як соціальний діалог (СД) — феномен досягнення балансу інтересів різних соціальних груп суспільства (роботодавців, найманих працівників та держави) в умовах наявних для СД ризиків, що нині містяться в проекті закону України №1440 «Про соціальний діалог в Україні», і в разі його схвалення народними депутатами у другому читанні можуть завдати руйнівних наслідків не лише функціонуванню системи СД в Україні, а й національним інтересам.

Репрезентативність

У цьому зв'язку низка всеукраїнських організацій промисловців, підприємців і роботодавців привернула увагу до законопроекту керівництва коаліції парламентської більшості та Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, завдяки чому його розгляд у другому читанні було відтерміновано.

Адже якщо уважно опрацювати законопроект, то складається враження, що за своїм змістом він відповідає зовсім іншій назві: «Про репрезентативність сторін соціального діалогу». А передбачений ним принцип репрезентативності організацій роботодавців за своєю суттю не тільки не сприяє розвитку СД в країні, а навпаки — залишає за межами СД значну кількість організацій промисловців, підприємців та роботодавців, що використовують найману робочу силу, в тому числі ті, що були створені до набуття чинності Законом України «Про організації роботодавців». Це порушує базові конституційні засади діяльності об'єднань громадян України, їх рівності перед законом та в правах, зафіксовані в ч. 5 ст. 36 Конституції України.

Законопроект запроваджує критерій репрезентативності як обов'язкову умову участі профспілкових організацій та організацій роботодавців України в СД, зокрема в укладанні колективних договорів та угод тощо. При цьому ст. 5 дає своє розуміння репрезентативності: легалізація (реєстрація) зазначених організацій (об'єднань) та їх статус, загальна чисельність працівників, які трудяться на підприємствах—членах відповідних організацій роботодавців, галузева та територіальна розгалуженість, адміністративна та фінансова незалежність організацій (об'єднань), досвід діяльності організацій (об'єднань).

Репрезентативність як головна умова участі організацій роботодавців в соціальному діалозі в укладанні колективних договорів та угод також суперечить Конвенції Міжнародної організації праці №98 «Про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів», ст. 2 якої встановлено захист організацій роботодавців від будь-яких спроб втручання або обмеження діяльності організацій роботодавців. Тоді як передбачені законопроектом критерії репрезентативності обмежують право «нерепрезентативним» організаціям роботодавців брати участь у соціальному діалозі.

> **Це порушує базові конституційні засади діяльності об'єднань громадян України, їх рівності перед законом та в правах.**

Монополізація

Не витримує законопроект перевірки на відповідність і статті 4 цієї ж Конвенції МОП, якою передбачено, що держава має сприяти розвитку переговорного процесу та поліпшувати умови їх укладання. Натомість запровадженням критеріїв репрезентативності створюються правові засади фактичної монополізації кількома всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців представницьких повноважень усього українського бізнесу у СД, що вже само по собі є дискримінаційним до інших об'єднань організацій роботодавців і не сприяє розвитку колективних переговорів. Отже, принцип репрезентативності, передбачений законопроектом, порушує базові міжнародні зобов'язання України, а отже, ухвалення законопроекту в запропонованій редакції потягне за собою цілком імовірне застосування до України міжнародно-правових санкцій, оскарження окремих норм закону в Конституційному Суді України тощо.

Такий підхід не відповідає міжнародним зобов'язанням, взятим на себе Україною, порушує засадничі принципи свободи діяльності організацій та є втручанням держави в їхню внутрішню діяльність на законодавчому рівні. А довільність вибору критеріїв позбавляє новостворені організації роботодавців права безпосередньо бути учасником СД.

> **Довільність вибору критеріїв позбавляє новостворені організації роботодавців права безпосередньо бути учасником СД.**

Що ж стосується законодавчого врегулювання законопроектом оцінки репрезентативності суб'єктів сторін СД Державною службою посередництва та примирення, то це є прямим порушенням частини другої ст. 3 Конвенції МОП №87 «Про свободу асоціації та захист права на організацію», де йдеться про те, що «державна влада утримується від будь-якого втручання, здатного обмежити це право або перешкодити його законному здійсненню».

Тож єдиною умовою участі організацій роботодавців в СД на певному рівні повинна бути їхня легалізація у відповідному статусі. Особливо, якщо зважати на незначну участь у СД вітчизняних роботодавців. А якщо й запроваджувати принцип репрезентативності організацій, то він має базуватися на чисельності найманих працівників, що трудяться в роботодавців, які входять до тієї чи іншої організації роботодавців та/чи їх об'єднання. Тут саме собою напрошується запровадження критерію «пропорційної репрезентативності» організації та/чи об'єднання організацій. Це унеможливить їхню «віртуальну» репрезентативність, що часто межує з елементарним шахрайством, та подвійне членство в різних об'єднаннях.

> **Тенденції розвитку економіки засвідчують необхідність посилення ролі Президента України в соціальному діалозі.**

Критерій пропорційної репрезентативності буде синергетизуючим для роботодавців зокрема та для сторони власників, що об'єднуються для ведення переговорів з укладення Генеральної угоди, загалом. Адже якщо профспілкова сторона представлена переважно історично самодостатніми профспілками та їх об'єднаннями, які спромоглися створити свій легітимний Спільний представницький орган (СПО), то:

1) у сторони власників квота представництва держави та роботодавців (наприклад, у переговорах щодо Генеральної угоди) визначається рівним поділом учасників без урахування чисельності працівників у царині державної та інших форм власності;

2) сторону роботодавців постійно супроводжують внутрішні «рейдерські розборки» та сепаратистські захоплення представницьких повноважень. Тож не дивно, що окремі політично налаштовані об'єднання організацій роботодавців утворили так званий СПО сторони роботодавців на національному рівні, не передбачений жодним правовим актом. Звідси і прагнення закріпити деструктивну практику представництва роботодавців у переговорному процесі.

Руйнація

Легітимація такої практики на законодавчому рівні руйнує дієвість соціального діалогу, дискредитуючи сторону роботодавців як соціально відповідального партнера, внаслідок чого потерпає людський потенціал та можливість його самореалізації в економічних реформах.

Тому й єдності в соціальних партнерів стосовно законопроекту №1440, зокрема у стороні роботодавців, не було. Й опрацьовувався він у період активного політичного протистояння попередніх уряду та Президента України, що зумовило наявність у ньому постанов з виокремлення Національної тристоронньої соціально-економічної ради при Президентові України в самостійний незалежний тристоронній орган.

На практиці це реально позбавило б гаранта Конституції важливого механізму взаємодії зі сторонами соціального діалогу та забезпечило б урядові оперативну підтримку насамперед сторони роботодавців, представленої переважно його політично-партнерськими структурами («Голос України» від 9.12.2009 року, «Роботодавці та виборчі перегони»).

На той час це було вигідно й опозиції — без особливих зусиль досягти послаблення впливовості президентської гілки влади напередодні виборів керівника держави, за впевненості в перемозі представника своєї політичної сили. Тоді як тенденції розвитку економіки засвідчують необхідність посилення ролі Президента України в соціальному діалозі.

Тож проект закону України №1440 «Про соціальний діалог в Україні» за своїм змістом загалом сприймається як протекціоністський в інтересах окремих об'єднань організацій роботодавців, а в реальному житті — їх функціонерів. Його положення посилюватимуть присутність політичної складової СД, не лише гальмуватимуть економічні реформи, ініційовані Президентом України, а також свідчать про дискримінаційність проекту стосовно багатьох об'єднань роботодавців і підприємців, що користуються найманою робочою силою в частині їхньої репрезентативності та правового врегулювання такого інституту СД, як Національна тристороння соціально-економічна рада.

Окрім того, закон України «Про соціальний діалог в Україні», як і будь-який інший рамковий законодавчий акт, не повинен передбачати інституалізаційної розбудови суспільних відносин. З плином часу сам розвиток СД підкаже потребу в інших його інститутах. Натомість його засадничі положення повинні бути постійно діючими. Закон покликаний окреслити рівні правові засади для реалізації своїх конституційних прав і свобод будь-якими суб'єктами будь-якої сторони переговорного процесу, в тому числі й урядової.

Але це вже не про цей законопроект, і тому він не має права на життя. Звісно, не можна не враховувати при цьому регламент розгляду парламентом законопроектів, схвалених у першому читанні. Та практика українського парламентаризму знає багато прикладів, коли нікчемні за своєю суттю законопроекти знімалися з розгляду у другому читанні для підготовки нової редакції.

Мабуть, що досить із нас сахарської спеки! Можливо, таки вдасться обійтися без страусової філософії в законотворенні...

Віктор ХМІЛЬОВСЬКИЙ,
кандидат сільськогосподарських наук, президент Спілки орендарів і підприємців України, заслужений економіст України, член-кореспондент МКА, член Національної спілки журналістів України.

Проект закону за своїм змістом загалом сприймається як протекціоністський в інтересах окремих об'єднань

Волинські альтернативи російському газу

Десять тисяч тонн паливних гранул з торфу та деревних відходів щорічно виготовлятиме підприємство ТзОВ «Старовижівське паливо-торф», що відкрилося в серпні на околиці невеликого районного центру Стара Вижівка

ПІЛЕТИ-2010

Ідея народжує ідею

Ініціатором створення фабрики паливних гранул став відомий підприємець із Ковеля Юрій Шлюєв. Ще три роки тому Юрій Миколайович запропонував Ковельській міській раді, депутатом якої він є, перевести кілька котелень на альтернативні газу місцеві види палива. Проект схвалили, однак вказали на його слабке місце: підприємство «К. П. Верес», керівником якого є Юрій Шлюєв, не мало власної сировинної бази торфу, що ставило його в залежність від постачальників. Останні могли в будь-який момент підняти ціну на паливо і таким чином звести нанівець всю роботу по здешевленню теплової енергії.

Не полишаючи своєї ідеї, Юрій Миколайович напрацьовував шляхи її реалізації, шукав однодумців, партнерів. Кілька років пішло на отримання дозволів на розробку родовища торфу, біля села Лютка, що у Старовижівському району. Копітка робота дала результат: до проекту було залучено ТзОВ «Старовижівське паливо-торф», яке і взяло на себе основне навантаження по впровадженню ідеї в життя та розпочало в середині серпня виготовлення паливних гранул, або як ще їх сьогодні називають — пілет, з торфу і відходів деревини. Проблем із ними в регіоні немає. В області діють понад сто різних деревообробних виробництв, які щороку отримують десятки тисяч кубометрів тирси та різноманітних обрізків. Чимало такої сировини має і ковельська фірма «К. П. Верес», якою керує Юрій Шлюєв. Щодо торфу, то його розвідані запаси на Волині обраховуються 372 мільйонів тонн або 21 відсоток загальноукраїнських. Його області вистачить на сотні років.

Для втілення задуманого знайшлась і відповідна база. Декілька років тому «Верес» придбав у Старій Вижівці проммайданчик збанкрутілого підприємства ВАТ «Волиньоблпаливо». Спочатку, як розповів Юрій Шлюєв, планували відкрити там магазин будматеріалів. Навіть почали виконувати підготовчі роботи, але невдовзі припинили. Зважили: будівля розташована далеко від центру селища, покупцям буде незручно добиратися сюди. Та й шкода було підведеної сюди залізничної вітки з підвищеною колією: для магазину її не потрібно.

— У цієї території є багато переваг, — зауважує Юрій Миколайович. — Найперша: звідсіля до родовища торфу всього 13 кілометрів. Наявність залізниці дає також змогу відправляти виготовлену продукцію вагонами. Окрім того, нам не потрібно було споруджувати виробничих приміщень. Вони дісталися нам від облпалива. Зважили на ці плюси й наші партнери. А ними, окрім «Вереса», стали фірми «Двері Білорусії», «ОлШе» та «Укрбрус». Обладнання придбали найкраще. Тепер при виході на проектну потужність зможемо щодоини виробляти чотири тонни паливних гранул. Відтак підприємство вийшло на замкнутий цикл: видобування торфу — виробництво з них паливних гранул — спалювання і отримання тепла. Розраховуємо, що значну частину пілетів у нас братимуть бюджетні організації Старовижівського району. Щодо продажу споживачам отриманого від спалювання пілетів тепла, то зможемо реалізовувати його споживачам відсотків на 15—20 дешевше, як на газових котельнях.

Майбутнє за паливом, «що росте»

Відкриття фабрики збіглося з ще однією важливою подією: відразу п'ять сіл району вперше отримали природний газ. Голова облдержадміністрації Борис Клімчук, який зумів, як то кажуть, убити двох зайців, оцінюючи побачене і пережите того дня, сказав:

— Ви здійснили часточку моєї мрії: ми повертаємося до традиційних для нашого краю видів палива — торфу та дров. Пілети — це той же торф та дерево лише в модифікованому вигляді. Це паливо, яке можна буде отримувати і через тисячу років. Працюючи Повноважним і Надзвичайним Послом України в Литві бачив, як цілі селища від'єднуються від газу і переходять на опалення своєї комуналки брикетованою соломою, деревними брикетами, іншими відновлювальними джерелами енергії. Я увесь час себе запитував: чому у нас на узбіччях доріг спалюють гілки, чому горять на полях пожнивні рештки, чому тирсою і деревними обрізками засмічують ліси. Абсурд виходить. Але цього абсурду стає все менше. І люди починають розуміти, що так чинити дальше не можна. У селі Нова Вижва, де сьогодні пустили природний газ, запитую в чоловіків: «Ви ж розбирати свої грубки не будете?». «Хіба ми дурні, — відповідають. — Нічого доброго не чекаємо від ціни на газ». Вони добре розуміють, що отримали газ лише як альтернативне паливо. Відкриття в Старій Вижівці підприємства по виробництву паливних гранул, відзначалося на врочистостях, це ще один крок до здобуття нашою державою енергетичної незалежності.

Невеликі за розміром, схожі на пальчики, гранули (пілети) дають змогу автоматизувати подачу палива в котли, забезпечувати їх роботу без дозавантаження протягом кількох діб. Вони користується попитом у Європі. Тож окрім внутрішнього ринку, таке паливо можна буде відправляти і на експорт.

У планах нового підприємства також налагодження продажу населенню котлів, які працюють на пілетах. Партнером в цій справі може стати спільне українсько-литовське підприємство «Волинь-Калвіс», що в Ковелі. Котли, яке воно виготовляє, забезпечують високу віддачу палива, обладнані сучасною апаратурою, мають прекрасний дизайн. Важливо, що фабрика паливних гранул у Старій Вижівці забезпечить роботою кілька десятків жителів району, де завжди гостро стояла проблема працевлаштування.

Микола ЯКИМЕНКО.

смт Стара Вижівка.
Волинська область.

На знімках: Юрій Шлюєв (крайній праворуч) розповідає голові облдержадміністрації Борису Клімчуку (в центрі) і голові Старовижівської райдержадміністрації Володимиру Семенюку (крайній ліворуч) про перспективи нового підприємства; ось такі вони паливні гранули зі Старої Вижівки.

Фото автора.

НАША ДОВІДКА

Спалювання однієї тонни пілетів виділяє стільки само тепла, як при спалюванні 1600 кілограмів дров, 475 кубометрів газу, 500 літрів дизельного палива, 685 літрів мазуту. Пілети — екологічно чистий вид палива, оскільки виготовляються без хімічних закріплювачів. Їх зольність — приблизно три відсотки.

Усьоме комп'ютер поїхав до Корюківки!

Традиційний конкурс «Голос України» — у кожну родину» всьоме(!) виграли листоноші, оператори Центру поштового зв'язку №4 Чернігівської дирекції УДППЗ «Укрпошта». Вони посприяли у передплаті аж 1538 примірників парламентського видання. До речі, Корюківка, окрім здобуття переконливої першості, двічі посідала й почесні призові місця у конкурсі «Голосу України».

— Ми любимо газету Верховної Ради, — каже начальник ЦПЗ № 4 Олександр Якушин. — Вона одна з найкращих державних газет, яка враховує різноманітні смаки. Тому й читають її практично в кожному селі по кілька родин.

Центр поштового зв'язку обслуговує Корюківський, Щорський, Семенівський та Новгород-Сіверський райони. Передплатою займаються 82 поштові відділення. Щодня поштові машини ЦПЗ № 4 долають 2100 кілометрів, щоб вчасно доставити «Голос України», інші видання, кореспонденцію до передплатників.

Усі поштові відділення беруть активну участь у конкурсі «Голос України» — у кожну родину». Найкращі результати мають в організації передплати листоноші із Бириного Новгород-Сіверського району, Жадового Семенівського району, Холмів Корюківського району, Кучинівки Щорського району. У цих селах є по 75, 50, 30 передплатників «Голосу України».

Зазначимо, що в цих районах досить складна демографічна ситуація.

— Якщо п'ять років тому в селах, які обслуговуємо, проживало 122 тисячі людей, то нині — 104 тисячі, — каже О. Якушин. — А це означає, що ми втратили безповоротно майже 18 тисяч читачів. Але, незважаючи на такі сумні реалії, продовжуємо утримувати високі показники передплати. У районі дії ЦПЗ № 4 стабільно населення отримує 90 тисяч примірників газет та журналів.

Як пояснив керівник, поштовики переконують мешканців віддалених сіл передплачувати місцеві та всеукраїнські видання. Адже до багатьох населених пунктів навідуються лише листоноші. Вони, крім періодичних видань, розвозять продукти, хліб, миючі засоби тощо.

...Активна участь у конкурсі «Голос України» — у кожну родину» значно поліпшила матеріально-технічну ЦПЗ № 4. Досить зазначити, що на обслуговуванні тут — 50 комп'ютерів. Отож 15 відсотків їх становлять виграшні — від «Голосу України». Додамо до цього, що переможці щоразу отримували й високоякісні принтери.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: завідувачка парламентського відділу «Голосу України» Наталія Яременко (у центрі) вручає комп'ютер начальнику ЦПЗ № 4 Олександру Якушину та працівникам відділу передплати.

Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 175 (4925)
ВІВТОРОК, 21 ВЕРЕСНЯ 2010

Бізнес по-донецьки

Економічна криза призвела не до появи нових гравців, а до «поляризації» капіталів. Поки європейці вичікують, вкладати гроші у Донецькій області ризикують лише вітчизняні та російські підприємці

Металургійні активи приваблюють близьких сусідів

Коли у квітні 2008-го власник міні-металургійного заводу «Істіл (Україна)» Махоммад Захур оголосив про продаж підприємства російському бізнесмену Вадиму Варшавському, багато хто висловлював нерозуміння такого кроку. Невелике, але успішне підприємство виробляло мільйон тонн сталі на рік і давало стабільні прибутки. Проте пакистанський підприємець, який свого часу здобував освіту в Донецькому політехнічному інституті, лише загадково посміхався під час урочистого прийому на честь історичної угоди. Оцінити східну далекоглядність громадськість змогла незабаром. Уже через півроку стало очевидно, наскільки вдало іноземний власник позбувся металургійного активу: галузь охопила жорстка криза. Наступного року завод знову змінив власника — через величезні борги по банківських кредитах пан Варшавський змушений був продати частину активів.

Аналітики прогнозували, що одним із наслідків економічної кризи для бізнесу стане перерозподіл капіталів, продаж і купівля компаній. Криза мала виступити певним «санітаром» економіки, знищивши слабкі або неефективні підприємства. У свою чергу, на місце, яке звільнилося, могли прийти нові амбітні компанії, захопивши свою частину ринку і посиливши конкуренцію в певній галузі. Але приклад Донецької області свідчить: криза не призвела до появи нових гравців, а навпаки, поляризувала капітали. Криза зробила багатих ще багатшими, зате добряче «почистила» лави дрібних підприємців. Яким зараз не до захоплення нових ринків і не до складання амбітних бізнес-планів.

Дві найбільші угоди року у вітчизняній металургії — продаж російській компанії «Євразхолдинг» контрольного пакета акцій корпорації «Індустріальний союз Донбасу» та об'єднання активів ПАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» із холдингом «Метінвест» — є яскравим вираженням двох провідних тенденцій у галузі. По-перше, це прихід до української металургії російського капіталу. По-друге — зміцнення позицій найбільшого вітчизняного виробника сталі — «Метінвеста» — та інших підрозділів, які входять до компанії СКМ Ріната Ахметова.

Зацікавленість росіян у купівлі українських металургійних активів зрозуміла. По-перше, грає роль географічна близькість: можна використовувати залізну руду та кокс російського виробництва і таким чином знизити собівартість кінцевої продукції. По-друге, українські та російські металурги конкурують з одним і тим же сортаментом металопродукції на одних і тих самих ринках. Тому придбання підприємства в Україні означає для російського капіталу розширення конкурентних переваг. Є й інший бік медалі: Україна є членом Світової організації торгівлі, а Росія — поки що ні. Тому для російського металу існують квоти та обмеження. Нарешті, важливий і чинник ментальності: російський менеджмент легко пристосовується до українських реалій, тоді як представникам далекого зарубіжжя, які ведуть справи в Україні, буває нелегко зрозуміти деякі особливості національного бізнесу.

«Гроші в Україні вітають, але тих, хто їх вкладає, — не надто»

За підсумками першого півріччя 2010 року обсяг інвестицій до Донецької області скоротився порівняно з аналогічним періодом минулого року. Хоча попередній рік, особливо його перша половина, були провальним для економіки: на багатьох донецьких підприємствах обсяги виробництва скоротилися на 70—80 відсотків. Тепер обласна влада випромінює оптимізм: створено Агенцію із залучення інвестицій, триває підготовка до третього Міжнародного бізнес-форуму, який відбудеться наприкінці вересня цього року в Донецьку.

Дві найбільші угоди року у вітчизняній металургії — продаж російській компанії «Євразхолдинг» контрольного пакета акцій корпорації «Індустріальний союз Донбасу» та об'єднання активів ПАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» із холдингом «Метінвест» — є яскравим вираженням двох провідних тенденцій у галузі.

«Наше завдання — залучити сюди інвестора, незалежно — іноземного чи вітчизняного, — каже перший заступник голови обласної державної адміністрації Сергій Дергунов. — Справді, порівняно з минулим роком є зниження обсягу інвестицій. Але вважаю, зараз найсприятливіший час, у тому числі для переговорного процесу. Ухвалено Бюджетний кодекс, у стадії доопрацювання Податковий. Головне, щоб документ був проголосований і працював, щоб правила гри не змінювалися щомісяця».

В області досі недобрим словом згадують 2005 рік, коли було зупинено дію Закону «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області». «Серед інвесторів є ті, хто «проковтнув» це, є ті, хто пішов назавжди, є ті, хто судиться досі», — зазначає перший заступник керівника області. І якщо під час дії СЕЗ та ТПР в області іноземні інвестиції становили приблизно 40 відсотків капіталовкладень (значна частина із них була грошима, які повернулися «додому» із офшорів), то нині бал править вітчизняний інвестор.

Незадоволення іноземного бізнесу українськими «правилами гри» настільки велике, що виплескується навіть під час «протокольних» візитів. Наприклад, під час урочистого прийому в Маріупольській міській раді на честь святкування Дня Європи у травні цього року іноземні дипломати поскаржилися на перешкоди для підприємців: на неповернення ПДВ, рейдерські захоплення підприємств тощо. «Інколи у нас таке відчуття, що Україна бажала би отримувати інвестиції, але без інвесторів, — так висловився Надзвичайний і Повноважний Посол Угорщини в Україні Андраш Баршонь. — Адже якщо компанії мають намір інвестувати сюди, вони висувають певні вимоги до менеджменту з боку українських колег. Інколи потрібно півроку для того, аби отримати дозвіл на роботу в країні. У нас в Угорщині це забирає не більше трьох тижнів. Отже, гроші в Україні вітають, але тих, хто їх вкладає, — не надто. При цьому на папері інколи все виглядає чітко і прозоро».

ЦИФРИ І ФАКТИ

За даними обласного управління статистики, за перше півріччя 2010 року підприємства Донецької області отримали прямих іноземних інвестицій на суму 22,1 мільйона доларів — у 3,4 разу менше, ніж у першому півріччі 2009-го. Майже 95 відсотків вкладених коштів становили грошові внески, решту — рухоме та нерухоме майно.

Крім того, на зміні загального обсягу іноземного капіталу в доларовому еквіваленті помітно позначилося зниження курсу євро. Загальна сума прямих іноземних інвестицій протягом року зменшилася, з урахуванням курсової різниці, і на 1 липня 2010-го становила 1583,6 мільйона доларів за всі роки інвестування. За цим показником Донеччина продовжує посідати четверте місце в країні після Києва, Дніпропетровської та Харківської областей. До регіону надходить менше 4 відсотків іноземного капіталу із загальноукраїнського обсягу.

Гроші до області привозять підприємці із 57 країн світу. При цьому перше місце посідають... нерезиденти Кіпру — 900 мільйонів доларів за весь час інвестування. Серед інших великих інвесторів — компанії Великої Британії (144 мільйони доларів), Нідерландів (130 мільйонів доларів), Німеччини (120 мільйонів доларів). З початку цього року сума інвестицій із Кіпру збільшилася на 7,8 мільйона доларів, із Нідерландів — на 5,4 мільйона доларів. У галузевій структурі інвестицій перше місце посідає металургія — близько 20 відсотків коштів.

Улітку голова обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк зустрівся із керівництвом німецької компанії «Хайдельберг Цемент Україна» — вона володіє заводом в Амвросіївському районі. Представники фірми, яка висловила готовність вкласти 250 мільйонів євро у розвиток підприємства, поскаржилися на те, що тривалий час не можуть отримати належні документи із землекористування, охорони навколишнього середовища, виділення земельних ділянок та розробки надр. На аналогічні труднощі із дозволами та узгодженнями нарікають й інші іноземні інвестори.

«Інвестиційна привабливість України дуже низька, і це відлякує інвесторів, — підкреслив під час зустрічі із Маріупольським міським головою Юрієм Хотлубеєм голова Представництва ЄС в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра. — Для поліпшення ситуації потрібні зміни в законодавстві та регуляторній базі. Місцева влада також має діяти активніше, аби переконати центральну в потребі запровадження цих змін. Маріуполь — частина України, і проблеми, які негативно впливають на інвестиційну привабливість усієї держави, тут не зникають. Інвестори не можуть сподіватися лише на добру волю місцевого керівництва».

ЦИФРИ І ФАКТИ

Зовнішньоторговельний обіг між Донецькою областю і Російською Федерацією за перший квартал 2010 року становить 771 мільйон доларів США, в тому числі експорт — 473 мільйони доларів, імпорт — 298 мільйонів доларів. Питома вага Росії в загальному обсязі зовнішньоторговельного обігу Донецької області становить 24 відсотки, а в обігу області з країнами СНД — 77 відсотків. Серед статей експорту найбільшу частку займає продукція машинобудування, металургійної та аграрної галузей. В імпорті — нафта та продукти нафтопереробки, металопродукція, продукція машинобудування та хімічної галузі.

Скільки подорожує листівка кумі від кума?

А ось російський бізнес недосконалість українського законодавства, схоже, не лякає. Хоча у стосунках Донецької області із сусідами є своя особливість: донецькі бізнесмени більше інвестують у Росії, ніж російські — тут. «Експансію» на схід здійснюють насамперед ті українські компанії, які хочуть обійти митні обмеження та квоти. Тому кондитерська фірма «Конті» спорудила фабрику в Курську, а група «Норд» — завод із виробництва побутової техніки в Ростовській області.

Хоча близькість до кордону не завжди спрощує стосунки. Цю проблему порушив голова обласної держадміністрації Анатолій Близнюк під час розмови із директором Департаменту економічного співробітництва з країнами СНД мінекономрозвитку Російської Федерації Сергієм Чернишовим. «В Амвросіївському районі є село Висілки, яке розділене на дві половинки: частина — російська, частина — українська. Відстань — 500 метрів. І якщо кум захоче кумі листівку надіслати до 8 Березня, ця листівка спочатку піде до районного центру, звідти — до Таганрога, з Таганрога — до Ростова, Москви, а потім до Києва. З Києва — до Дніпропетровська, звідки — у Донецьк, Амвросіївку, а потім лише потрапить до села, — красномовно змалював проблему керівник області. — От така логістика усіх процесів, яку потрібно переглянути і створювати єдині логістичні центри, які були б взаємовигідними. Це може бути територія як російська, так і українська, об'єднана для спільних цілей із кожного боку».

Поліпшити транскордонне співробітництво могло би і будівництво сучасного автошляху Донецьк — Ростов, який став би одним із транспортних коридорів до Євро-2012 та Олімпійських ігор у Сочі. «Всі сухопутні дороги до Сочі-2014 ведуть через Україну», —стверджує віце-прем'єр-міністр Борис Колесніков. Будівництво автошляху може коштувати п'ять мільйонів доларів.

Водночас очевидна тенденція, коли великий український бізнес не дуже вітає прихід сильних конкурентів із Росії. У політиці, як і в бізнесі, немає вічних друзів чи ворогів, а є вічні інтереси. Показовим прикладом став арешт майна металургійних підприємств, якими управляє «Індустріальний союз Донбасу», — Дніпровського металургійного комбінату імені Дзержинського, Алчевського металургійного комбінату та Краматорського металургійного заводу. Державна виконавча служба наклала арешт для забезпечення позову холдинга «Метінвест» до «Індустріального союзу Донбасу» («Метінвест» постачає на металургійні підприємства ІСД залізорудну сировину). Причому вартість фондів названих підприємств — серед них Краматорський завод не працює, а два інших — працюють не на повну потужність, — набагато більша, ніж сума відшкодування, яка фігурує в суді. Непохитність позивача свідчить про те, що компанія Ріната Ахметова хоче отримати свої гроші й не бажає вести питання про реструктуризацію боргу. Якщо врахувати, що понад 50 відсотків акцій ІСД тепер належать росіянам, бізнес-конфлікт може означати одне: український мільярдер не збирається надавати якісь преференції своїм російським колегам-конкурентам.

Металургійний бізнес «Індустріального союзу Донбасу» є вразливим через те, що корпорація не має власної залізорудної сировини, тому змушена купувати її на стороні. Економісти кажуть, що через це конкурентоспроможність ІСД нижча, ніж у підприємств «Метінвеста». Під час зростання цін на металургійну продукцію це не дуже помітно. Але в часи кризи у корпорації просто не залишилося резервів для заощадження.

Донедавна в такій самій ситуації перебував один із найбільших українських металургійних комбінатів — ПАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча». Через борги перед постачальниками сировини підприємство опинилося на межі банкрутства. У травні цього року керівник комбінату Володимир Бойко оголосив про об'єднання активів із холдингом «Метінвест», який має власну сировину. Такий альянс може забезпечити виробництво двох третин української сталі — до 20 мільйонів тонн на рік. «Метінвест», який вносить до об'єднання Харцизький трубний завод, здешевить кінцеву продукцію. Оскільки більша частина труб великого діаметра харцизького виробництва відправляється до Росії, «вливання» комбінату імені Ілліча посилить позиції компанії в сусідній державі. Аналітики припускають, що у майбутньому металургійні активи «Індустріального союзу Донбасу» за аналогічною схемою можуть бути розділені між «Метінвестом» та російськими власниками пакета акцій «ІСД».

Посткризовий та поствиборчий перерозподіл власності в області не завершено. Нещодавно оголошено про продаж акцій ВАТ «Концерн «Стирол» — найбільшого хімічного підприємства Донеччини — компанії, яка належить бізнесменові Дмитру Фірташу. Протягом літа на підприємстві активно займалися ремонтом і оновленням: схоже, демонстрували потенційному покупцеві перспективність концерну. Виробник мінеральних добрив та полімерних матеріалів, «Стирол» дуже залежить від ціни на природний газ. Тому на початку року навіть з'явилася інформація про імовірний продаж концерну росіянам, які мають доступ до дешевого «блакитного палива». Тепер інтрига зникла: хімічний велет таки отримає газ без зайвих накруток, але від вітчизняного інвестора. Це збільшить конкурентні переваги горлівських хіміків.

Неоране поле приватної ініціативи

Що таке «бізнес по-донецьки»? Деякі підприємці відверто кажуть, що «чужим» у цьому регіоні вести справи важко. Важко бути дрібним підприємцем або не бути «вбудованим» до великої структури. «Донецький регіон, на відміну, припустімо, від Дніпропетровська (а цей регіон за економічними і фінансовими параметрами зіставний із Донецьком), характеризується набагато більш жорстко вибудуваним бізнесом. У нас багато вертикально інтегрованих корпоративних структур, при цьому малий і середній бізнес, на жаль, представлений набагато скромніше, ніж це може здатися на перший погляд, виходячи з економічного потенціалу регіону, — відзначає керуючий регіональним відділенням OTP Bank Владислав Маслов. — Крім того, ми нерідко зіштовхуємося з тим, що компанії, цікаві для нас, воліють іти за ресурсами до «своїх» банків, і лише коли у цих банків недостатньо коштів, вони звертаються до нас... Але загалом тут є гарні ідеї, є «неоране поле» за деякими промисловими темами».

Здавалося би, підготовка до Євро-2012 мала би дати сплеск приватної активності. Та про ініціативи дрібних підприємців у місті не чути. Чому ріелторські компанії не об'єднають бази даних житла, яке можна винайняти туристу, і не створять просту і зрозумілу систему бронювання через Інтернет? Чому немає оголошень про додатковий набір на курси іноземних мов? Чому немає пропозицій із цікавими туристичними маршрутами? Наприклад, маловідомі мальовничі місця на берегах Кальміусу у Старобешівському і Тельманівському районах. Така прогулянка могла би стати гарним маршрутом вихідного дня. Але дістатися громадським транспортом туди важко. Питаю: чому місцеві мешканці не організують підвезення туристів від райцентру до Кальміусу? Чому не запропонують прогулянку човном, риболовлю чи юшку на свіжому повітрі? Адже рівень безробіття в сільській місцевості високий. «Та це ж скільки дозволів треба оформити! А скільки хабарів роздати!» — махнув рукою один зі співрозмовників, який частенько відпочиває в цих краях.

І поки іноземні інвестори та дрібні підприємці лякаються високого рівня корупції, змін у законодавстві та «забюрократизованості» українського бізнесу, на території індустріальної області практично без конкуренції діють великі фінансово-промислові групи. А купувати промислові активи ризикують хіба що сусіди-росіяни.

Ліна КУЩ.

Гроші дати не можна заблокувати

Добудова третього та четвертого блоків ХАЕС знову відкладається?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Ось уже чверть століття (!) доля цих двох блоків Хмельницької АЕС залишається невизначеною. Час від часу лунають гучні заяви уряду про те, що будівництво от–от розпочнеться. Але дуже швидко вони стихають, а до промислового пейзажу із двома недобудовами на території станції всі так звикли, що навіть важко уявити, що на їх місці можуть стояти новенькі реакторні споруди.

Але якщо стільки років українська енергетика та економіка безболісно обходились без них, а пуск знову і знову відкладався на невизначене майбутнє, то чи справді вони нам потрібні?

Гроші дати

Відповідь на це запитання якось непомітно відійшла на другий план, бо на першому ось уже років двадцять поспіль стоїть зовсім інше — будуть чи ні гроші на добудову? За фінансовою проблемою загубилась інша, яка свого часу зупинила будівництво. Адже двадцять років тому, коли готовність блоків була відповідно 75 та 28 відсотків, Верховна Рада зупинила їх будівництво через масові акції протесту навколо атомної енергетики. Тоді суть проблеми полягала не у фінансуванні, а у гарантіях безпеки.

Вже через три роки ці проблеми та мораторій були визнані популістськими, і Рада зняла заборону. Однак до питання добудови повернулись лише через десятиліття. Відтоді з періодичністю у кілька років різні уряди вже не раз робили спробу відновити роботи. Тема особливо популярною стала після того, як добудували та запустили другий блок, котрий також пережив стадію мораторію.

Але можна збитися з ліку, скільки разів проводилось обстеження недобудованих об'єктів, оглядались пошкоджені часом і дощами з морозами конструкції, прораховувалось, скільки знадобиться коштів на їх ремонт, і як довго вони зможуть служити в майбутньому... А паралельно визначали втрати від руйнувань, які вже сталися, й кожного разу поверталось до одного: скільки доведеться інвестувати у нову споруду? До того ж з роками цифра ставала дедалі вагомішою.

> Ічому в конкурсі на реактор перемогу отримує такий, який не використовується ніде у світі, а корейські та американські фірми або програють цей конкурс, або просто знімають себе з участі в ньому?

Якщо перед початком дії мораторію вже було інвестовано близько півмільярда доларів, і для добудови тоді цілком вистачило б ще стільки ж, то тепер сумою менш як два мільярди доларів ніхто не оперує. Та й вона, швидше за все, не остаточна.

Попри дороговартісність проекту п'ять років тому уряд все-таки прийняв рішення про добудову блоків. А два роки тому на станції всерйоз заговорили про початок робіт. Їм передувала не одна велика нарада, в якій брали участь представники НАЕК «Енергоатом», керівники діючих українських АЕС, і навіть тодішній Президент України не оминув станцію. Неодноразово йшлося не так про перспективи Хмельницької станції, як про стратегію розвитку вітчизняної атомної енергетики на два наступні десятиліття. І хоча говорили здебільшого про загальні проблеми, ніж про конкретні інвестиційні плани, проте передбачалось, що Україна має здолати це непросте, але важливе фінансове завдання самотужки.

Втім, до практичних кроків так і не дійшли.

> Попри дороговартісність проекту п'ять років тому уряд все–таки прийняв рішення про добудову блоків.

Гроші дати не можна

Пояснень довго шукати не довелося — у кризовому бюджеті таким масштабним витратам, зрозуміло, місця не знайшлось. Не передбачені вони і нині, однак заяви про те, що на блоках таки розпочнеться будівництво, знову пролунали. Підставою для цього став договір про добудову двох блоків ХАЕС, підписаний Україною та Росією, та виділення останньою кредиту в два мільярди доларів.

На станції заговорили про те, що можна буде затвердити техніко-економічне обгрунтування на будівництво — а це близько восьми десятків томів документації. Однак фахівців такий обсяг робіт не злякав. Сподіваючись на стабільне фінансування, вони пообіцяли вже до вересня цього року завершити роботу над документацією та відправити її на експертизу. А до кінця року взагалі завершити всі роботи з документацією.

Крім того, чітко підраховано, що на зведення кожного блоку потрібно 1700 днів. Та беручи до уваги ступінь готовності третього, вистачить і тисячі днів. Тому, здавалося б, до 2014 року він уже має запрацювати. Однак одразу були названі дещо інші терміни: для третього — пуск намітили у 2015—2016 роках, для четвертого — у 2017-му.

Цей часовий запас можна було б віднести до технологічних проблем. Адже спочатку доведеться ремонтувати, реконструювати, а то й заміняти на нове вже встановлене багато років тому обладнання. А все це — чималі часові й фінансові затрати. До того ж не все так просто із кадрами. Хоча сьогодні на станції говорять про потенціал майже у півтори тисячі будівельників та наявності такої спеціалізованої організації, як управління будівництвом ХАЕС, швидке налагодження будівельних графіків було б проблематичним. Після серйозного зменшення обсягів будівельних робіт, а то і просто простоїв, які розтягнулись на роки, зібрати справді потужний, а головне — кваліфікований загін фахівців складно. Хоча люди і прагнуть роботи, а головне — заробітків, проте теперішній рівень кваліфікації багатьох залишає серйозні сумніви.

Втім, і ці, як і низка інших технічних проблем здоланні за наявності головної умови — фінансування. І тут знову виявилось, що могутні фінансові потоки поки що далекі від ХАЕС. А обіцяні Росією два мільярди доларів — це не реальність, а лише можлива далека перспектива. Жодних коштів ні в область, ні на ХАЕС не надходило.

І тільки після кількамісячної паузи з'явилося повідомлення про те, що поки триває лише вибір уповноважених банків, які мають взяти участь у цій фінансовій операції. Як зауважив президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашківський, лише кредитна угода розробляється ще років два. А тому договір із російськими банками про виділення кредитів може бути підписаний не раніше 2013 року.

То про які терміни і графіки будівництва ведемо мову нині?

Блоки заблокувати?

Якщо забути про ейфорію від гіпотетичних російських кредитів, можливо, варто таки повернутись до початку всіх проблем: для чого потрібні Україні нові блоки? А якщо потрібні — то які?

Відповіді на ці запитання начебто мають бути почуті на громадських обговореннях, без проведення яких неможливе будівництво таких масштабних проектів. Але хто і що має обговорювати?

> Хоча люди і прагнуть роботи, а головне — заробітків, проте теперішній рівень кваліфікації багатьох залишає серйозні сумніви.

У місті енергетиків Нетішині давно не ставлять собі запитань, звідки надійдуть кошти і чим буде проект добудови. За кілька десятиліть тут так і не вдалося створити іншу виробничу інфраструктуру, котра б гарантувала зайнятість населення. Зате лише один новий блок дасть роботу щонайменше тисячі чоловік. До того ж на кілька років стабільні заробітки будуть гарантовані майже шести тисячам будівельників. Хто із теперішніх заробітчан, що шукають долі у чужих краях, відмовиться від такого, хоч і тимчасового, але щастя?

В ОДА такими масштабними проблемами теж особливо не переймаються. Насамперед тому, що всі рішення приймаються на вищих урядовому та міждержавному рівнях. А протистояти їм чи хоча б висувати свої місцеві вимоги — було б щонайменше необачним. До того ж подібні проекти завжди передбачають частку витрат і на розв'язання місцевих соціальних проблем. Так, при добудові другого блоку навколишнім районам таки припало 44 мільйони гривень. Тож на певні крихти від великого атомного пирога коли-не-коли область все-таки може розраховувати. А це мало би бути від п'яти до десяти відсотків від вартості будівництва на розвиток 30-кілометрової зони, як передбачено законодавством.

Та коли облишити «містечкові» проблеми подолян, так і хочеться запитати: якщо блоки запускаються, то це повинно бути комусь вигідно. Кому?

Якщо говорити про нинішні енергетичні потреби країни, то в постачанні електроенергії вони задоволені максимально. Адже навіть тоді, коли з п'ятнадцяти діючих атомних блоків третина зупиняється на планові ремонти, мало хто із виробничників чи комунальників це відчуває. Навіть на Хмельниччині, хоча про це не повідомляють офіційно, проте добре знають: у пік кризи один із блоків стоїть на ремонті, аби запобігти перевиробництву електроенергії.

Вагомим міг би бути аргумент про те, що це сьогоднішні реалії, а суть новобудови — в український енергетичний перспективі. Шкода тільки, що для пересічного українця вона залишається поки що маловідомою і малозрозумілою. Про який погляд вперед можемо вести мову, коли надаємо перевагу партнерам, котрі давно не вважаються лідерами в світовій енергетичній галузі? І чому в конкурсі на реактор перемогу отримує такий, який не використовується ніде у світі, а корейські та американські фірми або програють цей конкурс, або просто знімають себе з участі в ньому?

> Обіцяні Росією два мільярди доларів — це не реальність, а лише можлива далека перспектива. Жодних коштів ні в область, ні на ХАЕС не надходило.

Зрештою, який зиск хочемо мати від електроенергії, що вироблятиметься на нових блоках? Її ні у банк, ні про запас не покладеш. Домашньому споживачеві таку порцію просто не проковтнути. Говорити про те, що електроенергія зможе замінити інші енергетичні джерела — бути справжнім фантастом. Адже розбудова електромереж, створення системи, котра не тільки змінить енергопотоки в країні, а й дасть змогу вийти, скажімо, на європейський енергоринок — це таке затратне завдання, що й з добудовою блоків його не зрівняти. Хто, куди і кому продаватиме нашу електроенергію? Який зиск від цього матиме держава? Хіба відповіді на ці запитання не повинні бути найпершими і найзрозумілішими для кожного з нас. А вже з огляду на них можна будувати і стратегічне партнерство.

Натомість озвучується зовсім інша перспектива. Так, в якості компенсації за ризик проживання у зоні АЕС закон передбачає виділення на розвиток цієї території одного відсотка від вартості проданої електроенергії. Та от біда, механізму для передачі цього відсотка, виявляється, так і не розроблено.

Зате цільова програма розвитку енергетики до 2020 року передбачає збільшення тарифів за кіловат енергії у 2015 році до 28,5 копійки, а у 2020-му — до 38,1 копійки. Нові тарифи зумовлені насамперед збільшенням інвестиційної складової, що начебто дасть змогу провести і розбудову, і реконструкцію української енергетики. Але чи так буде? Кошти на добудову все тих же блоків вже не раз закладались у вартість кіловату. А в результаті знову можемо розраховувати тільки на позичені гроші.

Що ж залишиться нам? Борги і нові підвищені тарифи?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Який зиск хочемо мати від електроенергії, що вироблятиметься на нових блоках?

ГОЛОС УКРАЇНИ № 175 (4925)
ВІВТОРОК, 21 ВЕРЕСНЯ 2010

У Миколаєві завершився Всеукраїнський фестиваль національних культур «Дружба», *повідомила наш власкор Галина Порфир'єва*

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна КАРПАЧОВА вручила нагороди українським і американським лікарям, які у 2005 році врятували Настю Овчар *(Укрінформ)*

«ГОЛОС» ПОЧУТО

Газета має рацію — порушення були

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Згідно з Державним актом, ...виданим на підставі договору купівлі-продажу земельної ділянки від 06.04.2007 №1495, ТОВ «Візант» набуло право власності на земельну ділянку площею 72,0633 га для ведення підсобного сільського господарства.

Управління Держкомзему в Бориспільському районі повідомило Головне управління, що технічна документація із землеустрою щодо складання державних актів ТОВ «Візант» в архіві відсутня.

За результатами розгляду технічної документації із землеустрою щодо складання державних актів на право власності на земельні ділянки ТОВ «Обрій-Люкс», розробленої ТОВ «Фірма «Лідо», встановлено наступне.

Відповідно до договорів купівлі-продажу ... ТОВ «Обрій-Люкс» придбало у ТОВ «Візант» земельні ділянки загальною площею 50,7078 га для ведення підсобного селянського господарства.

У порушення п. 1.16 Інструкції про порядок складання, видачі, реєстрації і зберігання державних актів на право власності на земельну ділянку і право постійного користування нею та договорів оренди землі у технічній документації відсутній збірний кадастровий план суміжних землевласників і землекористувачів.

Згідно з договорами купівлі-продажу ТОВ «Обрій-Люкс» придбало у ТОВ «Візант» 23 окремо визначені земельні ділянки загальною площею 50,7078 га. Проте акти відновлення (встановлення) меж земельних ділянок у натурі (на місцевості) на окремо визначені земельні ділянки в технічній документації відсутні...

У ній міститься лише один акт про відновлення меж на місцевості та передачу на зберігання межових знаків ТОВ «Обрій-Люкс» на земельні ділянки від 23.01.2008.

У порушення п. 1.14 Інструкції цей акт не підписаний представником районного управління земельних ресурсів Держкомзему України.

Отже, технічна документація із землеустрою щодо складання державних актів на право власності на земельні ділянки ТОВ «Обрій-Люкс» на території Гнідинської сільської ради розроблена з порушенням законних вимог.

Одночасно повідомляємо, що Бориспільський міськрайонний суд розглядає цивільну справу за позовом Бориспільської міжрайонної прокуратури в інтересах 23 громадян — членів СТ «Околиця» до ТОВ «Візант», ТОВ «Обрій-Люкс» та інших про визнання незаконними державних актів на право власності на земельні ділянки.

Головне управління повідомило позивача про виявлені порушення вимог земельного законодавства».

Колектив Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України з глибоким сумом сповіщає, що 17 вересня ц. р. на 60-му році життя помер відомий український вчений-правознавець, завідувач відділу проблем державного управління та адміністративного права, професор, академік Національної академії правових наук України
АВЕР'ЯНОВ ВАДИМ БОРИСОВИЧ
і висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Сезон розплати

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Голова парламенту Володимир Литвин не прийняв на реєстрацію від уряду проект держбюджету–2011 — про п'ятачка з носовичка.

* Президент країни Віктор Янукович домовився про відновлення транзиту каспійської нафти з Президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим — краще пізно, ніж ніколи.

* ДП «Газ України» нагадало, що укладатиме угоди на постачання природного газу лише з тими компаніями, які не мають боргів, накопичених цього року, — про статки і видатки.

Баба з воза...

Таке варто побачити! Раз на місяць баба Оксана розкладає по хустках близько 800 гривень своєї пенсії — на харчування, на проїзд, онукам на гостинці, комунальній конторі — за світло і гарячу воду... Тільки вона знає, скільки у неї тих носовичків, які використовує не за призначенням змолоду.

Чи має якесь відношення її жалюгідний бюджет до бюджету країни, який серед тижня завернув урядові Володимир Литвин? Авжеж. Бо приблизно стільки пенсії, як у неї, одержує добра половина 14-мільйонної армії наших пенсіонерів. Тобто більш ніж удесятеро менше за пенсіонерів на Заході і більш ніж удвічі менше, ніж, скажімо, в Росії. Їм глибоко наплювати на демографічну кризу і той факт, що Пенсійний фонд дотується коштом дефіцитного держбюджету. Їхніх носовичків і гаманців замало для того, щоб дожити свого віку.

Не знаю, що там думав Володимир Михайлович, завертаючи балансовий «опус» уряду, а пояснив він такий крок цілком слушно: обіцяли подати бюджет на новій податковій базі, то подайте! Припускаю, що і цього буде замало, щоб невдовзі з'явився податок на розкіш. Але гірше, ніж є, вже не буде. Рахункова палата оприлюднила статистику за перше півріччя, яка спростовує численні заяви урядовців стосовно виконання бюджетних показників. Підрахунки показали, що одержано всього-на-всього 89,9 мільярда гривень доходів — 92,3 відсотка від наміченого плану, або 41 відсоток від річних зобов'язань. Отже, доходів від зростання промисловості на 10,9 відсотка (не забуваймо й менший ніж торік через посуху врожай) не вистачить для покриття усіх запланованих видатків. На думку Рахункової палати, дефіцит загального фонду держбюджету за підсумками року сягне 10 мільярдів гривень. Хоч як шпетили попередній уряд за авансові переплати податків, а за перше півріччя нинішні керманичі збільшили переплату на 305 мільйонів гривень — до 14 з гаком мільярдів гривень. Утім, і це не порівняти з темпами накопичення боргів з відшкодування ПДВ, які зросли за цей час більш ніж на третину — до 31 мільярда. Прем'єр-міністр Микола Азаров пообіцяв звести борг з відшкодування ПДВ до нуля, тож на доходи за підсумками року не варто очікувати. Навіть при тому, що уряд фактично усунувся від капітальних витрат. У житлово-комунальній сфері бюджетні призначення не виконані на 38,6 відсотка, в медицині — на 11,5, в освіті — на 9,4, найкраще за підсумками першого півріччя виглядало соціальне забезпечення, профінансоване на 99 відсотків, але носовички у баби Оксани худшають вже щодня — ціни різко підскочили.

Спершу кодекс...

Приблизно з місяць до початку опалювального сезону, саме о цій порі, в нашій країні розпочинається сезон розплати. Інакше кажучи, вибивання боргів з теплопостачальних компаній. Заборгованість підприємств ТКЕ за спожитий за два останні роки газ сягнула 4,68 мільярда гривень. Наразі найбільшу заборгованість мають промислово активні регіони — області Дніпропетровська (824 мільйони гривень), Донецька (785 мільйонів), Харківська (741 мільйон), Луганська (379 мільйонів гривень). І ця статистика на тлі зростання цін на природний газ для населення, намірів уряду повернути «РосУкрЕнерго» 12,1 мільярда кубометрів газу за рішенням суду і навіть на тлі вимоги законодавців підготувати проект держбюджету-2011 на новій податковій базі викликає несподівані асоціації і висновки. Бюджет країни, так само, як і гаманець баби Оксани, і далі потерпатиме від надмірного лібералізму держави до нафтогазового бізнесу. Він паразитує і паразитуватиме на платниках податків. Бо, попри достатні обсяги власних енергоносіїв для помірокованого ціноутворення, нереформований «Нафтогаз України» вже став перехідним призом для політичних сил за перемогу на виборах.

До чого тут проект Податкового кодексу? Поряд з неабияким фіскальним тиском на малий і середній бізнес податкове навантаження за використання природних ресурсів лише декларується. Наприклад, рентна ставка, як і раніше, прив'язується до обсягів видобутку нафти та газу, а не до прибутків нафтогазових компаній. До відома: торік (у найсутужніший через кризу рік) прибутки галузі зросли на мільярд гривень проти попереднього року, тоді як надходження від рентних платежів за видобуток нафти зменшилися на 2 мільярди гривень. Нехай би хтось з уряду відповів, чому бюджетне навантаження по галузі становить 26 відсотків, тоді як в інших країнах — 50—85? Такий баланс задовольняє багатьох керівників у різних ешелонах влади. Звісно, наївно думати, що нова редакція проекту Податкового кодексу, яку уряд подасть на розгляд Верховної Ради цього тижня, щось змінить. Та спробуймо уявити. Хіба не постає в іншому, більш вигідному, світлі домовленість нашого Президента з казахським про відновлення транзиту каспійської нафти? Атож, оскільки за цим стоятимуть додаткові доходи бюджету і видатки на розвиток соціальної сфери. Хіба не набуває конкретного змісту заява Прем'єр-міністра про те, що криза триватиме ще кілька років, бо дуже зросли державні видатки. Авжеж, адже видатки не лякатимуть тільки тоді, коли уряд не втрачатиме доходи.

Утім, про видатки — це до баби Оксани, а про статки — до олігархів.

Сергій ВЛАД.

Під Калинівкою ріжуть ракети

Ліквідацію ракетних комплексів «Скат», які мають деталі із золота і платини, почали у військовій частині А-1119, що дислокується в лісі під райцентром Калинівка, за двадцять кілометрів від Вінниці. Роботи виконують фахівці української корпорації «Співдружність», а контролюють — американці.

Двадцять представників однієї з корпорацій США, що тривалий час займається ліквідацією ядерної зброї, прибули до Калинівки. Вони є учасниками спільного українсько-американського проекту з ліквідації ракетних комплексів 8К-14. Приблизно 200 таких знаходяться у військовій частині А-1119. Хоча ракети вже вичерпали свій ресурс, вони ще можуть нести заряди. Ліквідовують їх на підставі меморандуму про взаєморозуміння між нашим Міноборони та департаментом США з допомоги в ліквідації та демілітаризації ракетних комплексів системи «Скат».

— Американці не приховують: вони побоюються, щоб ракети, бува, не продали кудись за кордон, — каже директор корпорації «Співдружність» Василь Мітішов. — Покупці знайдуться. Той же Іран активно працює над створенням ядерної зброї...

За словами заступника міністра оборони України Василя Омельянчука, проект «коштує» два мільйони доларів, тривалість робіт — приблизно півроку.

Ріжуть ракети механічним способом. Але не повністю. Далі їх відправлять на брухт. Але спершу вилучають дорогоцінні метали — деталі із золота і платини. Знищують навіть візки для доставки ракет.

Тим часом на арсеналі озброєнь у Калинівці залишається ще більше ста тисяч тонн боєприпасів. Утилізувати їх планують протягом чотирьох наступних років. Роботи стримує дефіцит коштів. Тому утилізація може затягнутися. Так, як це сталося з вивезенням меланжу, ракетного палива. Тисяча тонн зберігалося його в Калинівці. Приблизно 80 відсотків вивезли на утилізацію в Росію, решта 329 тонн ще й досі зберігається в ємностях поруч з арсеналом. Заступник міністра оборони Василь Омельянчик запевнив, що решту запасів меланжу вивезуть до кінця цього року. Паливо перероблятимуть на вітчизняних заводах. Нагадаємо, раніше військові зобов'язувалися очистити територію ще навесні нинішнього року, а землю передати місцевій громаді.

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: ракети під Калинівкою ріжуть механічним способом.

Фото автора.

ВІСТІ З КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО

Потрібне житло

95 відсотків усіх звернень до місцевої влади в Кам'янці-Подільському стосуються житлових проблем. Квартир просять і молоді, й старі. Наразі для п'ятьох ветеранів минулої війни, котрі мають першу групу інвалідності, питання можна буде вирішити. На рахунок Кам'янець-Подільської міської ради надійшло 938 тисяч гривень на придбання для них житла. Міський голова Анатолій Нестерук лобіював це питання в Міністерстві фінансів і влітку підписав відповідний договір. Керівник громади минулого року домігся надходження іпотечних коштів, відтак 42 родини отримали від держави помешкання, якого чекали по кілька десятиліть.

Нині вже оголосили тендер на придбання квартир ветеранам.

Бандуру заохотили

Щоб залучити більше дітей до опанування народних інструментів, виконавчий комітет Кам'янця-Подільського встановив пільговий стандарт оплати за навчання в позашкільних мистецьких закладах міста. Так, навчитися грі на бандурі можна буде лише за 20 гривень на місяць. До порівняння: заняття піаністів коштує вп'ятеро дорожче, баяністів та балалаєчників — утричі.

Також підтримку здобули такі види мистецтва, як народний танець та народна музика. Найбільше доведеться платити батькам тих дітей, котрі навчатимуться естрадного співу, — 120 гривень на місяць та сучасних танців — 100 гривень.

Запрошують усіх, хто цінує свободу

У Кам'янці-Подільському планують реалізувати один із наймасштабніших проектів сучасної молодіжної культури. Так званий фестиваль вільних людей пройде у перші дні жовтня. Організатори прагнуть, аби місто стало у цей час щонайменш місцем збору і відпочинку всіх, хто пише музику, захоплюється творчістю, займається бойовими мистецтвами, вивчає глибини внутрішнього світу людини і любить екстремальні види спорту. Близько 530 діячів з усієї України, що представляють більш ніж 80 колективів, візьмуть участь у грандіозній події. Очікується приїзд клубів та федерацій танців, йоги, екстремальних тренінгів, школи капоейри тощо.

Атмосферу свободи та позитиву випромінюватимуть одночасно на чотирьох сценах. Формат фестивалю — «відкритий простір», тобто проявити себе може кожен. Учасники мешкатимуть у кемпінгу в наметах, харчуватимуться триразово у виїзній кухні. Відвідувачам покажуть шоу, запросять на тренінги з виживання в екстремальних умовах, а також майстер-класи та семінари, виставки робіт майстрів традиційних і сучасних мистецтв, перегляд фільмів.

Віра ШПИЛЬОВА.

Видатки не лякатимуть тільки тоді, коли уряд не втрачатиме доходи

Ковалі із чотирьох країн подарували Донецьку «Міст дружби»

Традиційний фестиваль ковальського мистецтва пройшов минулими вихідними в шахтарській столиці. Свою майстерність демонстрували учасники з України, Росії, Нідерландів та Чехії. У парку кованих фігур, розташованому поблизу будівлі міськради, з'явилися нові експонати — алея, присвячена Євро–2012, та «Міст дружби», створений ковалями України та Росії.

Гості та господарі працювали для глядачів просто неба, демонструючи техніку та професійні прийоми. Жваво торгували сувенірами, а малеча та дорослі охоче фотографувалися з «експонатами» — приміром, копією Ейфелевої вежі чи мотоциклом, перетвореним на дракона завдяки кованим елементам. Фурор справили дівчата-моделі, вдягнені в стилі свята в ажурні металеві «корсети». Гітарист-віртуоз Енвер Ізмайлов показав, як грати на... кованій гітарі. А Леонід Красицький із Краматорська на очах у глядачів підкував коня. На запитання, чи часто доводиться виконувати такі замовлення, майстер відповів: «А хіба це дивина? Не вважаю це незвичайним. Узагалі ковальською справою займаюся все життя. Раніше на заводі в майстерні працював, а тепер зробив майстерню у себе вдома».

Голова Донецького відділення Спілки ковалів України Віктор Бурдук вважає, що можна говорити про «донецьку» школу: «Є низка майстрів, особистостей, які вже мають свій почерк, відому в Україні та Європі: Олександр Вітко, Євген Єрмак, ковалі донецької фірми «Гефест»... Особливість у тому, що у нас ковальська справа починалася із сучасних технологій. Якщо, приміром, у Львові не зникав класичний підхід, то нам доводилося опановувати це завдяки колегам із Західної України. Таким чином, ми один одного збагачуємо».

Про корисність такого спілкування говорив і голова Спілки ковалів Росії Олександр Романов, який уже не вперше приїздить до Донецька. «Ми — брати по вогню», — так образно висловився росіянин. Художники по металу Емілія Сидор та Святослав Лев зі Львова привезли на фестиваль свою композицію, присвячену Євро-2012. «Працювали над нею чотири доби, — зізналася Емілія. — Вийшов такий трохи рваний футбольний м'яч. Рваний — тому що чемпіонат буде за два роки, все лише у процесі формування. І по обидва боки — назви міст: Донецьк і Львів. У нас немає проблем у спілкуванні. Я вважаю, немає Сходу і Заходу, а є одна Україна».

«Напередодні Євро-2012 на алеї майстрів з'явилися кращі роботи ковалів близького та далекого зарубіжжя, — відзначив міський голова Олександр Лук'янченко. — Вдячний усім, хто вклав душу в ці твори. Впевнений: нова алея пропагуватиме Донецьк як місто вугілля, металу та гарячих сердець».

Ліна КУЩ.

На знімку: Святослав Лев та Емілія Сидор біля роботи, присвяченої Євро-2012.

Фото автора.

Суд вирішив, що підстав для арешту Закаєва немає

Минулих вихідних у польському містечку Пултуськ відбувся Світовий конгрес чеченського народу. Його делегати засудили «насилля у будь-якій формі» та висловили бажання «мирно вирішити російсько-чеченський конфлікт шляхом відкритого діалогу». Учасники конгресу звернулися до ООН із закликом створити Міжнародний трибунал у справах Чечні, який би розслідував злочини проти чеченського народу, а до керівництва Європейського Союзу — провести світову конференцію на тему Чеченської республіки Ічкерія за участю представників офіційного Кремля, чеченського Руху Опору, ОБСЄ та Ради Європи.

Проте сам з'їзд та його резолюції відійшли на другий план, оскільки центральною подією, як вже повідомляв «Голос України», стала ситуація навколо прем'єр-міністра еміграційного чеченського уряду Ахмеда Закаєва, який з 2000 року проживає у Лондоні (з 2003 року у статусі політичного біженця). Нагадаємо, його затримала поліція, а польська прокуратура намагалася добитися арешту на 40 днів (на підставі листа російської прокуратури). Однак варшавський окружний суд відмовив прокуратурі та своїм рішенням звільнив затриманого. Тож Ахмед Закаєв спокійно залишив територію Польщі, зазначивши на прес-конференції, що не хоче, аби його приїзд до цієї країни спричинив погіршення польсько-російських відносин.

Як прокоментував відомий експерт з питань Росії, колишній посол Польщі у РФ Станіслав Цьосек: «Знайдено рішення безвихідної справи, так, щоб і вовк був ситий, і вівця ціла». За його словами, не потрібно перейматися критичними висловлюваннями тих, хто вважає, що ця ситуація вплине на погіршення польсько-російських стосунків, оскільки «ніхто із мудрих представників російської еліти не розраховував на видачу Закаєва польським урядом».

Тепер Польща розпочинає процедуру екстрадиції, але більшість експертів, серед них, зокрема, і відомий правник і політик Ришард Каліш, передбачають, що польський суд, подібно до того, як кілька років тому датський і британський, не погодиться видати Ахмеда Закаєва Росії.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Аварійну нафтосвердловину у Мексиканській затоці нарешті закупорили

Аварійну свердловину у Мексиканській затоці у неділю було остаточно закупорено. Фахівцям компанії «Брітіш Петролеум», якій належить свердловина, вдалося зацементувати місце витоку нафти й зняти встановлене раніше устаткування. Президент США Барак Обама заявив, що зусилля його адміністрації тепер будуть спрямовані на подолання наслідків аварії.

Нагадаємо, вибух на нафтовій платформі у Мексиканській затоці стався 20 квітня, при цьому загинули 11 робітників. Ця аварія стала причиною найбільшого в історії США нафтового розлиття. Витік нафти з пошкодженої свердловини не вдавалося зупинити до 6 серпня, за цей час у води затоки потрапило більше чотирьох мільйонів барелей нафти, що обернулося справжньою екологічною катастрофою. Серйозний збиток завдано і економіці штату Луїзіана, більше за інших постраждали рибальська галузь і туризм. Компанія «Брітіш Петролеум» уже витратила вісім мільярдів на виплату компенсацій, **передає «Євроньюз».**

ФОТОФАКТ

У столиці Китаю почав роботу 112-й пекінський Міжнародний туристичний фестиваль, у церемонії відкриття якого взяли участь і українські артисти — танцювальний колектив «Перлина» з Києва, музиканти й співаки.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Найбільші банки Франції оштрафовано за змову

11 французьких банків, серед яких такі відомі учасники ринку, як BNP Paribas, Societe Generale, Groupe Credit Agricole і BPCE, оштрафовані місцевими антимонопольниками на 384,9 мільйона євро. **Про це повідомляє Bloomberg.**

За даними Антимонопольного комітету Франції, фінансові організації погодили між собою комісії, які вони брали за опрацювання банківських чеків. Збитки клієнтів від змови становлять 220 мільйонів євро, **зауважує Agence France-Presse.**

ПЛАНЕТА

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Вітчизняні та німецькі вчені спільно осягали науку кон'юнктури

У Тернопільському національному економічному університеті відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Світова економічна кон'юнктура та міжнародна мобільність факторів виробництва», у якій взяли участь науковці цього вузу та Дрезденського технічного університету (Німеччина).

В умовах економічної кризи 2008-2009-го років очевидними стали суперечності сучасного механізму забезпечення фінансової стабільності, з'явилася потреба переосмислити деякі фундаментальні положення, покладені в основу функціонування світової економіки. Звичайно, науковці обох вузів певною мірою виходили з ситуації і досвіду своїх країн. Окремі доповіді викликали гострі дискусії. Важливо, що поруч із такими глобальними питаннями, як механізми подолання кризових явищ, економічного відновлення, розглядалися цілком «приземлені». Скажімо, працевлаштування жінок, які виховують дітей, що є актуальним для обох країн. Ректор університету, доктор економічних наук, професор Сергій Юрій, котрий вів Міжнародну конференцію, згодом зізнався, що хотів би, аби німецькі колеги передали нашим викладачам і студентам передусім дух конкуренції у повсякденному житті. У Німеччині так зване післявоєнне «чудо Ерхарда» перетворило країну у процвітаючу. Тодішній канцлер, виділивши 500 марок кожному громадянину, дав однакові стартові можливості, а далі вже, як хто міг розпорядитися ними.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

МОСКВА

Нацизм в уральському мегаполісі

У російському місті Перм, що налічує мільйон мешканців, де молодь навчається у 23 вищих навчальних закладах, є театри, музеї, бібліотеки й понад сто наукових установ, у яких працюють сотні докторів наук і академіків, — боготворять Адольфа Гітлера й ненавидять українців і білорусів.

Річ у тім, що міська влада, в особі міського комітету з культури, палко схвалила й підтримала проект «Мудрість світу». Його суть полягає в тому, що на вуличних білбордах, у міському транспорті — розклеїли плакати із цитатами видатних людей.

Завдання згаданого проекту, як цитують російські ЗМІ документ, схвалений міською владою, полягає в тому, щоб «за допомогою афоризмів морально-світоглядного спрямування добитися підвищення рівня культури, розширення світогляду й свідомості людей і, як наслідок, зниження негативних явищ життя».

Просвітницький комітет накладом у 3000 примірників із випустив і розклеїв плакат вождя фашистської Німеччини Адольфа Гітлера. 16 вересня у трамваях і тролейбусах міста з'явилися наклейки з висловлюванням лідера нацистів: «Ми тоді переможемо Росію, коли українці й білоруси повірять, що вони не росіяни».

Координатор проекту «Мудрість світу» Юрій Городілов стверджує, що всі цитати проходили погодження в адміністрації міста. «Це абсолютно громадська ініціатива, спрямована на освіту перм'яків. Ми навмисно включили цитату». За словами організатора проекту, сенс цитати «не в національній ворожнечі», а в тім, щоб згуртувати російський народ. Треба знати ворогів в лице. «Треба знати, через що нас можуть опустити. Треба говорити про це й пам'ятати», — пояснює він.

Іще один патріот, голова Пермської цивільної палати Ігор Аверкієв, опублікував наприкінці 2007 року в газеті «За человека» свою статтю «Путін — наш хороший Гітлер».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Вибори, Конституція, Податковий кодекс…

13 вересня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Головою Народних Зборів Республіки Болгарія Цецкою Цачевою.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

14 вересня. Візит Президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва. Зустріч з Президентом України Віктором Януковичем.

Фото прес-служби Президента України.

ПОЛІТИЧНИЙ ТИЖДЕНЬ

Минулого тижня вітчизняний політикум продовжував обговорення можливого скасування Конституційним Судом політреформи 2004 року. Зокрема, Голова Верховної Ради висловив думку, що у разі позитивного рішення КС не має підстав говорити про повернення до Конституції України, ухваленої в 1996 році. «Конституційний Суд прийме те рішення, яке вважатиме за потрібне, але разом з тим його належить імплементувати парламенту. А говорити, що після рішення Конституційного Суду ми автоматично отримаємо Конституцію зразка 1996 року, — просто абсурд», — зазначив він. При цьому глава парламенту додав, що «у разі прийняття рішення Конституційного Суду, яким він зверне увагу парламенту на те, що той порушив процедуру, яка міститься в конституційних приписах, і зобов'яже виправити ситуацію, Верховна Рада зобов'язана це зробити з безумовним дотриманням розділу 13 Конституції, який регламентує порядок внесення змін до неї». Та якщо внесення змін до Конституції — це все ж таки справа майбутнього, то до місцевих виборів залишилося не так вже й багато часу, тож Центрвиборчком продовжив формування територіальних виборчих комісій. ЦВК встановив, що до складу ТВК можуть входити не більше трьох представників від кожної парламентської фракції. Однак, як зазначив представник фракції «БЮТ-Батьківщина» Сергій Власенко, на практиці «сформовані списки членів ТВК дають змогу говорити, що виборів в Україні не буде взагалі». Зокрема, на Київщині «із 38 суб'єктів 24 очолюють представники Партії регіонів», — сказав він. Але й це ще не все, оскільки, за словами С. Власенка, документи від начебто Київської обласної партійної організації «Батьківщини» були подані до Центрвиборчкому не уповноваженими на це особами, але ЦВК прийняла документи, незважаючи на неодноразові звернення партії «Батьківщина», проведення трьох конференцій, на яких було обрано нового голову Київської обласної організації «Батьківщини». Як наслідок, до складу обласної ТВК Київщини від імені «Батьківщини» було включено кандидатури, подані виключеним з партії Володимиром Майбоженком.

У середу представники громадськості провели біля приміщення СБУ акцію протесту проти переслідування історика Руслана Забілого та засекречування архівів. Серед учасників пікету були й колишні політв'язні, котрі протестували проти «КГБізації СБУ».

У п'ятницю Кабінет Міністрів провів чергове представлення проекту Податкового кодексу, запросивши до його обговорення представників професійних асоціацій та опозиції. Проте опозиціонери, зокрема, голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики і підприємництва Наталія Королевська та лідер «Фронту змін» Арсеній Яценюк у відповідь заявили, що не можуть обговорювати «суперсекретний документ», якого «досі ніхто не бачив». А Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час робочої поїздки до Обухова Київської області не виключив, що у разі несхвалення парламентом Податкового кодексу може постати питання про відповідальність економічного блоку уряду. Минулого тижня Україну відвідали Голова Народних Зборів Республіки Болгарія Цецко Цачева та Президент Республіки Казахстан Нурсултан Назарбаєв. Також з офіційним візитом у нашій країні перебувала військова делегація Федеративної Республіки Бразилія, за підсумками переговорів з якою підписано угоду про співробітництво в оборонній сфері.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

15 вересня. Міністр оборони України Михайло Єжель та Державний міністр оборони Бразилії Нельсон Азаведу Жобін підписали міжурядову угоду про співробітництво в оборонній сфері.

На знімку (зліва направо): **Надзвичайний і Повноважний Посол Бразилії в Україні Ренато Луїз Родрігес Маркес, міністр оборони Федеративної Республіки Бразилія Нельсон Азавед Жобін, директор ДП МО «Центральний проектний інститут» Олег Приймачук, міністр оборони України Михайло Єжель.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

16 вересня. У Нью-Йорку триває сесія Генеральної Асамблеї ООН.

Фото Укрінформу.

17 вересня. Обговорення проекту Податкового кодексу під час розширеного засідання Кабінету Міністрів.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

У пошуках чудес

Середньовічні замки, оповиті легендами, стародавні фортеці з оборонними вежами, ошатні палаци, де розташовувалися резиденції королів. Закордонна екзотика? Ні. Українські дива. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко знову подорожує країною у пошуках туристичних перлин. Цього разу своїх номінантів в акції «7 чудес України: замки, фортеці, палаци» представляли області-сусідки. Львівщина показала Золочівський, Підгорецький та Олеський замки, а Тернопільщина похвалилася Вишневецьким і Збаразьким палацами.

Замок-бастіон у Золочеві побудував батько польського короля Яна третього Собеського. Упродовж віків його використовували як фортецю, королівську резиденцію й... тюрму. Нині про тюремне минуле палацу нагадують лише експонати. Для наочності в одній із кімнат залишили грати та кандали. Усередині замку — десять залів, найбільший — тронний, або європейський. Особлива гордість замку — туалети. На них їдуть дивитися туристи з усієї Європи. Уся справа — у кількості. Їх у Золочівському палаці аж вісім!

Навпроти виїзної вежі розташовано Китайський палац. Незвичний для Галичини Китайський павільйон з'явився завдяки пануванню моди на все східне. Фантазія місцевих зодчих породила унікальну та вишукану будівлю **(на знімку)**, де нині виставляються експонати, привезені зі східних країн: від Єгипту до Індії.

При вході на територію замку, зліва, відвідувачів вітають кам'яні велетні. Таємничі брили привезли сюди з села Новосілки Золочівського району. На сірому тілі висічено кілька рядків невідомою мовою, а поруч — переплетені терновий і маковий вінки. Вісім років науковці не можуть розшифрувати це послання, зверталися до ворожок і ясновидців. Ефекту поки що немає. Подейкують, ці камені — усе, що залишилося від зруйнованого у XVI столітті Новосілківського замку, збудованого вихідцями з Угорщини, нащадками багатого та могутнього ордену тамплієрів. І хтозна, можливо, ці написи вкажуть дослідникам, де тамплієри заховали свої незліченні скарби?

Найближчий конкурент Золочівського — Підгорецький замок, що належав гетьману Конєцпольському. Палац називають українським Версалем. Саме цю споруду зробили Лувром, коли знімали пригодницький фільм «Д'Артаньян і три мушкетери». Замок-красень нині закрито на реставрацію. Між іншим, це був перший музей на теренах України, колись його відвідували Іван Франко, Олексій Толстой, Микола II. Найсвіжіша цікавинка замку — його привиди. Подейкують, вночі у залах чути цокіт жіночих підборів...

— Нашого привида зафіксували американські дослідники. Кажуть, один із власників палацу замордував свою дружину в підвалах і замурував у стіну, після того дух білої пані блукає по цій території, — розповіла науковий співробітник музею Світлана Мостова.

Заступник Голови Верховної ради Микола Томенко (в центрі), головний редактор «Високого замку» Наталія Балюк та народний депутат Степан Курпіль.

Разом із Олеським Золочівський та Підгорецький замки — це туристичний маршрут «Золота підкова Львівської області». Олеський, мабуть, найбільш розкручений на Львівщині. Сюди їдуть подивитися на зразки середньовічного мистецтва, які з'явилися тут завдяки старанням директора Львівської галереї мистецтв Бориса Возницького.

— За 20 з лишком років ми привезли сюди 30 тисяч унікальних робіт: ікон, скульптур доби середньовіччя, які оцінені у 17 мільярдів євро, — розповів мистецтвознавець.

Вишневецький палацовий комплекс на Тернопільщині — пам'ятка архітектури XVI—XVIII століть. Площа резиденції вражає. Одинадцять з половиною гектарів! Це один з найкращих палацових ансамблів в Україні, який нині активно реставрують. Передусім треба відновити інтер'єри, які були візитівкою замку. Час повертатися до родового гнізда і численним колекціям, що розкидані по світу. Вже за кілька місяців у дзеркальній залі палацу місцева влада обіцяє влаштувати бал, аби усі охочі відчули атмосферу давнини.

До речі, на території парку росте 300-літній бук, який виконує бажання. Шлях до нього покажуть екскурсоводи, які гарантують стовідсотковий результат здійснення мрій.

Ще одна перлина тернопільського краю — Збаразький замок. Заслуга його зведення належить останнім представникам роду князів Збаразьких — Юрію і Христофору. Брати були високоосвіченими людьми, вчилися в Італії у самого Галілео Галілея. Проект замку Христофор замовив 1612 року у видатного теоретика і практика італійської архітектури Вінченцо Скамоцці. Проте саме будівництво замку розпочалося в 1620 році. Князь Христофор, який помер 1627-го, не встиг його завершити. Замок був споруджений при Юрії Збаразькому. Після смерті останнього він перейшов у володіння князів Вишневецьких, які продовжили роботи з укріплення оборонних споруд та впорядкування палацу.

Сьогодні в замку розміщено виставкові зали з тематичними експозиціями, виставками, картинною галереєю та музейними відділами.

ДОВІДКА

На сьогодні в акції «7 чудес України: замки, фортеці, палаци» беруть участь 137 об'єктів. Своїх номінантів вже представили Хмельницька, Рівненська, Волинська, Чернігівська області та місто Київ.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото автора та прес-служби Миколи ТОМЕНКА.

Військові навчання: пожежа на воді

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проте у Криму «Взаємодія» і справді набула ознак військових дій. Є навіть постраждалі. Під час чергового етапу комплексу тактичних навчань на борту середнього десантного корабля «Кіровоград» ВМС ЗС України внаслідок короткого замикання стався несанкціонований пуск двох ракет. Він спричинив вибух та загоряння у внутрішньому приміщенні корабля. При гасінні пожежі постраждало четверо матросів. Їм терміново було надано першу медичну допомогу, потім їх евакуювали. Нині стан здоров'я матросів задовільний, загрози життю немає. Створено комісію для розслідування всіх обставин цієї події.

Коментуючи хід навчань, міністр оборони зазначив, що «Взаємодія-2010» дасть змогу перевірити і об'єктивно оцінити можливості наших Збройних сил, «звернути увагу на недоліки у їхній підготовці і внести відповідні корективи».

Незважаючи на надзвичайну пригоду, що сталася на «Кіровограді», керівник військового відомства, схоже, налаштований оптимістично. Він вірить, що:

— За найближчі п'ять років ми побачимо нову армію, з новим модернізованим озброєнням — таке завдання поставив перед нами Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних сил України, і ми його виконаємо.

Щоправда, за нинішнього фінансування армії та зношення військової техніки і озброєння така короткострокова перспектива виглядає більш пафосною, ніж реальною.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

За найближчі п'ять років ми побачимо нову армію, з новим модернізованим озброєнням

Німеччина збільшує гуманітарну допомогу Пакистану до 35 мільйонів євро *(Укрінформ)*

Уряд хоче заборонити ввезення давальницької сировини в Україну. За словами віце–прем'єра Бориса КОЛЕСНІКОВА, норма про заборону давальницьких схем повинна бути вже в нинішньому році включена до Митного кодексу *(Укрінформ)*

КРИМ

Кримським фірмам, що монтують автономне опалення, перекриють газ

Кримська влада збирається припинити діяльність фірм, які займаються незаконним установленням індивідуальних систем опалювальних систем на природному газі у квартирах із центральним опаленням. За словами заступника міністра палива та енергетики Криму Вадима Жданова, у багатьох кримських містах стіни будинків і опори повітряних інженерних комунікацій майорять оголошеннями про те, що та чи та фірма виконує роботи з переведення на індивідуальне опалення квартир у багатоповерхівках із центральним опаленням і гарантує оформлення всіх необхідних документів для введення в експлуатацію подібного устаткування.

Як наголосив В. Жданов, компанія «Кримгаз» і підприємство «Кримтеплокомуненерго» у цей час не займаються виданням дозвільних документів з монтажу й прийому до експлуатації газових котлів у квартирах із центральним опаленням, оскільки законодавство про енергетичний нагляд забороняє встановлювати подібне устаткування у багатоповерхових будинках із центральним опаленням.

Заступник міністра закликав керівників міст і районів автономії разом з підприємством газового господарства й комунальної теплоенергетики у встановленому законом порядку організовувати перевірку ліцензій у фірм, що займаються індивідуальним опаленням, з метою припинення їхньої незаконної діяльності.

Георгій ВЕРВЕС.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Солевари розпочали «жнива»

Учора на Геройському державному дослідно-промисловому підприємстві, що в Голопристанському районі, почали видобуток солі. Нинішній рік для заводчан видався складним. Колектив, який за підтримки облдержадміністрації зумів зберегти завод від рейдерського захоплення і руйнації, сподівається видати «на-гора» не менш як три тисячі тонн унікального продукту.

На сіль, видобуток якої освоїли ще в XVI столітті запорізькі козаки, надходять замовлення із різних куточків України. Цікавляться нею і зарубіжні клієнти. Річне виробництво соляних кристалів із води Чорного моря можна було б подвоїти і потроїти. Але для цього потрібно оновити і осідні озера, і застарілу виробничу базу. Держава поки що підтримує солеварів лише морально, а вітчизняних і зарубіжних приватних інвесторів стримують форма власності унікального підприємства і недосконалість українського законодавства.

Василь ПІДДУБНЯК.

РІВНЕНЩИНА

Житлово-комунальні підприємства готові до зими

Усі об'єкти теплового та водопровідно-каналізаційного господарства на сто відсотків готові до роботи взимку, повідомив «Голосу України» заступник голови Рівненської ОДА Володимир Новак. Підготовлено до зими і житловий фонд комунальної власності, на що використано майже шість мільйонів гривень. Повністю готові до початку опалювального сезону школи, дитячі садки та лікарні, дорожньо-мостове господарство, а також міський електротранспорт.

Олександра ЮРКОВА.

Основна хвиля скорочень схлинула

Рівень безробіття в країні поки що становить дев'ять відсотків

Рівень безробіття в Україні наступного року буде скорочено на 1–1,5 відсотка за методологією Міжнародної організації праці (МОП) — до 7,5—8 відсотків. Поки що цей показник становить 9 відсотків. Про це заявив заступник міністра праці та соціальної політики України Костянтин Ващенко.

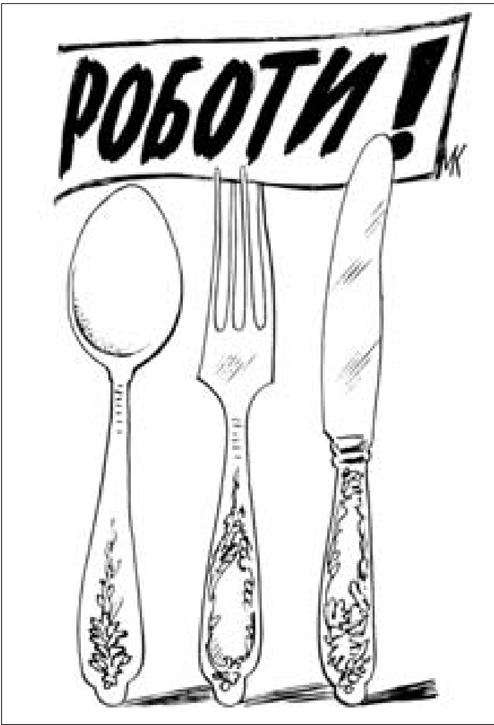
За його словами, основна хвиля скорочень і проблем, пов'язаних з безробіттям, сьогодні минула. Водночас головний чинник, який впливає на ситуацію, лежить не в соціальній сфері, а в економічній.

— Реалії українського ринку праці потребують превентивних профорієнтаційних заходів, спрямованих на підростаюче покоління, — коментує ситуацію директор Державної служби зайнятості Володимир Галицький. — Саме ці заходи допоможуть у перспективі пом'якшити вплив таких проблем, як професійно-кваліфікаційний дисбаланс у сфері зайнятості, наслідки трудової міграції й демографічної кризи, а також зробити максимально комфортним вихід молоді на ринок праці, закласти фундамент майбутньої професійної успішності.

Готуватися до активної трудової діяльності потрібно зі шкільної лави. Щоб правильно обрати професію, яка приносила б і моральне, і матеріальне задоволення, треба враховувати не лише власні здібності й бажання, а й реальні потреби ринку праці. Зорієнтуватися у цьому підліткам допоможе профорієнтаційний діловий щоденник школяра — спільний проект Державної служби зайнятості та Міносвіти. Щоденник містить корисну інформацію про затребуваність тих або інших спеціальностей, психологічні та професійні тести, творчі завдання, навчальні ігри, енциклопедичні дані. А також у доступній формі коментує Кодекс законів про працю, пояснює, що таке трудова експлуатація підлітків і нелегальна дитяча праця.

На початку вересня профорієнтаційні щоденники вже одержали понад 400 тисячі учнів 7—8 класів. І не тільки звичайних середніх навчальних закладів (переважно сільських), а й шкіл-інтернатів, у тому числі для дітей з обмеженими можливостями. А в Миколаєві, наприклад, щоденник вручили навіть неповнолітнім засудженим, котрі перебувають у слідчому ізоляторі, і яких буде залучено до навчального процесу.

За даними Держкомстату, рівень зареєстрованого безробіття загалом по Україні на 1 вересня 2010 року становив 1,4 відсотка від кількості населення працездатного віку, що на 0,5 відсотка менше, ніж на 1 січня 2010 року. На 1 вересня ц. р. допомогу з безробіття одержували 283,6 тис. осіб. Мінімальна допомога безробітним з вересня обчислюється в 480 грн. А з 1 жовтня вона зросте на 10 гривень.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Ольга ВІТЕР.

Мати двох дітей кинула новонароджену доньку під кущем

Одразу два випадки, коли матері «викидали» новонароджених немовлят, сталися в Донецькій області. У центрі Макіївки в районі гаражів місцеві мешканці виявили покинуту дівчинку — як встановили пізніше, дитина народилася п'ять годин тому. Немовля доставили до міської лікарні, маленька пацієнтка перебуває в задовільному стані. Працівники кримінальної міліції у справах дітей Центрально-Міського райвідділу міліції встановили особу матері. Нею виявилася 22-річна безробітна, яка вже має двох дітей — одного та чотирьох років. Жінка розповіла, що коли почалися перейми, вона зрозуміла, що до пологового відділення не встигне, тож звернулась до гаражів, розташованих неподалік, і в кущах народила доньку. Загорнувши маля в ковдру, залишила дитину під кущем, а сама вирушила додому. Юна мати пояснила: мовляв, боялася, що не зможе прогодувати ще один «рот». Щоправда, зараз жінка кається у скоєному. Проти неї порушено кримінальну справу за залишення дитини в небезпеці. Матері загрожує обмеження волі на термін до трьох років. А от жінку, яка днями залишила немовля у сміттєвому баку в Пролетарському районі Донецька, ще шукають. Дитину, якій три дні від народження, помістили до міської лікарні.

Ліна КУЦ.

Переговори можуть закінчитися черговою газовою війною?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Та головне — переконати в цьому російську сторону. Остання ж, судячи із заяв тамтешніх чиновників, поступатися не збирається. Так, заступник голови Державної думи РФ Валерій Язєв тиждень тому сказав, буцімто про перегляд формули цін на російський газ для України і мови бути не може. А Валерій Голубєв, заступник голови правління ВАТ «Газпром», заявив: середня ціна на газ для України в 4-му кварталі становитиме близько 250 дол. за тисячу кубометрів. Тим часом, на думку М. Азарова, зараз оптимальною для українських хімічних підприємств є ціна на газ у 170-180 доларів за тисячу кубометрів, для металургійних — не вище 210 доларів. Про те, чи зміниться стратегія енергетичних відносин між Україною та Росією, вчора дискутували вітчизняні експерти.

Як з'ясувалося, вітчизняні експерти, на відміну від глави уряду, менш оптимістичні. І на альтруїстичні поступки з боку Росії особливо розраховувати не радять. Ба навіть припускають, що будь-які «пом'якшення» можуть для України згодом обернутися дуже тяжкими (насамперед в економічному плані) наслідками.

Попри намагання уряду змінити ціну на газ у бік зменшення, жодних поступок з російського боку не бачить Володимир Саприкін, директор енергетичних програм Центру Разумкова. Щоправда, припускає експерт, певні знижки все-таки можливі. Та тільки за умови, що Україна запропонує якісь кардинальні поступки. — Сьогодні намагаються створити газове СП з подальшим прицілом на об'єднання цілих галузей. Світовий досвід розвитку ПЕК не має таких аналогів. Я назвав би це поверненням до СРСР в окремій енергетичній сфері. Очевидно, що процес переговорів затягнувся і спільної думки немає. З другого боку, російська сторона дає витік інформації, що Україні «в обмін» пропонують Астраханське родовище. Воно досить специфічне. Західні компанії оцінювали доцільність входження до цього проекту. І вирішили, що це невигідно. Отже, пропонуючи невідомо що Україні, Росія хоче отримати насамперед газотранспортну систему і на цьому етапі частину головних артерій і родовищ на Західній Україні.

Не бачить реальних просувань до вигідніших для України газових формул та контрактів і незалежний експерт з енергетичних питань Олександр Нарбут:

— Загалом я охарактеризував би ситуацію як близьку до стагнації. Розмови про реформи ГТС є, але практичних дій немає. Цей період, коли можна імітувати, уже практично завершується. І російська сторона скоро скаже, яким саме ми «дружитимемо» далі. Щоправда, всі варіанти мають сумне закінчення для України.

На думку пана Нарбута, щоб вийти із патової ситуації, потрібно розрубати гордіїв вузол проблеми із гучною назвою «РосУкрЕнерго». Інтереси «РосУкрЕнерго» стоять вище за національні інтереси. І це заважає ефективному веденню переговорів як з російською стороною, так і з Європою».

Більше того, експерти мало не одноголосно радять українській стороні змінити тактику на газових переговорах. Адже, якщо все триватиме у тому само дусі, не виключено, що уже за кілька місяців ми станемо учасниками чергової «газової війни». І остання стане примусом до створення уже згадуваного Спільного підприємства.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Волинські майстри лозоплетіння (зліва направо) Ірина Митько, Орися Ничипорук, Анастасія Сьох демонструють вироби, виготовлені під час Всеукраїнського симпозіуму народного мистецтва «Суботів-2010», що відбувся у Чигирині.

Через шістнадцять років відкрито новий спорткомплекс

Він розпочав роботу при хмельницькій дитячо-юнацькій спортивній школі. Зали спорткомплексу, загальна площа яких становить майже дев'ятсот квадратних метрів, облаштовані для занять міні-футболом, великим тенісом, волейболом та баскетболом. Символічну стрічку на відкритті перерізали міський голова Сергій Мельник разом із олімпійським чемпіоном з веслування на каное Сергієм Нагорним. Будівництво спорткомплексу тривало довгих шістнадцять років, та завдяки тому, що з міського бюджету було виділено близько п'яти мільйонів гривень його завершили. Із довгоочікуваною подією хмельничан привітала землячка чемпіонка Олімпійських ігор Ірина Мерлені. А від обласного відділення Національного олімпійського комітету України та благодійного фонду «Хесед-Бешт» вихованці спортшколи отримали подарунки.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У Борщеві вчили вишивати і пригощали борщем

«У Борщівському краї цвітуть вишиванки» — таку назву має фольклорно-мистецьке свято, що відбулося минулими вихідними у райцентрі Борщів на Тернопільщині. Його програма, розрахована на два дні, була насиченою.

Чорна борщівська вишиванка, якій понад 300 років, нині відома на весь світ. Етнографи з багатьох областей України взяли участь у науково-практичній конференції «Чорна борщівська сорочка у контексті української національної культури». Захоплення гостей фестивалю викликали вишиванки з колекції Віри Матковської та інших колекціонерів, представлені на виставці. Майстер-класи на святі давали відомі вишивальниці. Багато чудових пісень про вишивки вмістив аудіоальбом «Це вишиття для мене як бальзам», презентація якого відбулася під час фестивалю. А хіба можна у Борщеві обійтися без борщу? У кожному селі тут не лише свої традиції, стилі, вишиванки, а й рецепти української національної страви, яка, за переказами, дала назву райцентру. Господині частували борщем усіх гостей на фестивалі «Борщ'їв-2010», що відбувався паралельно. Було багато музики, пісень, танців, адже участь у святі взяли не лише місцеві мистецькі колективи, а й виконавці з інших областей України, Києва, Мінська. Організувала його місцева влада за сприяння спонсорів. Найвагомішу допомогу надало товариство «Скала» відомої німецької фірми «Кнауф», яке багато робить для соціального розвитку району.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Громадська організація «НЕБО» провела у Запоріжжі «Марш безквартирної молоді», мета якого — нагадати владі про відсутність доступного житла та можливості його придбання для молоді.

У справі вибуху в храмі вже зібрано 20 томів матеріалів

Практично мертва тиша у запорізьких ЗМІ з приводу розслідування трагедії, що сталася ще в липні в місцевому Свято-Покровському храмі, періодично трішки збурюється черговим дозованим викидом інформації. Нині з'явилося повідомлення з посиланням на адвоката одного з підозрюваних, Антона Харитонова, в якому йдеться про те, що ось-ось розпочнеться знайомство з матеріалами справи. Хоча і без читання 20 томів відомо, що два брати Харитонови, Антон і Сергій (один із них колишній паламар Свято-Покровського храму) виготовили і передали діючому паламареві Антону Федорченку вибуховий пристрій. А останній підклав «бомбу» у тамбур культової споруди.

До слова, днями вийшла з-під кількаденного арешту адвокат А. Федорченка, яку вже відсторонено від справи про вибух у храмі. Жінку спіймали на спробі дати хабара міліцейському слідчому в іншій кримінальній справі. Факт задокументовано на відео, і тепер це «кіно» демонструють і підозрюваному у справі А. Федорченку теж. Сама адвокат заявляє, що її підставили, бо гроші, які вона передавала, були не хабарем, «а призначалися постраждалим у справі про крадіжку».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

У Запоріжжі триває IX спеціалізована виставка «Ювелірний світ—2010», в якій беруть участь ювеліри із Запоріжжя, Дніпропетровська, Донецької області, Києва, Харкова, Львова, Одеси, Вінниці, Рівного, а також Росії, Туреччини, Чехії, Китаю.

Чорнобильці збирають кошти на пам'ятник

Уже багато років на Прикарпатті влада обіцяє звести пам'ятник чорнобильцям. У квітні 2005-го в Івано-Франківську навіть був освячений камінь під майбутній монумент. Тепер за справу взявся обласний благодійний фонд «Допомога дітям Чорнобиля». Його керівництво оголосило про збір коштів на спорудження пам'ятника жертвам Чорнобиля. Загалом катастрофа забрала життя майже двох тисяч прикарпатців, а статус чорнобильця мають 17 тисяч осіб. Тож на майбутньому пам'ятнику хочуть викарбувати слова «І мертвим, і живим, і ненародженним прикарпатцям-чорнобильцям». Організатори збору пожертв розраховують на допомогу бізнесменів, депутатів і простих людей.

Дарина НАЗАРЧУК.

«Копанка» знову забрала життя людей

У Брянці на непрацюючій шахті «Анненська» загинуло троє гірників. За попередніми даними, вони отруїлися сумішшю вуглецю і метану. Гірники працювали на глибині 350 метрів у провітрюваній частині стовбура. Та частина, що залишалася за завалом, була без вентиляції. Один з гірників пройшов туди й довго не повертався. Запідозривши недобре, двоє товаришів пішли йому на виручку і теж отруїлися газом. Як стало відомо, «копанка» була організована на закритій шахті, що належить донецькому ТОВ «Блік-АЕ». Однак дозвільних документів на ведення вуглевидобутку підприємство не має. Його офіційною сферою діяльності є виробництво робочого одягу і текстильної продукції. Причини загибелі трьох гірників з'ясовує прокуратура області.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

День здоров'я для партизан і підпільників

Завтра у Дніпропетровську проведуть День здоров'я для учасників підпільно-партизанського руху. Ветеранів запрошують пройти обстеження у лікувальних закладах за місцем проживання. У разі необхідності їх направлятимуть для консультацій до обласних клінік.

До акції долучилися всі лікарні Дніпропетровська, у кожній з них поважних пацієнтів зустрічатиме та супроводжуватиме лікар з медичного забезпечення ветеранів війни. До тих, хто не зможе прийти, прийдуть додому, повідомила заступник директора департаменту охорони здоров'я міськради Олена Лугова. Після огляду ветерани отримають індивідуальні плани подальшої реабілітації, що при потребі передбачатимуть амбулаторно-поліклінічне та стаціонарне лікування тощо.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

На Буковині шахрайки обкрадають пенсіонерів, видаючи себе за соцпрацівників

Двоє жінок, представляючись працівниками соціальних служб, пропонують одиноким пенсіонерам купити недорогий мед або крупи за пільговими цінами та обкрадають їхні оселі. У Чернівцях зафіксовано п'ять випадків таких шахрайств.

Злодійки представлялися жителями Дрогобицького району Львівської області, які продають мед, або працівницями соціальних служб. Обом на вигляд 20—25 років. Входячи в довіру, жінки проникають до помешкання пенсіонерів і уважно стежать за тим, звідки господар дістає гроші. Після цього одна з них відволікає увагу старенських, а друга краде гроші зі схованки. Вже складено фоторобот злодійок, їх оголошено в розшук.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ФОТОФАКТ

Фото Вадима ГРИГИ (Укрінформ).

У Києві відбувся парад велосипедисток.

У НОМЕР

ЛЬВІВ

Колишні політв'язні відзначили двадцяту річницю своєї спілки

Минулої неділі у місті Лева відзначили 20-річчя спілки політв'язнів. На урочистості в актовий залі Львівської міської ради зібралося понад 120 членів цієї організації. Збори відбулися під головуванням очільника спілки політв'язнів України Володимира Горового.

«Історія цінна тим, що її можна вивчати, аналізувати і робити висновки, — зауважив під час виступу міський голова Львова Андрій Садовий. — Я не знаю трагічнішої нації на світі, ніж українці. Ми завжди проходили через важкі випробування, катування, поневіряння, висилки. В мене виникає питання: чому так? Простіше сказати — польська, радянська, німецька окупація. Шукати крайніх. Але винуватими є ми. Ми допускаємо розбрат, даємо посіяти зневіру. Це великий гріх. Тому немає іншого виходу, ніж єдність», **повідомляє Zahid. net**.

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Мукачевому — центр «штучної нирки»

При Мукачівській центральній районній лікарні відкрито сателітний центр відділення нефрології та програмного гемодіалізу Закарпатської обласної клінічної лікарні імені Андрія Новака. Це четвертий в області центр «штучної нирки», до того ж за своїм оснащенням він не поступається провідним клінікам Києва.

Щойно відкритий центр розрахований на шість діалізних місць. Одна процедура триває 3,5 години. Нині при Мукачівській лікарні проводять 36 діалізів щотижня. З часом навантаження зросте, оскільки окрім пацієнтів з Мукачевого та однойменного району, в центрі «штучної нирки» обслуговуватимуть і хворих із Свалявського та Воловецького районів.

Нині на Закарпатті, повідомили «Голосу України» в облуправлінні охорони здоров'я, гемодіаліз здійснюють чотири медичні установи: облліікарня і райлікарні Тячева, Хуста та Мукачевого. Загальна кількість пацієнтів, котрі тричі на тиждень потребують цієї процедури, становить 108—115 осіб. Причому кількість таких хворих найближчими роками зросте удвічі.

Василь НИТКА.

КИЇВ

Зробимо Київ чистим!

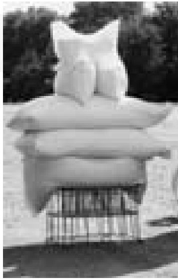
Хто згоден з такою пропозицією, може продемонструвати свою добру волю вже 25 вересня. Ініціатори проекту запрошують усіх небайдужих приєднатися до прибирання столичних лісопарків. Перелік зелених зон, які заплановано прибрати, можна побачити на сайті організаторів www.letsdoit.org.ua. Це — якщо хочеться долучитися до гурту небайдужих. Насправді прибирання нині потребує практично кожен великий парк столиці, яку називають однією з найзеленіших у світі. Особливо це помітно після закінчення літнього відпочинкового сезону.

До речі, цього року це вже друга подібна акція. 5 червня в ній узяло участь більш як 500 киян. Тоді вдалося прибрати 18 парків міста. На вторинну переробку вивезли 2280 кг скла та 371 кг пластикових пляшок.

Залишається додати, що громадська ініціатива діє в межах міжнародного руху. Вперше акція масового прибирання міста (а точніше, всієї країни) відбулася в Естонії 2007 року. І вже на перше прибирання зібралося більш як 50 тисяч осіб (населення країни — 1,3 млн.). Починання швидко набуло популярності у світі. Цими вихідними разом з нами свої столиці прибиратимуть румуни та індійці.

Інформація «Голосу України».

У МінАП прогнозують, що врожай картоплі в Україні досягне 18 мільйонів тонн *(УНІАН)*

Ціни на цукор на світових біржах з початку вересня зросли на 24 відсотки. Про це свідчать дані Нью-Йоркської (ICE) і Лондонської бірж (LIFFE), *повідомляє Укрінформ з посиланням на «Укрцукор»*

Зникла череда...

РЕАЛІЇ

Олександрівка Друга, що у Ріпкинському районі, на початку 1990-х мала три череди по 30 корів у кожній. Крім того, ще й була колгоспна череда. Нині картина невтішна: ще зовсім недавно селяни-пенсіонери здали мало не всіх корівок-годувальниць на забій.

Наталія Греченок вперто тримає корівчину.

Майже вісімдесятирічна Євдокія Федь трималася до останнього:

— Але ж немає у селі бика. Парувати треба йти аж у Клубівку, за п'ять кілометрів. Ну, мені це вже не під силу!

Тепер із села не виходить уранці череда!

Причина того — не тільки відсутність бика і занепад місцевого колгоспу. По Олександрівці Другій промовисто видно, як демографічна криза торкнулася Чернігівщини.

— Було у нас 120 дворів, — каже колишня листоноша Євдокія Федь. — А тепер на всю Олександрівку Другу — двадцять живих душ. Та й ті, як я, ледь уже дихають...

Ще у 1980-х роках мали школу, лікарню(!), клуб, бібліотеку. Нині на багатьох вулицях — порожні хати з вибитими вікнами, розібраними дерев'яними конструкціями. Непорані городи заросли бур'янами. Обвіває вітер залишки тваринницького комплексу.

— Я до своїх 76 років завідувала магазином, а тоді вже відмовилася, — хвалиться 82-річна Наталія Греченок. — Молодшого нікого не знайшли мені на заміну. Отак і закрили магазин. Слава Богу, підприємець нам привозить хліб та діти з міста навідуються.

Наталія Яківна ще вперто тримає корівчину. Прив'язує її у кінці городу. Поряд із садибою — заготовлені копиці сіна.

— Самі косите? — запитую.

— Та до мене син на вихідні приїжджає, допомагає. Він уже й каже, аби я здала корову, бо важко. А мені жалко. Та й молоко, сметана, сир свої.

Залишки колишньої ферми.

Сорокасемирічний Олександр Чучвага у лютому став удівцем, але корову не продав. Є у господарстві й кінь. Чоловік у такий спосіб виживає і має якусь копійку.

— До мене приїжджає сирник (так називає підприємця, який купує сир. — **Авт.**), — каже. — Я йому здаю по 7—8 кілограмів сиру, а він мені привозить гроші, хліб, що попрошу.

Купують молоко, сметану в Олександра Чучваги й сільські жінки. А він виручає одиноких бабусь, коли треба що перевезти конем.

Ось так з двома корівчинами і доживають віку селяни, паюві землі яких, до речі, ніхто так і не взяв в оренду. Довкруж села — поля, сіножаті. Тут можна було б забезпечити кормами 300—400 корів. Але... і аграрний бізнес сюди не дійшов, і старенькими немає сил усе це окультурити, привести до ладу. Дай Бог, мешканцям Олександрівки Другої здоров'я, але ж не зможуть вони своїми старечими руками втримати невпинне згасання населеного пункту, бо їхні діти уже пустили коріння у Ріпках, Чернігові, Гомелі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

Колишні власники череди.

Інформація до роздумів

Уже цього року череда селянських корів на Чернігівщині скоротилася на 6,7 тисячі голів — на 7 відсотків проти відповідного періоду минулого року. На молокозаводи надійшло менше на 15,3 тисячі тонн молока.

Водночас в області ведеться будівництво новітніх ферм з сучасним обладнанням. Нині на Придесенні вже функціонує 24 доїльні зали, де виробляється близько 19 відсотків загальнообласного молока. Приміром, у приватному підприємстві «Пісківське» найпродуктивніші корови дають у рік по 11 тисяч літрів молока. Отож надія, що не все так кепсько буде навіть після зникнення олександрівської череди, все-таки є.

ВРОЖАЙ-2010

Найкращих комбайнерів нагородили телевізорами

На жнивному полі Запорізької області і цьогоріч змагалися комбайнери. За словами начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Володимира Журавльова, людям приємно, що їх працю не забувають і відзначають подарунками — телевізорами, пилососами тощо.

«Навряд чи тут вже йдеться про соцзмагання, — каже він, — швидше ми маємо заочні перегони кращих за професією. Тобто визначаємо і відзначаємо найбільш вмілих, ретельних і роботящих. Про яких просто приємно розповісти людям. Бо у нас тепер зазвичай, самі знаєте, хто і з яких причин стає героєм вечірніх новин...»

Цього року переможцями стали колективи комбайнових агрегатів ВАТ «Олександрівка» Приазовського району, ВАТ «Батьківщина» Пологівського, ВАТ «Батьківщина» і ВАТ «Україна» Гуляйпільського району.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

Колоски і куполи

ДОСВІД

Краяни вже розпочали сівбу озимини, а у приватно-орендному кооперативі «Зоря» Білозерського району зволікають, хоча все для хліборобного фундаменту є. Й елітне насіння, й міндобрива, й техніка, й солярка.

— Рануквато ще, — каже голова ради приватно-орендного кооперативу двічі Герой Соцпраці і Герой України Дмитро Моторний *(на знімку)*. ***— Входити у зиму з переростими посівами нерозумно: втрати неминучі... А от із будівництвом церкви треба поспішати: із храмом запізнилися. На кілька десятиліть!***

«Ми ж в іншій країні...»

Попри свою ось уже вісімдесят третю осінь, погляд у патріарха українського села навіть не вечорів! Хоча хмарка ні-ні та й пробіжить і тут же розтане, бо ж он уже новий засів і у степ, і в душу аж проситься!

Яким то він буде, той майбутній хліб? А хто зараз скаже? Можливо, гаряче літо-2010 повториться. То, може, (стратегічно) підрізати зерновий клин — менше ризику. Аж ні! У Дмитра Костянтиновича своя, відмінна від інших, логіка:

— Озимий клин ми цього року навіть розширили на дві сотні гектарів — до двох тисяч загалом. Чому? Та тому що озимий хліб для Півдня — головний. Навіть у такі роки, як нинішній, за дотримання технології, зрозуміло, нива людям віддячить.

Заговорили про погорільців. Їх у степу — сотні. Особливо серед фермерського брата. Не один подумав відпустити свою невдатну хліборобську волю на... волю! Ну а як же чорнобаївська «Зоря» у променях палючого сонця?

— У нас хліб не погорів, — голос Дмитра Костянтиновича гордістю бринить. — Ми ж в іншій області і країні інший хліб вирощували (усміхається). У районі намолоти ранніх зернових становлять в середньому по 23 центнери зерна з гектара, а у нас — 44. Зазначте: це не на зрошенні, а на жорсткій степовій богарі. Навіть озимий ячмінь (410 гектарів) дав по 42 центнери з гектара.

— А яровий?

— Багато хто його й досі сіє, а ми від нього давно відмовилися...

Щороку коровай «Зорі» важить тисяч своїх «законних» десять тонн (навіть для деяких районів цей рубіж недосяжний). Цьогоріч кооперативний елеватор-десятитисячник прийняв 9 тисяч тонн. Вільного місця у коморі, як бачимо, не так вже й багато.

А як же з якістю збіжжя? Бо ж, пам'ятаємо, і жаром пекло, і зливами сікло, змиваючи дорогоцінне — клейковину...

— Якість зерна нас задовольняє, — каже співрозмовник. — Хоча було-було! До дощів ішло зерно 3—4 класу. А потім зливи як упороли! І зерно вже і вологе, і змите... Та нічого: до ладу увесь хліб довели.

Знай паляниці ціну

Жнива для хлібороба радість, для перекупника — «золота лихоманка». Як мовиться, не дрімай, Химко, на те і ярмарок! Навчені гірким досвідом, прислухавшись до порад столичних любомудрів, деякі господарники самостійно наклали мораторій на продаж «дешевого» хліба, притримуючи його до кращих часів. «Зоря» (читай: Моторний) і тут вчинила з огляду на «революційну доцільність».

— Хлопці вмовляли мене: не продавайте так дешево хліб, може, краще почекати підвищення цін? — пригадує бувалий у бувальцях керівник «Зорі». — Я учинив інакше: частину хліба продав. І правильно зробив! Поперше, намолочене треба було сушити, а це чималі додаткові витрати, по-друге, кооперативу вкрай потрібні були гроші на закупівлю міндобрив. Я одразу 2 тисячі тонн хліба продав по 1440 гривень. І не прогадав, бо тепер нам обіцяють, що за таку пшеницю платитимуть тільки по 1300 гривень. За виторг тут же купив 6 вагонів аміачної селітри. І нею ми під майбутній урожай забезпечені повністю. Та й селітра тоді коштувала по 1900 гривень за тонну, а продаватимуть по дві з половиною тисячі — газ же дорожчає!

У кожної яблуні — свій господар

Після розпаювання більшість колгоспних садів й громаді не належить, й ефективного власника не отримала

АКТУАЛЬНО

Мої знайомі привезли із сільського саду сім мішків яблук ранніх сортів і вичавили з них 120 літрів соку. Кажуть, що трохи пізніше, як дозріють «зимові», треба буде ще заготовити цих смачних плодів, щоб вистачило вітамінів до весни. А влітку в тому ж господарстві і сливами запаслися.

Наїстися досхочу фруктів, запастися ними та ще й підзаробити на цьому в Городенківському районі можна запросто, аби бажання та сили вистачило. Тут чи не в кожному селі буяють розкішні сади. Під них відведені так звані неужитки: землі, непридатні для ведення рільництва. Загалом у приватному секторі, великих та малих господарствах цих багаторічних насаджень — понад 1200 гектарів. Нарвати якийсь мішок-другий яблук чи груш восени в колишніх колгоспних садах — не проблема. В більшості сіл району вони розпайовані, й там кожен ряд має свого власника. Добре це чи погано — покаже час, все залежатиме від нових господарів: чи зуміють вони гуртом якісно доглядати площі. Є ж випадки, коли сади — в оренді як от у Поточищі (під ними в цьому селі зайнято загалом майже 150 гектарів). Керівник місцевого, чи не найпотужнішого в краї, приватно-фермерського господарства Мирослав Козло розповідає, що сорок гектарів доглядають підприємці з Чернівців. Сад старий, але врожай яблук десятка сортів, груш та смородини збирають стабільний. Орендарі справно розраховуються з селянами, забезпечують садовиною місцеву школу й дитсадок, тож претензій ніби й нема.

— Цьогоріч, — пригадує Мирослав Козло, — багато черешень через значні опади були вражені гниллю, бо ці дерева, на відміну від яблунь, не обробляємо фунгіцидами: замовник потребує екологічно чистої продукції. Хоч утратили частину врожаю, та зберегли марку. А поласувати поточищенськими черешнями влітку не міг хіба що ледивий: в саду дозволяли їх зривати кожному за символічну плату — по півтори гривні за кілограм. На ринку, звісно, ціни на ці плоди були високими й коливалися в межах десяти-п'ятнадцяти гривень. Що стосується яблук, то ось-ось наступить технологічна стиглість зимових сортів. До збирання врожаю вже формуються бригади з місцевих мешканців, чимало селян із навколишніх сіл також зголошується до цієї праці.

Та не все так гладко, наприклад, у сусідньому Передівванні. Досі невизначеною залишається доля 122 гектарів колишніх колгоспних садів, які підлягають розпаюванню. Очільник Городницької сільської ради Богдан Козак, до якої територіально належить Передівання, стверджує, що майнові сертифікати на сад — у стадії виготовлення. На початку вересня провели сільський схід, на якому основним питанням було встановлення охорони, адже яблука і груші вродили щедро. Та, за словами сільського голови, зійшлося всього з десяток селян, і питання зависло. Тим часом плоди зривають усі охочі, іноді зловживаючи цим: ще було далеко до дозрівання, а яблука зимових сортів уже потрусили добряче, не чекаючи стиглості. Сумно було дивитися, як крони яблунь буквально вгиналися аж до землі від щедрих плодів — і ніяких індивідуальних підпор. Не дивно, що чимало дерев — розщемлені від ваги. Помітно, що сад — бездоглядний, яблуні вражені хворобами. Очевидно, що ніхто й не підживлює землю під ними. Якщо й далі триватиме така безгосподарність, яка, мабуть, комусь таки на руку, то зовсім скоро ці площі чекає доля садів приміського села Ясенева-Пільного.

Що садівництво — «приваблива» справа, відчув на собі керівник сільськогосподарського виробничого кооперативу «Ясени» Василь Келець, який користується в Ясеневі-Пільному тридцятьма гектарами саду. Зараз там рясно плодоносять яблуні сортів Флоріна, Спартак, Голден, Айдарет, тож ділянка спокуслива. Підприємець бідкається, що досі не може документально оформити право на власність. Тим часом, каже, ласий фруктовий шматок норовлять відкусити рейдери. Їхні атаки стали такими частими, що довелося звертатися до правоохоронців. На керівника, за його словами, здійснювали напад, відлежав навіть у лікарні. Дивується позиції сільської влади: як мовиться, й сам не гам, і другому не дам. А безгосподарність у ясеневопільнівських садах нікому користі не приносить. Посадку румунськими саджанцями здійснювали наприкінці вісімдесятих. Теоретично дерева мали би бути продуктивними понад 25 років, але за умови належного догляду. Кошти на це потрібні чималі. Василь Келець стверджує, що коли цих тридцять гектарів яблуневого саду орендували підприємці-молдовани, то залучали до обробітку та охорони мешканців села, яким платили готівкою та власне вирощеним: яблуками, грушами й вишнями. Крім того, після зняття охорони та промислового збору на деревах зазвичай залишалося чимало добротних плодів, з чого користали не лише мешканці цього села, але й практично всього району. З великої площі вдавалося отак збирати до десятка мішків сортових яблук, не кажучи вже про некондиційні, які запросто можна використовувати для приготування соків чи повидла.

А ось кількагектарний сливовий сад вже давно не має господаря. Мешканець села Микола Ленько, який доглядав його впродовж багатьох років, бідкається, що втрачений такий потенціал: не старі ще дерева вражені паршею, сад ніхто не чистить, а міжряддя так позаростали, що іноді годі й добратися до посадок. Та селяни ухитряються й у таких непростих умовах «зшибати» непоганий урожай, так що вистачає й для власних потреб, і на продаж. Загалом сади розташовані у видолинках та на схилах, і несприятливі умови призвели до вимерзання не лише фруктових дерев, але й значних посадок волоських горіхів. Шкода, що ці десятки гектарів ніби також не потрібні селу. Звичайно, можна було б відновити занедбані площі, але війні за сади не видно кінця.

На знімку: яблуневі гілки вгинаються аж до землі.

Фото автора.

Свою думку з цього приводу висловив ясеневопільнівський сільський голова Іван Струтинський. Він розповів, що на час розпаювання колишнього колгоспного майна, до якого належить і сад, його числилося 117 гектарів. Двадцять гектарів ягідників, де колись вирощували ожину, малину та полуниці, переорали, і площу в якості майнових паїв роздали селянам, де вони ведуть звичайне землеробство, вирощуючи сою та кукурудзу. Решта дев'яносто гектарів саду належали іншим пайовикам колишнього господарства. У 2000 році землю під ним віднесли до резервного фонду сільської ради. У 2008 році голова СВК «Ясени» Василь Келець звернувся до сесії сільської ради з проханням дати дозвіл на збір документів для відведення тридцяти гектарів землі, що під садом. Йому було запропоновано піклуватися всіма дев'яностами гектарами, тобто й площами зі сливовими, вишневими та горіховими посадками.

— Кажучи образно, — коментує Іван Струтинський, — підприємливому чоловікові порадили: якщо хоче їсти сметанку, то хай і кисле молоко споживає.

Нещодавно в селі відбулася зустріч голови Городенківської райдержадміністрації Івана Мороза, представників обласної та районної влади з мешканцями Ясенева-Пільного. На ній начальник районного управління агропромислового розвитку Василь Савицький розповів про своє бачення ситуації:

— У багатьох селах району сади розпайовані, й там чи не кожен ряд має свого власника. Було сподівання, що це — на добре. Насправді ж виникають проблеми з «гуртовим» доглядом фруктових площ, адже як може один господар обробити свої рядки чи покосити міжряддя, а поряд — запустіння? Чи не ліпше здати в оренду свої майнові паї або ж продати ефективним власникам? Тому раджу й мешканцям Ясенева-Пільного повчитися на чужих помилках.

А мені після всього почутого подумалось, чи виграв простий селянин від такої приватизації колишнього колгоспного майна. А також про те, що це лише вершина айсберга сільських проблем, пов'язаних із землею.

Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.

Навіть немилосердна спека не спопелила хліборобських надій

— Вам, Дмитре Костянтиновичу, мабуть, хтось згори підказав, що треба діяти саме так!

— Угорі (посміхається) у мене свої люди! Я дружу з отцем Миколаєм...

Молочні ріки — не міраж

Тваринницьке містечко «Зорі» не зачепили, здається, ні швидкоплинний час, ні всюдисущий ніж. Хоча і тут не вдалося зберегти громадську череду на рівні початку 60-х років. Тоді, коли Дмитро Моторний став біля керма пересічного загалом господарства, у колгоспі утримувалося 1600 корів.

Відомі «реформи» в агросекторі, особливо у тваринницькій галузі, відмінусували 600 голів Калин і Рябух. На цьому поголів'я стабілізувалося. Іноді й до Моторного прокрадалася крамольна думка: «Чи не звести ферму до дядьківського хліва — до кращих часів?..»

На таку «пропозицію» голова ради кооперативу пристати, звісно, не міг. Двір без корови — «яловий» двір!

Ні Дмитро Костянтинович, ні його ударна гвардія (спеціалісти) не почали ганятися за розхваленими у Нідерландах чи Канаді породами.

— Червона степова не дуже продуктивна, зате переносить спеку і по 5 тисяч літрів молока щороку дає, — воздає належне коровам Моторний. — Тримаємося... Колись англерів завезли з Німеччини. У них прилив крові — від нашої червоної степової. І жирність молока висока — у окремих корів до п'яти відсотків.

Розмови про збитковість тваринництва — не для «Зорі». Щодня, в дощ і сніг, спеку і холод заїжджають в кооператив потужні фірмові молоковози — аж із Баштанського сирзаводу, із сусідньої Миколаївської області. Неблизький, зрозуміло, світ, та де ж іще купувати молоко вищого гатунку, як не тут?

— Торік ми за молочко одержали 10 мільйонів гривень, з яких чистого прибутку — два мільйони, — не випадково наголошує Дмитро Моторний. — Нині щодня по 12 тонн продукції відправляємо на переробку. І ціна на молоко цілком влаштовує — її ще підняли до 3,7 гривні за літр. Вигідно сировару, вигідно і нам.

Зрозуміло, що доїтиметься у «Зорі» молоко доти, доки сама «Зоря» існуватиме. Бо ж тваринництво — це не лише «жива копійка», а й органіка, яка живим робить нашу багатостраждальну землю.

Копійка до копійки...

Кооператив, як і колгосп, роблячи на державу, завжди покладалися здебільшого на власні сили. Особливо ж — нині. І керівник кооперативу не приховує того, що:

— Високими зарплатами ми похвалитися не можемо. Із Києва кажуть: піднімай зарплату. Я міг би її підняти. Тоді за що купувати ту ж селітру чи солярку? Порушувати технологію вирощування сільгоспкультур? Але ж це шлях до злиднів і до краху. Ні, кажу, хлопці: будемо паски підтягувати, а жити за можливостями.

За можливостями — не значить упроголодь. Дмитро Моторний і тут пішов не прописаним статутом кооперативу шляхом. Аби люди мали додаткову копійку, у «Зорі» організували своєрідне «поле самодопомоги» площею 80 гектарів. На ньому працівники кооперативу та їхні родини вирощують другий хліб — картоплю. Власне, йдеться про садіння бульб, просапку і копання, решту клопотів (підготовка грунту, нарізання борозен, полив, хімобробка проти колорадського жука) безоплатно взяло на себе господарство. Вигідно? Безперечно!

— Є картоплина на столі, є буханець — є все! — підсумовує зірковий голова кооперативу. — Знаходимо й інші способи матеріальної підтримки селян.

Духовне не менш потрібне, ніж матеріальне

Досі вважалося, що Моторний — якщо не безбожник, то переконаний атеїст. Хоча відомо, що батьки патріарха українського села, маючи гарні голоси, співали у церковному хорі.

— Безбожник? Так, я в церкву не ходив ніколи, — зізнається Дмитро Костянтинович. — Але я знаю Божі заповіді й за ними живу, як мати заповідала: синку, ти можеш вірити чи не вірити — то твоя справа. Але благаю: ніколи в житті не лайся в Бога. І Господь Бог про це знає! Знає, мабуть, і про те, що свого часу дітей діяльного комуніста Моторного Олю і Тамару похрестили таємно у Нікополі. Такі часи були...

З будівництвом церкви треба поспішати.

Неподалік контори кооперативу «Зоря» снують будівельники. Вдруге в історії колишніх Чорнобайових хуторів зводиться культова споруда. Чималу частину витрат на будівництво взяло на себе сільгосппідприємство. І не тому, що тричі Герой Дмитро Моторний і отець Миколай — приятелі.

— Шкода, що ми із отцем Миколаєм пізно зістикувалися, — каже, дивлячись на майбутній храм, Дмитро Моторний. — Аби раніше, то церква в нас уже давно була б! Людям, особливо зараз, хліб духовний не менш потрібний, ніж насущний...

***

Заходимо у сільський музей. У найдальшому кутку праворуч — погруддя двічі Героя Соцпраці і Героя України Дмитра Моторного. До того, як потрапити сюди, бюст цей сім років простояв у... гаражі.

— Тоді якраз пошесть пішла — пам'ятники зносити, — пригадує, тримаючись за погруддя, керівник сільгосппідприємства. — І я вирішив «сховатися» під брезент. — Схоже погруддя на мене, правда? Тільки я там набагато молодший. Але й зараз дідом не почуваюся!

Так-так, це сказав той самий Моторний, котрий три роки тому розміняв дев'ятий десяток, а ще через три відзначить інший поважний ювілей — півстоліття перебування на нелегкому посту керманича колгоспу. Колгоспу, що став «Зорею» задовго до аграрних реформ і зміни форми власності.

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсонська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У «Зорі» організували своєрідне «поле самодопомоги» площею 80 гектарів

Важливо будувати не лише плани, а й об'єкти

Розмова у День села: про свято й не тільки...

АКТУАЛЬНО

День села Петропавлівська Борщагівка, розташованого під самісіньким Києвом, проходив, як і годиться для таких заходів, в урочистій обстановці: з танцями, феєрверками і, навіть, авіашоу. Хоча село і пристоличне, тут намагаються не загубити традицій, зберегти притаманний саме цьому населеному пункту колорит. Тому були й особливості: на святкове поле перед сільрадою з'їхалися заїжджі відомі виконавці, на кшталт співаків Гарика Кричевського, Юрка Юрченка та дуету «Світязь». Але все-таки родзинкою свята можна вважати виступи місцевих талантів. Виставка картин тутешніх художників та виробів народних промислів від сільських умільців навряд чи залишила когось з присутніх байдужими *(на знімку внизу)*. ***Чимало охочих було повчитися на майстер-класі гончарства. Велопробіг та інші спортивні змагання зібрали численну підліткову аудиторію. А костюмована вистава-казка театрального гурту тривала під захоплені вигуки найменших жителів. Під музику відбувся й марш трудових колективів підприємств, які працюють на території сільради. А ще гостей частували кулінарними витворами — тут мешкають справжні кухарі — Борщагівка ж бо...***

Олексій Кодебський **(на знімку вгорі)**, який працює тут сільським головою вже 28-й рік, має свої секрети господарювання.

— Сьогодні багато є у кожній сільраді намірів, але якщо вони не підкріплюються бюджетом, ті наміри залишаються прожектами. Наша сільська рада є однією з передових не тільки в Києво-Святошинському районі, не тільки в Київській області... Коли підбивали підсумки розвитку населених пунктів за 2009 рік, то ми отримали перше місце серед населених пунктів до десяти тисяч мешканців. Подали на конкурс документи про те, чого досягли, що позитивного було зроблено впродовж року — нам перший диплом і вручили. Кажу це не для того, щоб похвалитися. Будь-які досягнення без великої роботи — неможливі. А коли почав працювати на цій посаді, то зрозумів, що правильно кажуть: «Справа рук потопаючого...».

У 1989 році — тоді розпочався рух з утворення кооперативів — ми вирішили: якщо від держави не отримуємо коштів, то треба дати зелену вулицю розвитку малого бізнесу. Комусь виділили земельну ділянку для розміщення об'єктів, а комусь просто дали юридичну адресу. І так у нас зразу пішли надходження до місцевого бюджету. Нині наша сільська рада — одна з кращих з наповнення бюджету. Крім цього, ми відраховуємо до районного і обласного бюджету (на цей рік нам «забили» 5,5 мільйона гривень). Це утримання третини сільських рад району — на зарплату тощо. Коли наповнився бюджет, стало можливим працювати якісніше. А до того було: карбованець — сюди, карбованець — туди, і не видно ніякої роботи. Перше з основних завдань постало — газифікація. Розпочали справу 1986 року. Тоді ще ні кооперативи не дозволялися, будувалися газопроводи і таке інше тільки за рахунок держбюджету. Почали утворювати такі напівлегальні кооперативи за участю населення і сільради, то й веселіше стало з газифікацією. Нині територія нашої сільської ради в Києво-Святошинському районі одна з найменших, але за щільністю населенні — чи не найбільша. Дуже багато у нас вулиць. Тільки у старій частині села їх 24, а це понад 25 кілометрів газифікації.

Затим оголосили програму «Дороги» — коли вже усі порозривали, як газ прокладали. Заасфальтували дороги...

Була і програма «Освіта». Ця галузь фінансується з район, яке й копійки на розбудову не дає. Ми цього року святкували 70-річчя нашої школи. Програма передбачає передусім фінансування усіх тих робіт, які виникали там. У школі спочатку було централізоване опалення. Ми зробили автономне, що дало економію нашому бюджету. Через те, що раніше і холодно було, і водночас комунальні служби нараховували більше грошей. А років п'ять тому поставили котельню — сільська рада понад півмільйона гривень витратила на це — зразу стало тепло в школі... Не секрет — школа, дитсадок, клуб — зводяться за рахунок державного бюджету. Ми ж почали добудовувати школу за рахунок бюджету сільради. Так з'явилося додатково двадцять навчальних приміщень-класів, побудували нові актовий та спортивний зали, їдальню. Відремонтували і частину школи, споруджену сімдесят літ тому: перекрили дах, замінили вікна на склопакети, що дало економію тепла. Навіть діти хворіють менше.

У 2008 році отримав нове приміщення дошкільний навчальний заклад. Якщо хтось продає, закриває дитсадки, то ми зійшлися на тому, що їх більше треба відкрити. Закладено ще один дитсадок, який буде передано сільраді, на 240 місць.

За три останні роки на соціальний розвиток витратили 40 мільйонів гривень. За бюджетом досягаємо таких міст, як Боярка і Вишневе. У «загашнику» є кошти — 30 мільйонів гривень лежить на депозитах у банках. Ми можемо будувати не тільки плани, а й об'єкти, які потрібні.

— Олексію Івановичу, поділіться досвідом: як вдається оцих усіх підприємців, котрі працюють на території ради, змусити перераховувати належні податки саме до бюджету сільради?

— Це наболіле питання не лише для нашої сільради. Ті підприємства, що приходять на нашу територію, вони вже десь зареєстровані. Здебільшого в Києві й податки платять там. Вживаються заходи роз'яснювального характеру, десь — примусового. Сьогодні на території сільради значиться більш як 340 підприємств і підприємців. А це дає змогу істотно поповнювати наш бюджет.

— Примусового — це як?

— Не приймаємо рішення щодо продажу чи оренди землі. Кажемо, доки не зареєструєшся, ми не вирішуватимемо з тобою земельні питання. Підприємці й самі зрозуміли, що вигідніше залишатися в області, ніж реєструватися в Києві. Через те, що орендна плата чи викуп земельної ділянки в столиці дорожче.

— Цікаво, звідки взялося це свято? Чому День села відзначають саме тепер?

— Коли я прийшов на посаду, можливо, через те, що тут народилися мої діди-прадіди, — почав вивчати історію виникнення цього населеного пункту. З'ясувалося, Борщагівки, а їх раніше було п'ять — Петропавлівська, Софіївська, Микільська, Братська і Михайлівська — належали до монастирів. І всі ці землі ніколи не знали кріпацтва: спочатку були церковними, а за Катерини II (яка провела секуляризацію церковних земель, тобто відбулося перетворення церковної власності на державну) стали казенними. Відтоді й селяни називалися «казенними», державними, тобто вільними, але на державній землі. І ми знайшли відомості про те, що наша Борщагівка була утворена у 1497 році. Тому 14 вересня і святкуємо — нині 513 рік. На цей день раніше саме припадав за старим стилем початок нового року. І називалося це свято, як і в кожному населеному пункті, храмом. Храм преподобного Симеона Стовпника. Ми вирішили підтримати традицію наших предків. Тож започаткували і вже десятий рік проводимо День села. Підбиваємо якісь підсумки роботи за рік, й громаді села радість... До свята ось видали книжку про населений пункт. Тут і карта, й історична довідка...

— Чи багато людей мешкає у Петропавлівській Борщагівці?

— Це один з наболілих для приміських населених пунктів моментів. Офіційно статистикою зафіксовано 7800. Але ж перепис був у 2000 році. Формування бюджету іде за цими показниками. Хоча за останнє десятиліття у нас додалося тисячі півтори населення — це як ще одне велике село. А формування бюджету проводиться за схемою, як за радянських часів: на медицину — 365 гривень на людину. Помножили на кількість населення — решту забрали до обласного чи районного бюджету. Це, звичайно, неправильно. Нині формування бюджету має бути знизу доверху. Щоб ми чітко знали, що 50 чи 60 відсотків надходжень залишаються у нашому бюджеті, решта йде на загальнодержавні потреби. І ми знатимемо, куди спрямовувати. Бо що більше заробляємо, то більше беруть у нас. І немає тоді натхнення нарощувати свій бюджет, бо його забирають. А ще у нас проживає близько 400 громадян, які звели будинки і незареєстровані. Мені, як голові сільської ради, доводиться з ними працювати. Виготовити технічну документацію на будинок, державні акти... А багатоповерхова забудова наступає — у селищі Чайки, яке також належить до нашої сільради, зводиться два красиві масиви. 16—20-поверхові будинки одразу з усією інфраструктурою: і медицина, і дитячі садочки, і школи... Незабаром наша територія зросте до міста з 60—70-тисячним населенням.

— Добре це чи погано?

— З одного боку, й погано. По-перше, втрачається образ села — традиції, бо йде перемішування культур. У нас вже представники майже 30 національностей проживають на території.

По-друге, будь-який населений пункт живе нормально, якщо хоча б чверть земель спрямовується на розвиток території. Тоді це дає робочі місця, заробітну плату — люди нікуди не їздять. І поповнення бюджету йде. Є населені пункти — вони тільки роздали земельні ділянки для будівництва, зокрема багатоповерхового. А далі що? Кладовища, сміття, школа, дитячі садочки... Усе звалюється потім на сільську раду.

— Ви як зі сміттям розв'язуєте проблему?

— Важке питання для приміських районів. Якщо ми прибрали територію — через тиждень-другий Київ нас закидає знову. Вантажівки несанкціоновано зсипають сміття на околиці столиці — тобто на нашій території. У нас є кошти в бюджеті, то ми створили своє комунальне господарство, придбали спеціальні машини, трактори. І спочатку закупили контейнери, розставили на вулицях, але не прижилося. Ніхто не хоче, щоб біля його подвір'я стояв ящик для сміття й бігали бродячі коти й собаки. Тепер перейшли на «пакетний метод». По графіку йде машина: господар знає, коли вона біля його двору, виносить в пакеті сміття, забирають...

— У старому селі у будинках всі зручності. Чи по-різному?

— У нас близько півтори тисячі хат у старій частині села. Десь половина — з усіма зручностями. Цьогоріч ми розпочали відповідну програму. Наше, мабуть, єдине село, яке домоглося, щоб Київ дав можливість завести централізовано каналізацію і воду. Не всі ще зрозуміли, яка велика робота була проблена. Можливо, відчують років через десять, коли вже реконструюють будинки й матимуть у домі усі зручності. Хочу сказати, не так проблема у воді, як в каналізації. Нинішнього року розпочнемо (є проектна документація) прокладання централізованої каналізації на трьох вулицях. На наступний рік — ще три вулиці. Так охопимо все село. Справа, до речі, затратна.

Виходить десь 25 тисяч гривень, щоб підключитися, підвести воду і каналізацію до одного будинку.

— Плюс це чи мінус — близькість до села такого мегаполіса, як Київ?

— З плюсів можу назвати лише те, що Київ дає нам робочі місця. Принаймні давав донедавна. Тепер тут — у селі — є промисловість. Мінусів, гадаю, більше. У села наркоманія прийшла з міст. Але у День свята не хочеться говорити багато про негативне.

Розпитувала Галина КВІТКА.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Єдине село, яке домоглося, щоб Київ дав можливість завести централізовано каналізацію і воду

Якщо хворий не йде до лікаря, то лікар має зробити крок йому назустріч

ІНІЦІАТИВА

Відновлення забутих медичних оглядів усього населення, від малого до старого, дасть можливість знизити рівень захворюваності в державі, переконаний заслужений лікар України, депутат Вінницької облради, начальник обласного госпіталю для інвалідів війни Валерій БАБІЙЧУК.

Понад двадцять років Вінницький обласний госпіталь для інвалідів війни очолює лікар від Бога з досвідом роботи в первинних ланках медицини — Валерій Бабійчук.

— Держава обов'язково повинна дбати про здоров'я своїх громадян, — наголошує Валерій Бабійчук. — Це має бути одним з її пріоритетів не на словах, а на ділі. Бо яка перспектива у держави, в якої хвора нація? Ніякої! На мою думку, починати треба з давно апробованого методу — обов'язкових медичних оглядів. Кожна людина — від малого до старого — повинна хоча б раз на рік побувати у лікаря. Але не поспішають наші люди до лікарень. Про це всі ми добре знаємо. Хіба що у крайньому разі, коли доводиться вживати невідкладних заходів для врятування життя. Причини різні: від того, що нічим вибратися з села, бо не ходить автобус, до звичайної боязливості постати перед людиною в білому халаті, мовляв, а під помарт зараз у мене виявлять якусь біду...

Якщо пацієнт не йде до лікаря, значить треба, щоб лікар зробив йому крок назустріч. Недарма в радянські часи досвід медичних оглядів населення у нас запозичували навіть зарубіжні фахівці. Нагадаю, такі огляди були обов'язкові. Їх проводили окремо для категорій працюючих — механізаторів, доярок, робітників. На це спрямовували кошти. Бригади лікарів виїздили у села, трудові колективи. А під яким суворим контролем була ця справа!.. На мою думку, кращого методу спілкування пацієнта з хворим годі шукати.

У колективі Вінницького обласного госпіталю для інвалідів війни, який очолює Валерій Бабійчук, продовжують практикувати виїзди бригад лікарів у населені пункти.

— На жаль, не так часто це вдається робити, — каже Валерій Вікторович. — Коштів обмаль. Медичний заклад мав би це робити не за власні гроші. Їх треба передбачити у бюджеті. Медичні огляди дали б можливість запобігти розвитку тих чи інших хвороб у десятків тисяч пацієнтів...

Прилад для вимірювання тиску зашкалював

— Не повірите, люди у черги шикуються, коли бригада лікарів приїздить у село, — продовжує Валерій Бабійчук. — Їхати в районну лікарню, не кажучи про обласну, багатьом не з руки. Особливо це стосується старшого покоління. А тут така можливість. Намагаються не упустити її, щоб повідати лікарю про те, де й що болить.

Протягом дня бригада лікарів госпіталю працювала одного разу у віддаленому від обласного центру селі Тропова Могилів-Подільського району. Прийом вели, як кажуть, до останнього пацієнта.

— Ми не побачили жодної людини, у якої б не було відхилень у стані здоров'я, — каже співрозмовник. — Коли виміряли тиск в одній з колишніх ланкових місцевого господарства, прилад почав зашкалювати, не вистачало позначок. Лікар сприйняв це по-своєму: подумав, що зіпсувався прилад. Попросив принести інший. Причина, на жаль, була не в ньому. Тиск у старенької пацієнтки виявився таким високим, що ми дивувалися, як вона могла з таким тиском стояти на ногах.

> Медичні огляди дали б можливість запобігти розвитку тих чи інших хвороб у десятків тисяч пацієнтів...

Звичайно, одразу надали необхідну допомогу. Кожен пацієнт отримав необхідні поради — одним призначили ліки, іншим видали направлення на стаціонарне лікування у госпіталі.

Який лікар кращий — дільничний чи сімейний?

— Можливо, я консерватор, — продовжує Валерій Бабійчук. — Хоча, зрозуміло, обома руками підтримую проведення змін у системі охорони здоров'я. Однак подекуди їх здійснюють без урахування ситуації на місцях. Зараз, наприклад, наголос роблять на сімейній медицині, стверджуючи, що це — оптимальний варіант медичного обслуговування, в тому числі в економічному плані. Якби ж то!.. Насправді витрати на організацію сімейної медицини досить значні. Є виписана концепція сімейного лікаря. Від неї не можна відступати. Але це потребує затрат, починаючи з навчання сімейного лікаря, тобто часткової зміни системи університетської підготовки, до створення робочих місць — ФАПи в селах планують переобладнати під амбулаторії сімейної медицини. Система, яка задумувалася економною, насправді виходить затратною. Сімейний лікар у селі, як на мене, даруйте, це повний абсурд.

Чим, скажіть, не влаштовував дільничний лікар? Він хіба гірше знав своїх пацієнтів? Свого часу я очолював дільничну лікарню в селі Дашківці Літинського району. У нас тоді жителів села обслуговували десять фельдшерів. На одного припадало майже дев'ять тисяч мешканців, село велике. Незважаючи на таку кількість людей, вони добре справлялися зі своїми обов'язками. Принаймні точно знали болячки своїх пацієнтів, тому могли одразу надати необхідну допомогу.

> Система, яка задумувалася економною, насправді виходить затратною. Сімейний лікар у селі, як на мене, даруйте, це повний абсурд.

Що обов'язково необхідно в селах — це так звані соціальні ліжка. Село старіє. Багато одиноких людей похилого віку. У цьому плані треба попрацювати спільно двом відомствам — нашому і соціального захисту населення. Що стосується страхової медицини. За такого високого рівня безробіття, яке маємо нині, говорити про це марна справа. Ми тільки скомпрометуємо благі наміри. Реформування нашої галузі — процес тривалий і складний. Головне, на мою думку, щоб ті, хто ним управляє, добре володіли ситуацією. Як кажуть в народі, щоб необдуманими рішеннями людей не насмішити.

Фотостенд благодійників: спосіб заробляння грошей

Приблизно п'ять тисяч інвалідів і ветеранів війни та праці протягом року лікуються у Вінницькому обласному госпіталі. Дві тисячі хірургічних операцій проводять лікарі за цей час. Неспроста цей лікувальний заклад називають тутешньою школою передового досвіду в галузі медицини. Він чи не єдиний з-поміж аналогічних медичних установ інших регіонів держави, де роблять операції на очах. Бальнеологічному комплексу, створеному в госпіталі, можуть позаздрити навіть деякі курорти. У соляній шахті керівник медичного закладу звертає увагу на те, що блоки із солі є такими, які їх створила природа. Завдяки цьому вдалося відтворити клімат природної шахти. Останнє з придбань госпіталю — магнітний турботрон. З його допомогою впливом магнітного поля лікують артрити, артрози, гіпертонію.

У центральному корпусі госпіталю є один непримітний, на перший погляд, фотостенд. На ньому знімки усіх тих благодійників, хто свого часу допоміг закладу у придбанні нового медичного обладнання. Тут і народні депутати, керівники держави, області, підприємці. Коли хтось приїздить до лікарняного закладу, обов'язково проходить біля нього. Ознайомившись з тим, який внесок зробив хтось, старається не відстати. Це — один із психологічних прийомів, які застосовує начальник госпіталю. Допомагає коштами й обласна влада. Так, на останній сесії облради депутати спрямували двісті тисяч гривень для зміцнення матеріальної бази закладу. Загалом тут понад шістдесят відсотків — нове сучасне обладнання.

> Реформування нашої галузі — процес тривалий і складний.

Класичну медицину поєднують з нетрадиційною

У цьому одна з особливостей госпіталю. Відділення нетрадиційної медицини створювали протягом п'ятнадцяти років. Ініціатором був начальник госпіталю Валерій Бабійчук. А всі новинки перед застосуванням випробовував на собі. Наголос роблять на профілактичних методах. Одна з головних методик — методика Фолля. Перевагу надають московсько-кримській школі нетрадиційного лікування. Більш як сорок різноманітних методів діагностики, профілактики і лікування застосовують у відділенні нетрадиційної медицини госпіталю.

— Тих, хто пройшов дорогами війни, стає дедалі менше, — каже Валерій Бабійчук. — Але не зменшується кількість інвалідів інших категорій. Тому ми внесли пропозицію про часткове перепрофілювання закладу стосовно пацієнтів. Пропонуємо лікувати на нашій базі інвалідів усіх категорій. Також могли б обслуговувати дітей війни...

ДОВІДКА

Вінницький обласний госпіталь для інвалідів війни створено у 1946 році для надання медичної допомоги фронтовикам. Тоді він нагадував невелику лікарню. Нині це сучасний медичний заклад на 250 стаціонарних місць (з них 130 — у терапевтичному відділенні, 40 — неврологічному, стільки ж — хірургічному та 10 — офтальмологічному) та реабілітаційним центром. Із 50 лікарів 30 мають вищу категорію. Направлення хворих на лікування здійснюють поліклініки центральних районів та міських лікарень області. Тут лікують, крім учасників війни та бойових дій, членів їх сімей, а також інвалідів-чорнобильців.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе 7) від 26.08.2010 року у справі № 10/87-10 ДП «Капітал-Одеса» ТОВ « Українська група Капітал» (м. Вінниця, вул. 600-річчя, 66а, код ЄДРПОУ 33484687) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Морозова Миколу Васильовича - Ліцензія АВ № 499075 від 25.12.2009 року, м. Вінниця, вул. Київська, 12/54.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 02.09.2010 року по справі № 7/47 визнано банкрутом ПП ВФ «Тріумф» (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Бетонна, б. 19, код ЄДРПОУ 33435226). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича (ліцензія АВ № 499157 від 26.01.10 р.; адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, б. 29, кв. 6). Заяви з вимогами до боржника приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) по справі № Б-27/220-10 від 02.09.2010 р. товариство з обмеженою відповідальністю "Лідерпласт" (код 33554586, адреса: м. Харків, вул. Дружби Народів, 207, кв. 46, р/р 260002000 у Київській філії ТОВ "УНІКОМБАНК", МФО 394675) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бреуса Р. А. (ліцензія серії АВ № 499003 від 17.11.2009 р., 61018, Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) віл 11.08.2010 року порушено справу № 9/34 про банкрутство підприємця Марчука Олександра Петровича, ІН 2329200655, (вул. 40-річчя Перемоги, 49, с. Боремель, Демидівський р-н, Рівненської обл., 35210), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сокотуна В. А. (ліцензія серії АВ № 307444 від 27.04.07 р., м Рівне, вул. Макарова, 56/41, 33024).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 11.08.2010 р. порушено провадження у справі № 25/129/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інфікс» (вул. Хіміків, 9/37, м. Бердянськ, Запорізька область, 71100, код ЄДРПОУ 31850171, р/р 26009330337171 у ОФ ПАТ «УСБ», м. Донецьк, МФО 334011).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Васильцова Андрія Анатолійовича, ліцензія АВ № 547676 від 16.07.2010 р., адреса для кореспонденції: 71118, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Морозова, 3. Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Луганської області Постановою по справі № 22/496 від 16.08.2010 р. Державне підприємство «Перевальське ремонтно-будівельне управління № 2», Луганська область, м. Перевальськ, вул. Індустріальна, буд. 4, ЄДРПОУ 00177610, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Претензії кредиторів приймаються. протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором по справі № 22/496 призначений арбітражний керуючий Міханошин Олександр Володимирович, ліцензія серія АВ № 456565, який мешкає за адресою: 93108, Луганська область, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 304, кв. 65.

«Енеїду» читаю відтоді, як навчився грамоті»

САМОРОДКИ

Юрія Шковиру **(на знімку)** у Старих Кодаках знайдете і без адреси. За оцим веселим козаком на його будинку. І будинок, і козак — справа рук господаря.

Романтик за вдачею, геолог за фахом, як каже про себе сам пан Юрій, він також займається живописом, різьбленням, любить поезію, історію, археологію та мандрівки. Захоплення «Енеїдою» відкрило у ньому таланти різьбяра і письменника: написав власну версію українського шедевру — «гумористичну точку зору на новітню історію». Ця книжечка надихнула його на написання інших — «Спалахи пам'яті», «Таке життя...», у яких автор зібрав спогади про близьких людей, друзів, сусідів. А водночас вимальовувалася на цих сторінках і його власна історія.

Як батько сім'ю від голоду рятував

Народився Юрій Шковира у 1931 році на Черкащині, в селі Івахни Монастирійського району. Дід по матері — Георгій на прізвище Григорович — помер ще до його народження. Був він священиком, і, як розказували двоюрідні сестри, прекрасно грав на скрипці та мав чудовий голос. Подорожуючи «забутою Україною» (про це трохи пізніше), Юрій Демидович зустрів у рідних краях бабусю, яка знала його діда-священика.

Батьків батько — дід Антон — помер у голодні 30-ті. Розповідали, що, коли почалися розмови про голод, дід Антон вирішив посіяти тютюн і завдяки цьому ходовому товару пережити лихоліття. Так він і помер на клункові з тютюном, якого ніхто не купував.

Батько — Демид Антонович — рятував сім'ю, перебираючись з одного міста в інше, де міг знайти роботу.

— Голод 33-го пережили у селі Веселе на Херсонщині. У перший клас я пішов в Олександрії на Кіровоградщині, у другому й третьому вчився в Путивлі, сім класів закінчив у селищі Балаклея поблизу Сміли... У 1946-му, повернувшись з війни, батько працював бухгалтером у колгоспі. Через його руки проходили всі постанови про здачу зерна, дані про врожай, — а в той рік була посуха, бракувало техніки і робочих рук. Батько зрозумів, що знову насувається голод. І ми знову тікали. Цього разу в Узбекистан, куди ще в 1930-у подався чоловік батькової сестри, рятуючись від розкуркулення. Пізніше дядько забрав до себе її родину, і прожили вони там усе життя, — розповідає мій співрозмовник.

А у своїх спогадах про той час він напише: «З України писав листи мій товариш Олег Косенко. Він повідомляв про голод: по вісімнадцять-двадцять людей хоронять щодня... Батько влаштувався бухгалтером у містечку Денау на винзаводі. Нам виділили одну кімнатку у мазанці. Вп'ятьох мешкали у прохідній кімнаті площею 10 квадратних метрів, а в дальній жила сім'я з Оренбурга — жінка років 50-55 та її дві дорослі дочки. Обидві не могли знайти роботи... Їхня мати почала ходити з торбою жебракувати. Коли вона приходила додому, сестри хапали торбу у матері, витягали шматочки хліба і їли їх, запиваючи водою. По підлозі від їхніх дверей до нас повзли воші...»

Легше стало жити, коли батька перевели до винрадгоспу. Родина переїхала у кишлак і отримала кімнату у великій двокімнатній мазанці, яка була споруджена «для начальства» (у другій половині оселився з дружиною водій єдиного в радгоспі автомобіля). Батько десь дістав стару бельгійську двостволку з одним роздутим стволом і без приклада. Юрко зі шматка горіхового дерева вирізав для рушниці приклад — перша спроба у різьбярстві! — і став ходити на полювання. В Узбекистані важко захворіла на бруцельоз сестра Галя. Лікарі сказали, що клімат Середньої Азії для неї може бути смертельно небезпечним, і у 49-му родина повернулася в Україну. Атестат зрілості Юрій Шковира отримав у Кам'янці-Дніпровській Запорізької області.

— Йшов п'ятий рік після закінчення війни, — згадує він, — а часи були ще важкі. Мати пошила мені зимове пальто з грубої солдатської ковдри — сіро-коричневе з двома жовтими смугами по полах. На ногах — яскраво-червоні черевики, знайомий швець спеціально їх зробив «зі скрипом». Тому я частенько заходив у калюжу, щоб змочити підошви, тоді вони не так рипіли. Вигляд мав жалюгідний і вирішив піти вчитися туди, де мене б одягали й узували. В газеті знайшов оголошення Криворізького гірничорудного інституту, в якому студентів забезпечували форменним вбранням і стипендією — від 350 до 425 карбованців. Загітував поступати на геологорозвідувальний факультет ще трьох своїх товаришів.

Після закінчення інституту 25 років відпрацював у полі, створював геологічні карти, а тому Україну знає, як власні п'ять пальців. Потім екстерном захистив кандидатську дисертацію і ще впродовж шістнадцяти років викладав у Дніпропетровському університеті. А вийшовши на пенсію, повернувся до захоплень, які народилися ще у дитинстві, — малювання і різьблення.

Із подорожі вертався з машиною дров

У Старих Кодаках, передмісті Дніпропетровська, Юрій Шковира на початку вісімдесятих купив хатинку з невеликою ділянкою землі. Село, що на півтора століття старше за Катеринослав, розташоване на правому крутому березі Дніпра — там, де колись розпочиналися пороги. У цьому місці був перший з них — Кодацький. Неподалік збереглися кріпосні вали старої польської фортеці Кодак, яка у 1648 році перейшла до рук Богдана Хмельницького і його війська. Спочатку тут проводили відпустки та приїздили з родиною на вихідні. Згодом стару хату довелося майже повністю розібрати, трохи надбудувати, замінити підлогу, дах. Розбираючи стару черепицю, Юрій Шковира натрапив на дивовижну знахідку — писану олією ікону Миколи Чудотворця. Очевидно, сховали її тут ще перші господарі (а вже й других нема на світі), коли почався наступ на релігію. Тепер Микола Чудотворець зустрічає гостей у відбудованій хаті з широкими вікнами, з яких видно Дніпро. Переїхавши сюди жити, господар «заселив» хату своїми витворами. Найбільше серед них козаків — насмішкуватих, відчайдушних, веселих і сумних. А ще — героїв «Енеїди» Котляревського, яку Юрій Шковира знає з дитинства. Коли потрапило до рук ювілейне видання з ілюстраціями Анатолія Базилевича, одразу захопився у цього художника і став вирізьблювати його малюнки на дереві, а згодом і на камені.

— Ось його малюнок Кобзаря — я його зробив із кримського вапняку. Привіз із Криму браковані брили, а потім ідуть у хід молоток, долото, ніж... Ні, козак на хаті і ота весела компанія на сараї (однозуба баба з хворостиною у руці сварить заблукалих гусей і підсвинка, яких заганяє у двір художрливий вусань. — **Авт.**) — то інша техніка, — пояснює господар. — Робиться фігура з глини, обливається алебастром, глина виймається, алебастрова форма змащується мильною піною, щоб до стінок не прилипало, і знову заливається алебастром. Це я вичитав у книжках... Бачите — вийшло. До стіни фігуру прикрутив гвіздками, а потім їх замастив. Цей козак на хаті — вже років двадцять...

Замовлень, — а вони почали надходити після персональних виставок (одну влаштували в університеті, другу — в обласній бібліотеці), — Юрій Шковира не бере. А от дарує свої

роботи із задоволенням. Має лише один клопіт: де брати заготовки? Грушу — з неї найкраще ложки вирізувати — ще у власному садку можна спиляти. А на щось масштабніше потрібна липа, яка добре ріжеться і дуже гарний колір має. Отож із подорожі на Чернігівщину повертався з повною машиною «дров» з липи та вільхи.

«Гумористична точка зору на новітню історію»

Така друга назва «Нової Енеїди», у передмові до якої автор написав: «Я посадив садок, побудував дім, виростив сина й доньку. Здається, виконав своє земне призначення. Але мені болить доля України. Може, ця книжечка хоч на півкроку наблизить її краще майбуття».

Цей твір Юрій Шковира завершив у 1999-му, тому багатьох дійових осіб, що нині улаштувалися на політичній арені, у ній не зустрінеш. Однак все-таки трапляються й відомі персонажі: «В черзі до раю там стояли Пан Симоненко і Мороз, Один другого відпихали, Але культурно, без погроз. (...) Та все їм якось не везло: То пан Кравчук підставить ногу, То «Рух»» їм перетне дорогу, — Усі робили, як на зло».

Серед мешканців раю і пекла у цій інтерпретації класики більше, звичайно, персонажів, що уже зійшли зі сцени. Серед них Карл Маркс, який сидів при брамі в рай і «розділяв народи На класи, наче на породи, Всім «Капітал» читать давав. Того ж, хто не хотів читати І пробував відтіль тікати, То він ціпком і діставав», Йосип Сталін («Там сатані поклони клали, «Отцом народов» назвали, І звалась «Правдою» брехня»), Михайло Горбачов, який був «тоді в раю за Бога (...) не ледачий і везучий, та ще й до біса балакучий, Міг будь-кого заговорить. Зібравши раз в раю нараду, Сказав: «Не треба винограду! Багато дуже стали пить...», Борис Єльцин («В раю він жив не дуже довго, Коли ж звалив КПРС, І тільки пересів із «Волги» У персональний «Мерседес», Так зразу ж і розперезався»), Павло Лазаренко, котрий «Украв, мабуть, мільйонів двісті, Передавали якось «Вісті», А сам в Америці тепер».

Твір складається з трьох частин («На тому світі», «Кінець того світу» і «На цьому світі»). Еней, відвідавши і пекло, і рай, зрозумів, що простим людям скрізь живеться однаково погано. *«Про пекло люди вже не дбали, Паркет пустили на дрова, Гвіздками в ліфтах колупали Якісь похабнії слова. Ніхто там не сміявся зроду, А тільки лиш робили шкоду, Та пить «Московську» кожен знав. І працювати не хотіли, А на роботі лиш сиділи, Та майже кожний другий крав»*. Не краще було і в раю: *«Людей там за людей не мають, Частенько навіть і вбивають. Самі ж Христу будують храм... Довгенько ж Бога їм молити, Щоб міг гріхи оті простити. Не скоро вийде з хама пан!»* Побувавши і на тім, і на цім світі, щасливою свою Україну Еней побачив... лиш уві сні.

Однак автор не залишає читача без надії: *«Не знаю, чим воно скінчиться, Чи будем жити у віках? Не дуже хочемо учиться Ми на своїх же помилках. Вперед, народе, підіймайся, В дорогу тяжкую збирайся, Туди, куди іде Весь Світ...»* Поему надрукувала в Австралії газета «Вільна думка». Після цього автор видав її за свої кошти окремою книжечкою (один із трьохсот примірників тиражу тепер є і в моїй бібліотеці. — **Авт.**). А після виходу ще двох книжечок оповідань Юрію Шковирі запропонували вступити у Спілку письменників.

— Отак вийшло, — сміється він, — що я тепер наче як письменник...

Забутою Україною

Десять років поспіль щоліта на його старих «Жигулях»-«копійці» вони подорожують Україною. Зупиняються в історичних місцях, відвідують замки і фортеці, церкви і монастирі, музеї, парки й садиби. «Намотали» десятки тисяч кілометрів і назбирали силу-силенну вражень, цікавої інформації, фотознімків, дорожніх нотаток. Всім цим Юрій Шковира і троє його супутників — журналіст Борис Матющенко, письменник-краєзнавець Микола Чабан, доктор історичних наук, професор Києво-Могилянської академії отець Юрій Мицик — поділилися з нами у книзі «Забутою Україною».

Сучасні автобани Україні дуже потрібні, пишуть вони у заключному розділі. От тільки не забули б поставити покажчики до пам'яток історії та культури, а не тільки до барів та готелів!..

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото автора.

На сторінках книги вимальовувалася історія країни і його власна

Теорія змови-2*

Десять років тому зник наш колега Георгій Гонгадзе, засновник інтернет-видання «Українська правда»

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ

У п'ятницю стало відомо: заступник Генерального прокурора Ренат Кузьмін підписав розпорядження продовжити слідство щодо вбивства Георгія Гонгадзе колишнім міліцейським генералом Олексієм Пукачем ще до 14 грудня цього року. З'явилися нові обставини? Аж ніяк. Але Генеральний прокурор Олександр Медведько доручив своєму підлеглому, у віданні якого віднедавна перебуває слідство усіх гучних справ, піти на телебачення і пояснити офіційну версію про те, що замовником убивства журналіста був покійний міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко, або продовжити термін слідства. Ренат Кузьмін обрав другий варіант і продовжив термін слідства.

Можна дійти висновку: спроба гучно відрапортувати про розкриття справи Георгія Гонгадзе успішно провалилася. Справа залишиться нерозкритою, навіть якщо суд визнає Олексія Пукача вбивцею Георгія Гонгадзе.

У попередній публікації ми вже звертали увагу на те, що головна помилка слідства в тому, що воно пішло за схемою, що справжні замовники нав'язали йому через громадську думку, яку формували різні засоби масової інформації і деякі політики, які хотіли отримати лаври борців з ненависним народу режимом. Зауважу: **«Голос України» неодноразово наголошував у різних публікаціях,** що не можна відпрацьовувати лише одну версію, що на справу треба поглянути незамуленим оком через призму подій, які відбувалися в Україні з 1999 року.

Водночас звернімо увагу, що тодішній Президент Леонід Кучма днями висловив думку, що за подіями того часу стоять закордонні спецслужби. Не виключає причетності до вбивства Георгія іноземними спецслужбами і Валентина Теличенко, представниця Мирослави Гонгадзе, дружини нашого колеги. І гадаю, для таких висновків є чимало підстав, про які писалося і раніше багато, але офіційне слідство на них чомусь не звернуло уваги. От хоча б історія з «бандою перевертнів».

Гончаров і Гонгадзе

Багато галасу наробило затримання банди вбивць, кістяк якої складали колишні і діючі працівники міліції. Але мова сьогодні не про них, а про, за твердженням слідства і деяких колег-журналістів, які його добре знали, покійного ватажка банди Ігоря Гончарова. Його ім'я раз по раз випливало у справі про вбивство Георгія Гонгадзе. З деякими пікантними подробицями. Тим більше, що саме з його слів пішла гуляти Україною версія про причетність до його викрадення працівників кримінального розшуку і членів банди покійного авторитета «Киселя».

Минулого року, коли Олексія Пукача затримали на Житомирщині, газета «Ведомости» під заголовком «Гончаров вважав, що його приберуть через справу Гонгадзе. Так воно й вийшло» надрукувала інтерв'ю із старшим оперуповноваженим ГУБОЗ МВС з особливо важливих справ Владиславом Кошмяковим і свої версії щодо вбивства нашого колеги.

Зокрема, Владислав Кошмяков сказав, що «у процесі слідства багато подій і фактів, які у своїх посмертних записках називав Гончаров, знайшли підтвердження і зараз кримінальна справа, яка з'явилася внаслідок його слів, знаходиться у Київському апеляційному суді». Водночас він пригадав, що у перший тиждень після його затримання Гончаров сказав, що «він не жилець». Бо, мовляв, виконував вказівки тих людей, які у той час були у владі. «Я вже засвітився, «спалився» з цим затриманням, мене приберуть будь-що», — цитує його слова працівник міліції.

Однак найцікавіше — інше. Виявляється, і тут Служба безпеки України залишила свій слід. Свого часу Ігор Гончаров заховав у тайнику певні речові докази у справі Гонгадзе. І вказав, де той тайник. Але, за словами Владислава Кошелєва, туди виїхала оперативна група СБУ, і з'явилося офіційне повідомлення про те, що вони знайшли нібито порожній ящик. Що було там насправді, працівнику ГУБОЗу невідомо.

Водночас з'ясовується, що, як стверджує Владислав Кошмяков, лідер «перевертнів» видавав себе за полковника СБУ. А його поплічники були впевнені у тому, що Ігоря Гончарова перевели із ГУБОЗу в СБУ. І вони навіть обмивали його погони полковника. Він розповів також про те, що лідера «перевертнів» частенько забирали із приміщення СБУ. З їхніх слів, вони очікували в автомобілі, тоді як Гончаров нібито зустрічався з одним із колишніх керівників СБУ.

Чимало цікавих публікацій про відносини Ігоря Гончарова і спецслужби оприлюднено в інтернет-виданні «Украина криминальная». Так, 7 червня 2004 року у публікації «Чорна стріла»: «Таємниці Ігоря Гончарова, частина третя: Гончаров живий?» невідомі автори написали, що «Ще під час служби у восьмому головному управлінні МВС Ігор Гончаров став агентом КДБ. Причому був він ініціативником, тобто сам запропонував свої послуги». КДБ, попри його неадекватну поведінку, допоміг «потрапити у жовтні 1990 року у тільки що створений спецвідділ при управлінні кримінального розшуку УВС м. Києва (трохи пізніше названий шостим відділом, а згодом — УБОЗом). Водночас у ній стверджується: «За інформацією, яку має «УК», Гончаров був поганим агентом. Жодна його інформація не була реалізована. Крім того, навіть у своєму відомстві від початку у нього були серйозні проблеми з дисципліною». А на початку 90-х, йдеться в публікації нижче, «Гончаров був знятий з агентурного обліку СБУ і відносини з ним були різко перервані». (Ми так детально аналізуємо ситуацію відносин Гончарова із Міністерством внутрішніх справ і КДБ-СБУ, оскільки Юлія Кім у вже згадуваній публікації «Ведомостей» висловила версію, що вбивство Георгія Гонгадзе могла скоїти банда «перевертнів», і звернула увагу на те, що 80 відсотків їхніх жертв були задушені. А в публікації, яку ми щойно цитували, уточнюється: «у 8 із 11, зафіксованих слідством, вбивалися за допомогою задушення». Одначе нам не відомо, чи Генеральна прокуратура відпрацьовувала цю версію. — **В. К.**)

Своє розслідування теми «Гончаров і спецслужби» надрукували через місяць — 22 липня того ж таки 2004 року — в «Украине криминальной» Святослав Речинський і Євген Лауер. Вони звернули увагу на «одне із «найкаламутніших» запитань у справі «перевертнів» — це зв'язок Гончарова із МВС, СБУ і ФСБ». Покійник, за їхнім твердженням (і не тільки. — **В. К.**), дуже активно розповсюджував інформацію і чутки про те, що він — діючий офіцер цих спецслужб. Вони пишуть: «Він кричав про те, що він офіцер СБУ, 16 травня 2002 року, коли його затримували у Києві на Михайлівській площі».

До речі, про участь співробітників Федеральної служби Росії у справі Гонгадзе (нібито вони займалися його пошуками) писав 13 листопада 2002 року у тій самій «Украине криминальной» її засновник Олег Єльцов, який, за його словами, трохи приятелював з Гончаровим. Понад те, журналіст стверджував, що Гончаров координував їхні дії. Окрім того, Олег Єльцов повідомив, що Ігор Гончаров у період президентської кампанії 1999 року сказав йому, що працював у штабі одного із кандидатів...

Смерть В'ячеслава Чорновола

Вона стала прологом до усіх подій того року. Нагадаю, 25 березня 1999 року близько опівночі автомобіль, в якому їхав один із батьків-засновників, тодішній лідер Народного руху України, на високій швидкості врізався в КамАЗ, який саме розвертався. За офіційною версією, В'ячеслав Чорновіл став жертвою звичайної дорожньо-транспортної пригоди. Однак чимало політиків з правого табору офіційну версію поставили під сумнів. Ці сумніви посилилися на початку 2001 року. Але про це — дещо пізніше, оскільки й досі побутують різні версії і чутки щодо причин загибелі В'ячеслава Чорновола.

Скажімо, його син, народний депутат Тарас Чорновіл після затримання підозрюваного у вбивстві Георгія Гонгадзе колишнього генерала міліції Олексія Пукача дав прес-конференцію у холдингу «Главред». Її стенограму можна знайти в інтернеті за 23 липня минулого року. Ось що, зокрема, він сказав: «Сьогодні вже з'явилася відповідь Генерального прокурора. Медведько сказав, що перевірятимуть факти причетності Пукача до вбивства В'ячеслава Чорновола. Єдине, що мене засмучує в цій заяві, — констатація ним, що в кримінальній справі немає на сьогоднішній день матеріалів про причетність Пукача. При тому, що я знаю, що з 2005 року, коли було в черговий раз відновлене слідство, ім'я Пукача там чітко фіксувалося, його участь і його причетність тоді серйозно обговорювались слідством і було зафіксовано ряд фактів. Більше того, була помічена жорстка протидія виявленню конкретних фактів. Це, зокрема, знищення оперативної справи про стеження, яка зберігалася на той момент у Кіровоградському УВС. Буквально за день до виїзду слідчої групи з Києва всі матеріали, які зберігалися до того часу, хоча термін їх зберігання не минув, були абсолютно знищені». (Звернү увагу на таке: в попередній публікації ми писали, що Служба безпеки України знищила справу про стеження за Георгієм Гонгадзе, за словами керівника СБУ у 2005 році, бо, мовляв, — термін давності. А Тарас Чорновіл стверджує, що термін зберігання справи його батька ще не минув, хоча минуло майже шість років. Гадаю, ця інформація може бути приводом для роздумів з багатьох причин).

Однак про причетність міліції до загибелі В'ячеслава Чорновола вперше заговорили на початку 2001 року. Інформація ця була безпосередньо пов'язана зі справою про зникнення Георгія Гонгадзе. Після цього у суспільстві і заговорили про міліцейські «ескадрони смерті». Власне, щоб переконатися у цьому, треба подивитися стенограму засідання Верховної Ради за 10 січня 2001 року.

Того дня народні обранці заслухали Генерального прокурора Михайла Потебенька, міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка і голову Служби безпеки Леоніда Деркача. Однак передусім зупинимося на запитаннях народних депутатів і відповідях на них Юрія Кравченка. Зокрема, він сказав, що йому відомо про те, що один з кандидатів у Президенти отримав відеоплівку, на якій якийсь полковник міліції сказав про те, що «проведені певні дії МВС щодо знищення народного депутата Чорновола і проведені певні дії по знищенню народного депутата Вітренко». (Нагадаю: 2 жовтня 1999 року у Кривому Розі під час зустрічі кандидата у Президенти Наталії Вітренко з виборцями було кинуто вибуховий пристрій. У результаті вибуху постраждало 49 осіб, у тому числі Наталія Вітренко, і одна людина загинула). Юрій Кравченко припустив: оскільки справа щодо злочину проти Вітренко була розкрита, то й плівка, мовляв, не пішла в хід. Натомість народний депутат Григорій Омельченко заперечив: мовляв, цю касету бачив на початку жовтня 1999 року і в ній йшлося про те, у міністерстві за вказівкою пана Кравченка створено спеціальний підрозділ, який виконує брудну чорну роботу. Цим підрозділом за вказівкою пана Кравченка була розроблена операція зі знищення народного депутата України В'ячеслава Чорновола». І згадав запис, оприлюднений колишнім Головою Верховної Ради Олександром Морозом, на якому, мовляв, «є голос пана Кравченка і пана Кучми». Він наголосив, що «спеціалісти підтвердили автентичність цієї аудіокасети... І там є слова, голос... голос Кравченка, де він говорить, що у нас є такий спецпідрозділ, у якого ні моралі, нічого, тільки що, вони починають «глушить».

І знову про «плівки Мельниченка»

Григорій Омельченко знав, що каже. Аудіокасета може бути автентична. Але чому? На той момент була така собі двозначна відповідь голландських фахівців, які не змогли визначити ні те, кому належать голоси, ні те, чи запис був монтований. Відповіді з Віденського інституту журналістики, куди плівку, оприлюднену Олександром Морозом, передали «Репортери без кордонів», ще не було. Вона з'явилася пізніше і також була обтічною. Віденські фахівці також виявилися безсилі щодо автентичності голосів на записаній плівці, як і щодо того, чи маніпулювали записом. **Детальніше про це можна прочитати в «Голосі України» у циклі публікацій «Касетна» бомба з фальшивою начинкою» (травень 2010 року).**

Але сьогодні можна зробити й інший висновок після вивчення стенограми сесійного засідання Верховної Ради від 10 січня 2001 року. Кабінет Президента Леоніда Кучми почали прослуховувати, хоч би що там казав Микола Мельниченко про 1998 рік, лише після 25 березня 1999 року. Бо, переконаний, подробиці загибелі В'ячеслава Чорновола доповідалися главі держави. І можна було зманіпулювати голосами тих, хто брав участь у розмові. А якщо пригадати слова колишнього голови тимчасової парламентської слідчої комісії, яка займалася справою Георгія Гонгадзе, Олександра Жира **(«Голос України», 13 травня 2009 року №85)** про те, що планувався злочин проти кандидата в Президенти Наталії Вітренко, а не проти Георгія Гонгадзе, то є часові рамки, в які вписується початок прослуховування головного кабінету країни.

А якщо вдуматися у слова Миколи Мельниченка, сказані днями про те, що це була спецоперація, спрямована на усунення Леоніда Кучми з посади Президента, який у 1999 році став главою держави де-факто, але не де-юре, то це також підтвердження того, що прослуховування кабінету на Банковій розпочалося влітку того року. Однак це свідчить і про те, що саме з 1999 року бере початок змова, що теоретично ми й намагаємося довести. Інші, а, можливо, і найголовніші, запитання: хто брав у ній участь? І як її спробували реалізувати? Які причини спонукали стати багатьох політиків — свідомо чи несвідомо — на бік змовників?

На них відповідь дати важко. Ми не слідчі, у нас немає ніяких матеріалів ні по «справі Гонгадзе», ні по «банді «перевертнів», ні по «справі загибелі В'ячеслава Чорновола», ні по багатьох інших, які могли б підказати, звідки розплутувати клубок усіх подій в Україні за останнє десятиріччя. Ми можемо лише висловлювати припущення, ТЕОРЕТИЗУВАТИ. Але сподіваємося, що наші роздуми з приводу змусять замислитися і суспільство. Особливо у наші непевні, хоча дехто й думає, що настала стабільність, дні.

Володимир КОРОЛЮК.

***ЗМОВА — таємна угода для досягнення якої-небудь мети (частіше політичної). (Великий тлумачний словник сучасної української мови, 2001 рік, видавництво «Перун», Ірпінь.)**

«Голос України» неодноразово наголошував, що не можна відпрацьовувати лише одну версію

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ
Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго"

Повідомляємо, що на вимогу акціонера позачергові загальні збори акціонерів АК "Київенерго" відбудуться 5 листопада 2010 року о 09:45 за адресою: м. Київ, вул. Пухівська, 1, сьомий поверх (актовий зал адміністративної будівлі філіалу "Теплоелектроцентраль № 6 Київенерго").

До порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів включені такі питання:

1. Про обрання лічильної комісії, голови і секретаря позачергових загальних зборів акціонерів Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" та затвердження регламенту роботи позачергових загальних зборів акціонерів Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго".
2. Про внесення та затвердження змін до Статуту Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго".
3. Про відкликання членів Спостережної ради Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго".
4. Про обрання членів Спостережної ради Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" та встановлення порядку припинення їх повноважень.
5. Про відкликання та обрання членів Ревізійної комісії Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" та встановлення порядку припинення їх повноважень.
6. Про припинення діяльності філіалів Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго".
7. Про скасування Положень про філіали Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго".
8. Про надання дозволів на вчинення Товариством правочинів та погодження правочинів здійснених Товариством.

Реєстрація учасників позачергових загальних зборів акціонерів АК "Київенерго" відбудеться з 08:45 до 09:30 у день скликання позачергових загальних зборів акціонерів за адресою: м. Київ, вул. Пухівська, 1, перший поверх адміністративної будівлі філіалу "Теплоелектроцентраль №6 Київенерго". Учасники позачергових загальних зборів акціонерів повинні мати при собі паспорт та документ, що підтверджує право власності на прості іменні акції АК "Київенерго". Представники акціонерів можуть взяти участь у позачергових загальних зборах акціонерів на підставі довіреності, оформленої згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел.: (044) 207-61-48

ПРАВЛІННЯ.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 02.09.2010 р. по справі № Б-50/155-10 порушено провадження по справі про банкротство ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СІНТАФАРМ" (61003, м. Харків, вул. Кузнечна, буд. 36, код ЄДРПОУ 32439942; п/р № 26000261490012 у Публічному АТ "АКБ "БАЗИС", м. Харків, МФО 351760) та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хлєбнікова Сергія Володимировича (ліц. серії АБ № 271730 від 13.03.2006 р.; адреса: 61172, м. Харків, вул. С. Грицевця, буд. 15-А, кв. 49). Вимоги кредиторів приймаються господарським судом або розпорядником майна протягом 30 календарних днів від публікації оголошення.

Повідомлення

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» № 1625-IV від 18.03.2004 року повідомляємо про підготовку матеріалів щодо обрання **Тупицького Олександра Миколайовича** безстроково суддею Донецького апеляційного господарського суду.

Вищим органом управління прийнято рішення про реорганізацію ДП «Укрресурси», код ЄДРПОУ - 36414036, юр. адреса - 01135, м. Київ, вул. П. Пестеля, 4, шляхом приєднання до ДП «Ресурспостач». Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за вказаною адресою.

Господарський суд Миколаївської області Постановами:

- від 14 вересня 2010 р. визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Лукоморье-Ник», ЄДРПОУ 36433169, м. Миколаїв, провул. 4-й Парниковий, 7, (справа № 11/105/10);
- від 14 вересня 2010 р. визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Фортунаюг», ЄДРПОУ 36813147, м. Миколаїв, вул. Мічуріна, 12-А, (справа № 11/106/10).

Ліквідатором товариств призначено Томашевського О. О. (ліцензія: Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, к. т. (0512) 44-72-27.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург,29/Річна, 11) ухвалою по справі № 2-19/4081-2010 від 02.09.2010 введено процедуру банкрутства - розпорядження майном відносно Закритого акціонерного товариства «Октябрський вино-коньячний завод» (97055, АР Крим, Красногвардійський район, с. Амурське, вул. Кримська, 1, ЄДРПОУ 31983188, п/р 2902106524, МФО 384157, КРУ ВАТ «Ощадбанк»).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кухту Василя Михайловича (95000, АР Крим, м. Сімферополь, пров. Руський, 94, ліцензія серії АВ № 307280 від 24.02.2007).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Івано-Франківської області (76018, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка,16) Постановами :

Від 27.08.2010 р. у Справі № Б-13/71 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «АГРОПОЛІС-К» (77000, м. Рогатин, вул. Д. Галицького,21/2, Код 35355855);

Від 27.08.2010 р. у Справі № Б-13/72 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «ІРЕН» (77000, м. Рогатин, вул. Стуса,10, Код 32990332);

Від 27.08.2010 р. у Справі № Б-13/73 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «АГРОТРЕЙД-Р» (77000, м. Рогатин, вул. Д. Галицького,21/2, Код 35355840);

Від 03.09.2010 р. у Справі № Б-13/76 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «АЛЬЯНС-8» (77000, м. Рогатин, вул. Д. Галицького,21/2, Код 35450749);

Від 03.09.2010 р. у Справі № Б-13/77 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «КОНДИТЕРСЬКА ФАБРИКА «ЛАСОЩІ» (77000, м. Рогатин, вул. Галицька,125, Б, Код 35154423);

Від 03.09.2010 р. у Справі № Б-13/78 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «ТОРГОВИЙ ДІМ «ІНКОМ-ТРЕЙД» (77000, м. Рогатин, вул. Галицька,20/1, Код 35988043)

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юрківа В. В. (ліцензія АВ № 499098 від 14.12.2009 р., поштова адреса: 77304, м. Калуш, вул. Біласа і Данилишина, 14, п/с 86, 0673703623).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Оголошення про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів

Закрите акціонерне товариство «Завод Супутник» (код ЄДРПОУ 02970300, місцезнаходження: 04080, м. Київ, вул. Межигірська, 82-а), повідомляє про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів № 122/10/1/99, виданого Управлінням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку в м. Києві та Київській області 09 лютого 1999 року. **Телефон для довідок: (044) 417-16-18**

Голова Правління
Бєлявський В. М.

Ухвалою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 10.06.2010 р. порушено провадження у справі № 31/66 про банкрутство Приватного підприємства «Аквітон», 79014, м. Львів, вул. Некрасова, 57/32, код ЄДРПОУ 35327220, р/р 26000145306000 в АКІБ «УкрСиббанк», МФО 351005.

Ухвалою господарського суду Львівської області від 30. 06. 2010 р. у справі №31/66 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича (ліцензія серія АВ № 470296 від 23.03.2010 р.). Ідентифікаційний номер 2657912357, поштова адреса: 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, буд. 25-А, кв. 33; тел. (0322) 22-00-19.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 26.08.2010 р. по справі № 12/64б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Оптова Торгова Компанія» (м. Луганськ, вул. Трамвайная, 1, буд. 92, код 33765665) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Швидкого Олексія Олександровича (91054, м. Луганськ, кв. Норинського, буд. 5, кв. 132, ліцензія серії АВ № 482100 від 30.09.2009р.). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54000, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі № 9/133/10 від 09.09.2010 року Комунальне підприємство «Торгово-сервісний дім» (код ЄДРПОУ 25878948, юридична адреса: 55000, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, вул. Дружби Народів, 19Б, р/р № 26003301461744 Філія «Відділення ПАТ «Промінвестбанк», м. Южноукраїнськ, МФО 326427) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ратинську Сталіну Вікторівну (Ліцензія серія АВ № 499213 від 18.02.2010 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 54001, м. Миколаїв, вул. Садова 1-А, тел. (0512) 37-51-26.

Ліквідатор Приватного підприємства «Інтур» (код ЄДРПОУ 31505563, адреса: 98600, АР Крим, м. Ялта, вул. Краснова, 2) повідомляє, що рішенням комітету кредиторів ПП «Інтур» (протокол № 7 від 14.05.2010 р.) був визначений наступний порядок продажу майна банкрута:

1. Після проведення оцінки майна ПП «Інтур» майно банкрута реалізовуватиметься на прилюдних торгах (аукціоні). Інформація про склад майна, його початкову вартість, місце і час проведення прилюдних торгів (аукціону) буде публікуватися додатково в засобах масової інформації.

2. При надходженні пропозицій від потенційних покупців щодо придбання окремого майна ПП «Інтур» ініціюється скликання комітету кредиторів банкрута для розгляду такої пропозиції та прийняття рішення про погодження продажу майна ПП «Інтур» за прямими договорами купівлі-продажу з визначенням ціни продажу або про відхилення такої пропозиції та здійснення продажу майна на прилюдних торгах (аукціоні).

Довідки за телефоном: тел./факс 0654-238393.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон, з продажу майна банкрута: ТзОВ "Київ".
Для продажу пропонуються:

Лот№1 Не житлова будівля-**Гараж**, (літ.Б), заг.площею 557,80 м кв., що знаходиться за юридична адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н с. Владична, вул. О.Кобилянської, 27-В., стартова ціна 92400,00 грн. з ПДВ; Лот№2 Не житлові будівлі-**Цех** (літ.В) з навісом (літ.В'), **цех** заг.площею 2 209,00м кв., навіс заг.площею 446,50 м кв., що знаходяться за юридична адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н, с.Владична, вул. О.Кобилянської, 27-Г, стартова ціна 840000,00 грн. з ПДВ; Лот№3 Не житлова будівля- **Модуль** (літ.А), заг. площею 941,80 м кв., що знаходиться за юр.адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н, с.Владична, вул.О.Кобилянської, 27-Д, стартова ціна 187200,00 грн. з ПДВ; Лот №4 Не житлова будівля-**Контори** (літ.А), загальною площею 203,90 м кв., що знаходиться за юр. адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н с.Владична, вул. О.Кобилянської, 42, стартова ціна 75600,00 грн. з ПДВ. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами (0372) 584368, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, **ЧФ** ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "18" жовтня 2010р. Аукціон відбудеться "21" жовтня 2010р. о 10 год. за адресою: м.Чернівці, вул.Головна, 44/24, Чернівецька філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства".

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 30.08.2010 р. порушена справа № 45/178б про банкрутство закритого акціонерного товариства «Акватон» (код за ЄДРПОУ 30097099, 86157, м. Макіївка, вул. Театральна, б. 9, п/р 26008002963000 в ПАТ «Донгорбанк», МФО 334970), введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Голобородько Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ № 081164 від 27.07.2006 р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б. 16, кв.139, тел.: (062) 335-68-36).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах: ***економіки підприємств*** - асистент (1 од.); ***міжнародної економіки*** - ст. викладач (1 од.); ***української мови та літератури*** - доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.); ***фінансові ринки*** - асистент (2 од.); ***банківських інвестицій*** - доцент (1 од.); ***обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу*** - професор (1 од.); ***регіональної економіки*** - ст. викладач (1 од., безпека життєдіяльності).

Термін подання документів - один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Контактні телефони: 371-61-73, 456-25-82.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

10 вересня 2010 року внесено зміни до реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: учасник Фонду Акціонерно-комерційний банк соціального розвитку "Укрсоцбанк" змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УКРСОЦБАНК"** (свідоцтво учасника Фонду № 020 від 10.09.2010); учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство комерційний банк з іноземним капіталом "Промекономбанк" змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ПРОМЕКОНОМБАНК"** (свідоцтво учасника Фонду № 043 від 10.09.2010).

14 вересня 2010 року внесено зміни до реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

Відновлення членства тимчасового учасника **Публічне акціонерне товариство "Банк Столиця"** - свідоцтво учасника Фонду №164 від 14 вересня 2010 року.

Із реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду виключено тимчасовий учасник Фонду ПУБЛІЧНЕ **АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК"** (реєстраційний номер у Фонді №075 від 02.09.1999) у зв'язку з ліквідацією банку. Тел.: 0-800 308108; www.fg.org.ua

---

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська,128) Постановою від 14.09.2010 року по справі № 8/42 (10) Приватне підприємство «Центрстильінвест» (79039, м. Львів, вул. Шевченка, 75Б/6 ; код ЄДРПОУ № 36174977) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ № 271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська,71б, кв. 3).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

В провадженні Рівненського міського суду Рівненської області знаходиться цивільна справа за заявою Мещерякова Олександра Вікторовича (проживає: м. Луцьк, пр. Відродження, 14-А, кв. 7) про визнання недійсними векселів та відновлення прав на втрачені цінні папери.

30.12.2005 року Приватним підприємством «Свинокомплекс Зоря» (Емітентом) було емітовано прості векселі №№ 773336690001, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690002, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690003, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690004, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690005, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690006, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690007, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690008, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 773336690009, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 7733366900010, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 7733366900011, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 7733366900012, номінальною вартістю 100000,00 грн.; 7733366900013, номінальною вартістю 100000,00 грн.; № 7733366900014, номінальною вартістю 44822,00 грн.

06 січня 2005 року Емітентом було емітовано простий вексель № 7733366900015, номінальною вартістю 15318,00 грн.

Первісним векселедержателем було товариство з обмеженою відповідальністю «Глобус трейд», м. Луцьк, вул. Єршова, 11, код ЄДРПОУ 31300205.

30 грудня 2005 року між Мещеряковим О. В. та ТзОВ «Глобус трейд» було укладено Договір купівлі-продажу цінних паперів № 49/01К. Актом прийому-передачі від 21.12.2005 року Мещерякову О. В. було передано вищевказані векселі.

30 грудня 2005 року між Мещеряковим О. В. та ТзОВ «Глобус трейд» було укладено Договір купівлі-продажу цінних паперів № 49/02К. Актом прийому-передачі від 31.12.2005 року Мещерякову О. В. було передано простий вексель № 7733366900014, складений 30.12.2005 року, номінальною вартістю 44822,00 грн.

06 січня 2005 року між Мещеряковим О. В. та ТзОВ «Глобус трейд» було укладено Договір купівлі-продажу цінних паперів № 50/01К. Актом прийому-передачі від 06.01.2006 року Мещерякову О. В. було передано простий вексель № 7733366900015, складений 06.01.2006 року, номінальною вартістю 15318,00 грн.

Строк платежу за вказаними векселями - 30 грудня 2010 року. Місце платежу - м. Рівне, Рівненська філія АКБ «Індустріалбанк». В заяві Мещеряков О. В. вказує, що втратив вищевказані векселі 10 серпня 2010 року в Київському метрополітені.

Держатель втрачених заявником Мещеряковим О. В. векселів повинен у тримісячний строк з дня публікації даного оголошення подати до Рівненського міського суду Рівненської області (м. Рівне, вул. Шкільна, 1) разом з векселями заяву про те, що він є їхнім держателем.

ОГОЛОШЕННЯ

ПУБЛІЧНИМ АКЦІОНЕРНИМ ТОВАРИСТВОМ "ДОЧІРНІЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ"

ВИЯВЛЕНО ФАКТ ФАЛЬСИФІКОВАНОГО ФОРМУВАННЯ ДЕПОЗИТНИХ СЕРТИФІКАТІВ СБЕРБАНКУ РОСІЇ (УКРАЇНА, КІРОВОГРАД) І ДОКУМЕНТІВ, В ЯКИХ Є ПОСИЛАННЯ НА ТАКІ ДЕПОЗИТНІ СЕРТИФИКАТИ.

В ЗВ'ЯЗКУ З ТИМ, ЩО НІЯКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПО ДЕПОЗИТНИМ СЕРТИФІКАТАМ СБЕРБАНКУ РОСІЇ (УКРАЇНА, КІРОВОГРАД), А ТАКОЖ ПО ДОКУМЕНТАМ, В ЯКИХ Є ПОСИЛАННЯ НА ТАКІ ДЕПОЗИТНІ СЕРТИФИКАТИ, ПУБЛІЧНИМ АКЦІОНЕРНИМ ТОВАРИСТВОМ "ДОЧІРНІЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ" НЕ ПРИЙМАЛОСЬ, ВКАЗАНІ СЕРТИФІКАТИ І ДОКУМЕНТИ НЕ МАЮТЬ ЮРИДИЧНОЇ СИЛИ.

Ухвалою господарського суду Херсонської області (адреса: 73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 19.08.2010 р. порушено справу № 6/103-Б-10 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Бериславський хлібозавод» (код ЄДРПОУ 05510970; адреса: 74300, Херсонська обл., Бериславський р-н, місто Берислав, вул. Леніна, буд. 474; п/р 260063155 в ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 380805).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Брусенцеву Ольгу Сергіївну (Ліц. АБ № 2714781 від 12.04.2006 р., адреса: 73036, м. Херсон, вул. Перекопська, б. 203, кв. 33, тел. 095-476-56-44). Заяви кредиторів та санаторів приймаються відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) від 09.09.2010 р. у справі №12/87-10, фізичну особу - підприємця Литюгу Віталія Анатолійовича (40000, м. Суми, вул. Марата, 20, код 2542515756) визнано банкрутом, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ФОП Литюги В.А. призначено арбітражного керуючого Волкового Олександра Сергійовича (ліцензія АВ №521572 від 16.07.2010 р., 40030, м. Суми, а/с 27).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення.

Повідомлення про намір отримати ліцензію
До відома громадськості

Приватне акціонерне товариство «Енергетичний Альянс» (адреса: 04074, м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6, тел./факс 044 501 90 60) подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності Україна.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 06.09.2010 р. по справі № 5/139/10 визнано банкрутом ТОВ «ПЕСЧАНИК» (ЄДРПОУ 35674082, адреса: м. Миколаїв, вул. Петровського, 13, кв. 4) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Дубровного Михайла Олександровича (ліцензія АВ № 521539 від 06.07.2010 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54058, м. Миколаїв, вул. Кр. Майовщиків, 17-Б, кв. 7.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14 А) порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Копичинецьке автотранспортне підприємство 16143», справа № 10/Б-1265, адреса: Тернопільська обл., м. Копичинці, вул. Мазепи, 2, ідентифікаційний код 03118860, р/р 26034003 в Гусятинському відділенні ВАТ Ощадний банк.

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Шимечко А. Я. (46000, м. Тернопіль, вул. Стадникової, 1/60).

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1А) від 07.09.10 р. по справі № Б38/195-10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо ФО СПД Гейєр Алли Вікторівни (інн 2609007026, 49000, м. Тернівка, вул. Лермонтова, буд. 12/а, кв. 22).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Колошина Вадима Петровича (ліцензія АВ № 347266 від 25.10.2007 р., м. Дніпропетровськ, вул. Робоча, 152/47). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ НВФ "Луганські акумулятори" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ВАТ НВФ "Луганські акумулятори", які знаходяться за адресою: м. Луганськ, вул. Оборонна, 91:

1. Електроталь ТЭЗ-511, початкова ціна продажу - **700,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 70,00грн. **2.** Зварювальна машина МТК-16-01, початкова ціна продажу - **2250,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 225,00грн. **3**. Випрямляч ВАК-1600, початкова ціна продажу - **900,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 90,00грн. **4.** Терези ВАКГ 500, початкова ціна продажу - **547,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 54,72грн. **5.** Кондиціонер КТС-3К2, початкова ціна продажу - **450,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 45,00грн. **6.** Агрегат випрямляч ВАК-6300, початкова ціна продажу - **1800,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 180,00грн. **7.** Масловіддільник, початкова ціна продажу - **3458,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 345,80грн. **8.** Кран - штабелер 1,5, початкова ціна продажу - **1550,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 155,00грн. **9.** Кондиціонер КТА 2,5-02, початкова ціна продажу - **900,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 90,00грн. **10.** Холодильна установка, початкова ціна продажу - **1298,90грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 129,89грн. **11.** Апарат УД-150, початкова ціна продажу - **369,76грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 36,98грн. **12.** Електрокара ЭК 2, початкова ціна продажу - 3750,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 375,00грн. **13.** Електрокара теліжка ЭТ-2047Б, початкова ціна продажу - **4500,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 450,00грн. **14.** Камера холоду КХЧ-10, початкова ціна продажу - **1800,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 180,00грн. **15.** Теліжка ЭТ2047-6, початкова ціна продажу - **4500,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 450,00грн. **16.** Електротеліжка ЭТ 2047Б, початкова ціна продажу - **4500,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 450,00грн. **17.** Електрокара ЭК-2, початкова ціна продажу - **3750,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 375,00грн. **18.** Холодильний прилавок "Таир", початкова ціна продажу - **550,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 55,00грн. **19.** Камера холоду КХЧ-10, початкова ціна продажу - **1800,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 180,00грн. **20.** Поточна лінія (общепит, 7м) , початкова ціна продажу - **4692,24грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 469,22грн. **21.** Холодильна установка КХЧ-10, початкова ціна продажу - **1800,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 180,00грн. **22.** Шафа жарочна ШПХНТ-3, початкова ціна продажу - **600,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 60,00грн. **23.** Кондиціонер КТЦ 2А, початкова ціна продажу - **225,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 22,50грн. **24.** Шафа жарочна ШПХНТ-3, початкова ціна продажу - **600,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 60,00грн. **25.** Водонагрівач , початкова ціна продажу - **118,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 11,82грн. **26.** Шафа холодильна ПО-0,4, початкова ціна продажу - **550,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 55,00грн. **27.** Шафа холодильна ПО-0,4, початкова ціна продажу - **550,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 55,00грн. **28.** Терези технічні, початкова ціна продажу - **294,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 29,40грн. **29.** Автомат 1В 116П, початкова ціна продажу - **3000,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 300,00грн. **30.** Бокс 1БП 10С - 2 одиниці, початкова ціна продажу - **2304,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 230,40грн. **31.** Бокс 1БП 20С - 2 одиниці, початкова ціна продажу - **2304,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 230,40грн. **32.** Бокс 7БП 10С, початкова ціна продажу - **1152,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 115,20грн. **33.** Гідроциклон ГЦ Р 360 - 2 одиниці, початкова ціна продажу - **4500,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 450,00грн. **34.** Калорифер КГС-40 - 2 одиниці, початкова ціна продажу - **2360,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 236,00грн. **35.** Кран - балка ручна 1тн., початкова ціна продажу - **1350,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 135,00грн. **36.** Верстат 1И 14ОП (токарно-револьверний автомат), початкова ціна продажу - **8300,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 830,00грн. **37.** Трансформатор ТТЭС 325/7 - 3 одиниці, початкова ціна продажу - **3816,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 381,60грн. **38.** Установка очистки водовода 11чтм 100/3, початкова ціна продажу - **3500,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 350,00грн. **39.** Вентилятор Ц 4-70 №10, початкова ціна продажу - **1678,01грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 167,80грн. **40.** Вентилятор ВЦП 6-45 №6; №5 - 2 одиниці, початкова ціна продажу - **1440,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 144,00грн. **41.** Вентилятор Ц 4-70 №8 - 3 одиниці, початкова ціна продажу - **4027,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 402,72грн. **42.** Вентилятор ВЦП 6-45 №6 - 2 одиниці, початкова ціна продажу - **1440,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 144,00грн. **43.** Терморегулятор ТУДЭ - 20 одиниць, початкова ціна продажу - **1404,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 140,40грн. **44.** Трансформатор - 3 одиниці, початкова ціна продажу - **165,61грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 16,56грн. **45.** Автомобіль ЗИЛ 131 НВ, початкова ціна продажу - **1570,80грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 157,08грн. **46.** Автомобіль ЗИЛ 431412, початкова ціна продажу - **3284,40грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 328,44грн. **47.** Одноосний причіп КАЗ 9368, початкова ціна продажу - **1799,28грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 179,93грн. **48.** Автомобіль ГАЗ - 66, початкова ціна продажу - **1856,40грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 185,64грн. **49.** Автомобіль вантажний ГАЗ - 52, початкова ціна продажу - **1556,52грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 155,65грн. **50.** Магній лист МА2-2ПЧ товщ. 12 мм, 5316кг, початкова ціна продажу - **84205,44грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 8420,54грн. **51.** Плівка КПО 0,8х900, 3358,5кг, початкова ціна продажу - **806,04грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 80,60грн. **52.** Автоматичний вимикач АЕ 2043 8А, початкова ціна продажу - **15,16грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,52грн. *53.* Алюміній лист 25ММ, 24,5кг, початкова ціна продажу - **267,54грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 26,75грн. **54.** Амперметр М309 3А, початкова ціна продажу - **1,68грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,17грн. **55.** Амперметр М381 1А, початкова ціна продажу - **0,78грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,08грн. **56.** Амперметр М309 10 МА - 3 один., початкова ціна продажу - **0,50грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,05грн. **57.** Вольтметр контактний МЗЗЗ КО 400 С, початкова ціна продажу - **33,29грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,33грн. **58.** Вольтметр М 309 30В, початкова ціна продажу - **33,29грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,33грн. **59.** Вставка плавка ВП-6 6,3А - 5 один., початкова ціна продажу - **1,03грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,10грн. **60.** Вимикач кінцевий ВП15Е - 5 один., початкова ціна продажу - **27,28грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,73грн. **61.** Вимикач А1 6А - 3 один., початкова ціна продажу - **3,10грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,31грн. **62.** Вимикач В6-01-1 - 116 один., початкова ціна продажу - **51,50грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 5,15грн. **63.** Вимикач КМ 2 - 4 один., початкова ціна продажу - **1,25грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,13грн. **64.** Вимикач КБ-110В 25А - 5 один., початкова ціна продажу - **0,70грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,07грн. **65.** Гетинакс 1мм, 144,8кг, початкова ціна продажу - **76,45грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 7,65грн. **66.** Кнопка ПЕ 021 ИСП.2, початкова ціна продажу - **3,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,30грн. **67.** Конденсатор МБГ 4 1 1Мкф 500В - 3 один., початкова ціна продажу - **6,34грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,63грн. **68.** Контакт 002- 16 один., початкова ціна продажу - **0,41грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,04грн. **69.** Конденсатор МБГ ч 2м - 10 один., початкова ціна продажу - **23,86грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,39грн. **70.** Конденсатор МБГ ч 4 - 3 один., початкова ціна продажу - **27,94грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,79грн. **71.** Круг 50 мм ст ЗСП, 0,027кг, початкова ціна продажу - **97,94грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 9,79грн. **72.** Круг 80 мм СТ 45, 0,00737кг, початкова ціна продажу - **28,38грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,84грн. **73.** Лампа руднична 28В 5Вт - 66 один., початкова ціна продажу - **32,32грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,23грн. **74.** Магній МА 8 лист 12, 106кг, початкова ціна продажу - **725,04грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 72,50грн. **75.** Магнітний пускатель ПМЛ 1100 220В, початкова ціна продажу - **7.51грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,75грн. **76.** Магній МА-8 круг 3 мм, 50кг, початкова ціна продажу - **342,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 34,20грн. **77.** Наконечники - 10 один., початкова ціна продажу - **1,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,12грн. **78.** Нитки 50К- 78 один., початкова ціна продажу - **28,08грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,81грн. **79.** Нитки 9К, 2,345кг, початкова ціна продажу - **53,47грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 5,35грн. **80.** Нитки 9К, 0,40кг, початкова ціна продажу - **3,46грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,35грн. **81.** Прибор 43101, початкова ціна продажу - **9,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,96грн. **82.** Прибор 4342 Ц, початкова ціна продажу - **7,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,72грн. **83.** Прибор 4352 Ц - 2 один., початкова ціна продажу - **19,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,92грн. **84.** Прибор М 2027 М1 15мВ - 4 один., початкова ціна продажу - **36,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,60грн. **85.** Провід ПТЛ 250 035, 63м, початкова ціна продажу - **74,69грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 7,47грн. **86.** Провід ПТЛ 250 0,5, 406,9м, початкова ціна продажу - **482,42грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 48,24грн. **87.** Скло "ГАЗ 24", початкова ціна продажу - **70,50грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 7,05грн. **88.** Скло "Нива" - 3 один., початкова ціна продажу - **196,84грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 19,68грн. **89.** Склополотно 5700кв.м., початкова ціна продажу - **547,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 54,72грн. **90.** Лічильник електричний СА-И672М5А - 4 один., початкова ціна продажу - **95,11грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 9,51грн. **91.** Тиристор Т 142 80 - 12, початкова ціна продажу - **6,76грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,68грн. **92.** Трансформатор ОСМ (1)-0.63, початкова ціна продажу - **19,39грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,94грн. **93.** Трубка резинова 7х4, 47,5 кг, початкова ціна продажу - **17,10грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,71грн. **94.** Труба СТ 110*16, 192,0кг, початкова ціна продажу - **191,23грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 19,12грн. **95.** Труба СТ 114*16, 55,0кг, початкова ціна продажу - **54,78грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 5,48грн. **96.** Труба СТ 90*6, 100,0кг, початкова ціна продажу - **99,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 9,96грн. **97.** Куток 20х20, 0,075тн, початкова ціна продажу - **74,70грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 7,47грн. **98.** Куток 25*25*4 07218, 0,118тн, початкова ціна продажу - **117,53грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 11,75грн. **99.** Шестигранник 814ст20, 8,5кг, початкова ціна продажу - **8,47грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,85грн. **100.** Пресформа 1830-7008 - 2один., початкова ціна продажу - **1,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,16грн. **101.** Пресформа 1830-7009 - 2один., початкова ціна продажу - **6,18грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,62грн. **102.** Преспособлення 1500-8021, початкова ціна продажу - **1,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,10грн. **103.** Різець 2155-4167 - 6один., початкова ціна продажу - **1,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,10грн. **104.** Ролики 1964-4040-11 - 49один., початкова ціна продажу - **58,56грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 5,86грн. **105.** Ролики 1964-4040-11 - 51один., початкова ціна продажу - **30,48грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,05грн. **106.** Трафарет 7883-4577, початкова ціна продажу - **0,10грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,10грн. **107.** Трафарет 7883-4578, початкова ціна продажу - **0,04грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,04грн. **108.** Трафарет 7883-4579-08148, початкова ціна продажу - **0,30грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,30грн. **109.** Шаблон 8380-4108, початкова ціна продажу - **0,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,20грн. **110.** Штамп 1512-5281, початкова ціна продажу - **21,91грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,19грн. **111.** Випрямний блок ВБ 24/6, початкова ціна продажу - **18,24грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,82грн. **112.** Кабель АВВГ 37*2, 150м, початкова ціна продажу - **345,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 34,56грн. **113.** Кабель АВВГ 10*1,5, 40м, початкова ціна продажу - **93,92грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 9,39грн. **114.** Кабель АВВГ 3*25+1х16, 11м, початкова ціна продажу - **66,19грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 6,62грн. **115.** Кабель АВВГ 3*50+1х25, 5м, початкова ціна продажу - **49,22грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 4,92грн. 116. Кабель АВВГ 5*1,5, 137м, початкова ціна продажу - **182,48грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 18,25грн. **117.** Кабель АКПСВГ 10*2,5, 400м, початкова ціна продажу - **480,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 48,00грн. **118.** Перемикач ВПК 3*10 А - 4один., початкова ціна продажу - **3,30грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,33грн. **119.** Терморегулятор ТУДЭ 1М1 - 3один., початкова ціна продажу - **36,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,60грн. **120.** Терморегулятор ТУДЭ 1М1, початкова ціна продажу - **12,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,20грн. **121.** Терморегулятор ТУДЭ 1М1 - 19один., початкова ціна продажу - **228,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 22,80грн. **122.** Терморегулятор ТУДЭ 2 265, початкова ціна продажу - **12,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,20грн. **123.** Шафа управління ШУ 5102-03, початкова ціна продажу - **40,13грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 4,01грн. **124.** Ящик ПЭТ 5102, початкова ціна продажу - **14,40грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,44грн. **125.** Ящик ЯБПВ 1у3 - 4один., початкова ціна продажу - **57,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 5,76грн. **126.** Ящик ЯВ 3-31 - 2один., початкова ціна продажу - **67,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 6,72грн. **127.** Ящик ЯРП 11, початкова ціна продажу - **9,60грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,96грн. **128.** Циліндр 1л - 861один., початкова ціна продажу - **6674,47грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 667,45грн. **129.** Циліндр 1л - 2один., початкова ціна продажу - **15,50грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,55грн. **130.** Резина 2025 10х500х500, 13,0кг, початкова ціна продажу - **9,98грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,00грн. **131.** **Резина** ГМКЩМ 2мм, 883,0кг, початкова ціна продажу - **715,24грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 71,52грн. **132.** Резина ИРП 1мм, 229,0кг, початкова ціна продажу - **174,50грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 17,45грн. **133.** Резина ИРП 1мм, 37,9кг, початкова ціна продажу - **29,11грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,91грн. **134.** Резина ИРП 1мм, 287,2кг, початкова ціна продажу - **220,57грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 22,06грн. **135.** Резина ИРП 1,5мм, 297,9кг, початкова ціна продажу - **114,40грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 11,44грн. **136.** Резина ИРП 2,5мм, 1912,0кг, початкова ціна продажу - **734,21грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 73,42грн. **137.** Техпластина 2мм, 2579,0кг, початкова ціна продажу - **2089,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 208,90грн. **138.** Пояс пожежний - 8один., початкова ціна продажу - **3,84грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,38грн. **139.** Прокладка 220 - 20один., початкова ціна продажу - **4,38грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,44грн. **140.** Кадмій А/К, 7,403кг, початкова ціна продажу - **1,03грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,10грн. **141.** Кадмій А/К, 253,35кг, початкова ціна продажу - **35,11грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,51грн. **142.** Кадмій С/К ЧДА, 0,95кг, початкова ціна продажу - **0,31грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,03грн. **143.** Кадмій У/К ЧДА, 19,95кг, початкова ціна продажу - **6,14грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,61грн. **144.** Кварц молотий, 527,0кг, початкова ціна продажу - **79,06грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 7,91грн. **145.** Кришка 003 -2один., початкова ціна продажу - **16,00грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,60грн. **146.** Кришка 007 -2один., початкова ціна продажу - **0,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,02грн. **147.** Кришка 017 -2один., початкова ціна продажу - **0,79грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,08грн. **148.** Кришка Г 77.551.040 -5один., початкова ціна продажу - **4,30грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,43грн. **149.** Кришка Г 77.551.030 -7один., початкова ціна продажу - **7,07грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,71грн. **150.** Ковпачок 002 -3один., початкова ціна продажу - **0,13грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **151.** Сосуд Г77.546.007, початкова ціна продажу - **21,77грн. у т. р. ПДВ,** гарантійний внесок - 2,18грн. **152.** Сосуд Г77.546.025 -5один., початкова ціна продажу - **20,33грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,03грн. **153.** Вилка -28один., початкова ціна продажу - **9,41грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,94грн. **154.** Планка 0858-7023-12, початкова ціна продажу - **16,14грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,61грн. **155.** Прилаштовування ЖШИТ 321.000, початкова ціна продажу - **268,98грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 26,90грн. **156.** Електрод 021-4184 - 10один., початкова ціна продажу - **1,64грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,16грн. **157.** Електрод 0858-7762, початкова ціна продажу - **0,80грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,08грн. **158.** Електрод ФБ 55077, початкова ціна продажу - **1,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,12грн. **159.** Плита 7805-5284 Б/У, початкова ціна продажу - **486,58грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 48,66грн. **160.** Прилаштовування 0858-7022, початкова ціна продажу - **96,29грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 9,63грн. **161.** Шаблон 7800-7005, початкова ціна продажу - **36,41грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,64грн. **162.** Пломба 040-001 - 50 один., початкова ціна продажу - **5,46грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,55грн. **163.** Бронза 0.3*30, 0,3кг, початкова ціна продажу - **9,58грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,96грн. **164.** Сосуд 003, початкова ціна продажу - **0,68грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,07грн. **165.** Сосуд 005, початкова ціна продажу - **0,68грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,07грн. **166.** Сосуд 005.01, початкова ціна продажу - **0,68грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,07грн. **167.** Магній МА 2d=16мм - 221 один., початкова ціна продажу - **1511,64грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 151,16грн. **168.** Планка ЖШИТ 320005, початкова ціна продажу - **23,16грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 2,32грн. **169.** Стрічка берилова 1х40, 60,7кг, початкова ціна продажу - **1937,54грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 193,75грн. **170.** Заглушка 002, початкова ціна продажу - **0,10грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **171.** Заглушка 103 - 46 один., початкова ціна продажу - **0,22грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,02грн. **172.** Заглушка технічна - 1680один., початкова ціна продажу - **41,21грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 4,12грн. **173.** Заглушка технічна - 3один., початкова ціна продажу - **0,14грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **174.** Пробка 008 - 8один., початкова ціна продажу - **1,64грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,16грн. **175.** Пробка 009 - 4один., початкова ціна продажу - **9,20грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,92грн. **176.** Пробка 009 - 6один., початкова ціна продажу - **17,14грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 1,71грн. **177.** Пробка 013 - 169один., початкова ціна продажу - **34,66грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,47грн. **178.** Пробка 02 365 - 3один., початкова ціна продажу - **0,10грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **179.** Пробка 561.01 - 45один., початкова ціна продажу - **9,76грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,98грн. **180.** Пробка Г75.575.026 СБ - 21один., початкова ціна продажу - **31,31грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 3,13грн. **181.** Вал 1 40 - 3один., початкова ціна продажу - **8,36грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,84грн. **182.** Труба 114*10, 145,0кг, початкова ціна продажу - **693,83грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 69,38грн. **183.** Труба 114*5, 135,0кг, початкова ціна продажу - **645,98грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 64,60грн. **184.** Втулка 7030-7777-05, початкова ціна продажу - **0,02грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **185.** Виштовхувач 1460-4008-43 - 9один., початкова ціна продажу - **0,08грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **186.** Захват 7030-7774 - 10один., початкова ціна продажу - **0,05грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **187.** Защелка Г710 349-2-60 - 10один., початкова ціна продажу - **0,14грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **188.** Защелка Г710 349-260 - 10один., початкова ціна продажу - **0,14грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,01грн. **189.** Захисний ковпачок 7882-0009 - 94один., початкова ціна продажу - **4,98грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,50грн. **190.** Сошка - 3один., початкова ціна продажу - **0,30грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,03грн. **191.** Полувал - 2один., початкова ціна продажу - **0,40грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,04грн. **192.** Шаблон 0858-7757, початкова ціна продажу - **4,82грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,48грн. **193.** Шаблон 0858-7760, початкова ціна продажу - **7,98грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 0,80грн. **194.** Бандаж - 9один., початкова ціна продажу - **286,26грн. у т. р. ПДВ**, гарантійний внесок - 28,63грн.

З фіксованими умовами аукціону майна можна ознайомитись у організатора аукціону.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.

Строк надання заяв 27 календарних днів до 13.00 год. 18 жовтня 2010р. включно.

Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 22 жовтня 2010р. о 12.00 год. на Донецької філії товарної біржі "ИННЭКС" о 12.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5.

Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ НВФ "Луганські акумулятори".

Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

СПОРТ

№ 175 (4925) ВІВТОРОК, 21 ВЕРЕСНЯ 2010

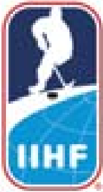

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями дощі, грози, туман. Вітер північний, південно-східний 5—10 м/с, під час гроз пориви 17—20 м/с. Температура вночі 4—9 градусів тепла, у Карпатах 1—6, на ґрунті заморозки 0 до 4° морозу, у південних областях до 18° тепла. Удень 13–17° тепла, на сході й у Криму до 28 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ВЕРЕСНЯ

■ Міжнародний День миру. ■ День незалежності Республіки Вірменія. ■ **1841.** У Київському університеті відкрито медичний факультет, який згодом став самостійним вузом. ■ **1920.** Раднарком Радянської України прийняв постанову про обов'язкове вивчення української мови в неукраїнських школах. ■ **1940.** У Львові відкрився театр опери та балету — перший стаціонарний оперний театр на західних землях України. ■ **1950.** Прийнято рішення про будівництво Каховської ГЕС та Північно-Кримського каналу.

Словенські рішення

Хокей. Змінено формат проведення чемпіонату світу у вищому (елітному) дивізіоні. Таке рішення було прийняте на піврічному Конгресі IIHF, який відбувся у Словенії, повідомляє сайт організації. Починаючи з ЧС-2012, другий груповий етап буде скасовано. 16 збірних розділять на дві групи по вісім команд. З кожної до чвертьфіналу вийдуть по чотири збірні. Команди, що посядуть останні місця, повернуться до першого дивізіону.

На Конгресі також прийнято рішення про надання права Україні провести чемпіонат світу серед юніорів 2011 року. Він відбудеться в Донецьку з 27 березня по 2 квітня.

Нашими суперниками у боротьбі за право прийняти чемпіонат були Іспанія та Китай. У першому турі українці набрали 9 голосів, а наші конкуренти — по 7. Перед другим туром іспанці свою заявку зняли, і ми перемогли 13:10. Велике значення відіграла позиція IIHF, яка повністю підтримала намір України. Нагадаємо, що й чемпіонат світу-2011 серед дорослих у першому дивізіоні також відбудеться в нашій країні — у Києві.

Але наша федерація пішла далі. Україна подала заявку на проведення чемпіонату світу 2016 року в елітному дивізіоні. Конкурентами України є Росія та Данія. Рішення про країну-господаря приймуть у травні 2011 року на Конгресі IIHF, який відбудеться у словацькому місті Братислава. От тільки виникає запитання: де відбудеться цей турнір, якщо ми виборимо право його провести? Навряд чи для цього буде придатний столичний Палац спорту...

Лише результати

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. **«Хімволокно» (Могильов) — «Сокіл» (Київ). 2:4 (1:2, 0:1, 1:1).**

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 11-й тур. «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Олександрія». 0:3. «Фенікс» (Калініне) — «Буковина» (Чернівці). 0:1. «Титан» (Армянськ) — «Нива» (Вінниця). 1:2. «Зірка» (Кіровоград) — «Геліос» (Харків). 1:3. «Сталь» (Алчевськ) — «Енергетик» (Бурштин). 3:1. «Закарпаття» (Ужгород) — «Дністер» (Овідіополь). 1:0. «Арсенал» (Біла Церква) — «Динамо-2» (Київ). 0:2. «Чорноморець» (Одеса) — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 4:0. «Львів» — «Нафтовик» (Охтирка). 3:0.

«Олександрія», «Львів» — по 24 очки, «Сталь» — 23, «Буковина» — 22, «Нива» — 21, «Закарпаття» — 20, «Титан» — 18, «Чорноморець» — 17, «Кримтеплиця» — 16, «Динамо-2», «Арсенал» — по 15, «Геліос» —14, «Дністер» — 12, «Нафтовик» — 11, «Фенікс» — 8, «Енергетик» — 7, «Прикарпаття» — 6, «Зірка» — 4.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Осінь — пора відставок?..

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 10-й тур.

17 вересня. «Волинь» — «Іллічівець». 3:1. 5 200 глядачів. **Рефері** — Іщенко (Київ). **Голи:** Параскiв, 61, Майкон, 74, Стевич, 90+4 — Тищенко, 90. **Вилучено** Путівцева («Іллічівець», 84, небезпечна атака суперника, котрий володів м'ячем, із ризиком завдання травми).

«Металург» Зп — «Металург» Д. 1:2. 3 800 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Бровари). **Голи:** Татанашвілі, 18 — Прийма, 63, Лазич, 82.

18 вересня. «Кривбас» — «Ворскла». 1:0. 6 800 глядачів. **Рефері** — Грисьо (Львів). **Гол:** Костишин, 85.

«Севастополь» — «Дніпро». 2:1. 2 000 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Голи:** Зборовський, 25, 78 — Селезньов, 90+2.

19 вересня. «Зоря» — «Динамо». 1:2. 15 000 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Голи:** Білий, 52 — Шевченко, 64, Вукоєвич, 90+4.

«Арсенал» — «Металіст». 0:1. 1 430 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Гол:** Тайсон, 24.

«Шахтар» — «Таврія». 4:1. 32 017 глядачів. **Рефері** — Лісенчук (Київ). **Голи:** Срна, 14, Адріано, 62, Жадсон, 69, Мхітарян, 74 — Ковпак, 5.

«Карпати» — «Оболонь». 3:0. 10 000 глядачів. **Рефері** — Головко (Дніпропетровськ). **Голи:** Кузнецов, 66, 80, Худоб'як, 90+2.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**8**	**1**	**1**	**19—4**	**25**
2. «Динамо»	**7**	**2**	**1**	**16—8**	**23**
3. «Карпати»	**6**	**2**	**2**	**14—8**	**20**
4. «Дніпро»	6	1	3	16—6	19
5. «Металіст»	6	1	3	17—9	19
6. «Металург» Д	5	2	3	14—11	17
7. «Ворскла»	4	2	4	12—11	14
8. «Арсенал»	4	2	4	10—10	14
9. «Кривбас»	3	4	3	10—13	13
10. «Волинь»	3	2	5	6—11	11
11. «Оболонь»	3	2	5	7—15	11
12. «Таврія»	3	1	6	13—16	10
13. «Зоря»	2	3	5	11—16	9
14. «Севастополь»	2	3	5	4—13	9
15. «Іллічівець»	**1**	**4**	**5**	**12—19**	**7**
16. Металург Зп	**0**	**2**	**8**	**3—14**	**2**

Бомбардири: Шевченко («Динамо»), Селезньов («Дніпро») — по 6 м'ячів, Девич («Металіст»), Ковпак («Таврія»), Сачко («Ворскла») — по 5.

Після кримського фіаско «Дніпра» у відставку подав Володимир Безсонов. Поразка від аутсайдера була третьою для дніпрян у чемпіонаті. А ще, мабуть, варто згадати, що цей колектив вилетів з турніру Ліги Європи.

Уболівальники справедливо вважають, що їхня команда, котра має досить сильних виконавців, повинна виступати яскравіше і стабільніше. Та й взагалі в Дніпропетровську давно вже чекають, коли «Дніпро» серйозно втрутиться в боротьбу за найвище місце в чемпіонаті. Однак поки що команда ще не дозріла до досягнення високої мети. Тому, либонь, Безсонов вирішив, що прийшов час піти.

Он і про можливу відставку Валерія Газзаєва одразу після нічиєї київського «Динамо» з білоруським клубом БАТЕ в Лізі Європи гомоніли всі, кому не лінь. Однак президент клубу Ігор Суркіс знайшов потрібні слова, щоб переконати тренера продовжити роботу з командою.

Минуло кілька днів, і «Динамо» здобуло дуже важку, але особливо важливу перемогу в Луганську в матчі чемпіонату країни.

— Дуже радий, що ми виграли, — сказав після поєдинку Валерій Георгійович. — Не зовсім хороший настрій був у всіх нас після гри з БАТЕ. Ми були спустошені. Психологічний стан був украй негативним. У першу чергу в мене. Безумовно, гравці дуже переживали. І цей психологічний вантаж тиснув сьогодні практично протягом усього матчу. На щастя, наприкінці ми змогли добути переможний результат. «Зоря» діяла достатньо організовано, шукала свого шансу на контратаках. Господарі першими забили, потім могли збільшити рахунок. Добре, що нас врятувала попеіречина. Ми сьогодні виграли, і це — найголовніше...

Переконлива перемога над «Оболонню» дозволила «Карпатам» вийти на третю позицію в турнірі. Порадувала змістовною грою і результатом «Волинь», приймаючи маріупольців. Навіть скупий на похвали для підопічних Віталій Кварцяний, здавалося, готовий був пригорнути своїх хлопців і розцілувати їх. А «Волинь» так собі потихеньку і вже на десятому місці.

На знімку: нападник «Металіста» Тайсон забив переможний гол у ворот «Арсенала».

Фото Павла КУБАНОВА.

Доросли до міжнародного рівня

Вітрильний спорт. ***Як і планувалося, минулих вихідних на акваторії Київського водосховища відбулася Віндмастер регата. Пропонуємо її результати.***

Спортботи. 1. Melges 24 (Волошенюк Олексій). 2. Melges 24 (Орлов Юрій). 3. Melges 24 (Яно Андрій). **«Зірковий».** 1. Даценко Костянтин/Базурін Ілля. 2. Гурєєв Василь/Кушнір Віталій. 3. Хащина Денис/Мирчук Олександр. **Бігботи.** Дивізіон А. 1. «Еол» (капітан — Рудоміно Євген). 2. «Гамма 2» (Сидоренко Віктор). 3. MG (Колобов Василь). Дивізіон Б. 1. «Odin» (Зайченко Андрій). 2. R&B (Юшко Ігор). 3. «Мадонна» (Пшеголинський Олександр).

Присутність на регаті легендарного **Валентина Манкіна,** зрозуміло, надала їй ще більшої ваги. Ніколи не скажеш, що цьому жвавому, рухливому, спортивному, по молодечому підтягнутому, засмаглому чоловікові виповнилося 72 роки. Він аж ніяк не виглядає на свій вік, здається значно молодшим. А спілкуватися з тризовим олімпійським чемпіоном — людиною інтелігентною, м'якою, ерудованою — сама насолода.

— Я щороку у вересні приїжджаю до рідного міста з Італії, де працюю впродовж останніх двадцяти років, — **розповідає Валентин Григорович кореспондентові «Голосу України».** — І щоразу відчуваю величезне душевне піднесення. А спілкування з колегами, друзями і участь у регаті — це величезна радість і насолода.

— А що скажете про саму регату?

— Як на мене, ці змагання цікаві і перспективні. І, звичайно, дуже корисні. А включення до їхньої програми стартів яхт класу «Зірковий» і поготів надає події великої вагомості. Із задоволенням приїду сюди і наступного року. І, якщо запросять, неодмінно візьму участь у регаті щонайменше як консультант...

Своїми враженнями поділився також директор Віндмастер регати, майстер спорту міжнародного класу, учасник навколосвітніх перегонів **Юрій Семенюк:**

— У всіх класах сюрпризів не сталося, натомість ми стали свідками неабиякої щільності результатів. Скажімо, у суперечці спортботів екіпажі йшли очко в очко. Все вирішили останні перегони. Тут існує своя система підрахунків. Так от різниця між першим трьома місцями становила лише 0,25 очка. Така само різниця між першим і другим місцем у змаганнях «Зіркового».

— А як оцінюєте погодні умови?

— Могли бути кращими. Трохи підвів вітер. Точніше, відсутність його. А загалом — усе гаразд.

— Якими бачите змагання, що стартуватимуть навесні 2011 року?

— З кількістю у нас ніби все гаразд. Але прагнутимемо підвищити якісний бік. Так, на старти Віндмастер регати виходили знані вітчизняні майстри вітрильної справи. Дехто з них через наші змагання отримав додаткову можливість готуватися до різних регат, зокрема олімпійської. І це нас дуже тішить. Але ми матимемо ще більше задоволення, якщо наша регата отримає міжнародний статус. Повірте, ми неодмінно доб'ємося мети вже найближчим часом...

На знімках: на дистанції перегонів крейсерські яхти; чудове київське тріо (зліва направо) **— чотириразовий чемпіон світу Сергій Пічугін, переможець трьох Олімпіад, чемпіон світу і Європи Валентин Манкін і голова оргкомітету Віндмастер регати Ігор Юшко.**

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17916

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

